

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

ZAKOLIČENJE

Ali se zavedamo, da je ob »gradnji« Evrope precej sodeloval tudi naš Adam Ravbar, saj je z zmago pri Sisku pomagal zakoličiti to krščansko kulturno zahodnoevropsko ozemeljsko celoto?

France Cerar

GOVOR PREDSEDNIKA SKUPŠČINE OBČINE NA KRUMPERKU

Ob 400-letnici bitke pri Sisku in drugi obletnici državnosti 25. 6. 1993

Ob tako pomembnih praznikih kot sta 400-letnica bitke pri Sisku in druga obletnica državnosti vas, spoštovane občanke in občani, želim spomniti na dejstvo, da so stvari, ki so minljive in vrednote, ki so trajne. Zavzemanje za pravično stvar, mir, poštenje, spoštovanje državne samostojnosti in osebnega dostojanstva ter solidarnost in pomoč trpečim so trajne vrednote.

Naši predniki so to vedeli in cenili. Ali znamo to ceniti tudi mi, morate presoditi sami. Adam Ravbar z gradu Krum-

perk se je tega zavedal že pred 400 leti, ko je pojezdil s svojimi konjeniki na tvegano pot obrambe krščanstva in državnosti tja v daljni Sisek.

Čeprav je groba vojaška sila skrajno sredstvo obrambe, kaže, da se je včasih nemogoče izogniti njeni uporabi. Opravičiti jo moremo samo, če je povezana s ciljem zagotoviti mir in izhaja iz plemenitih vzgibov za pravičnost. Zato verjamem, da pri Sisku pred 400 leti ni zmagala vojska, ampak predanost in zaupanje pozitivnim vrednotam evropske civilizacije, ki korenini v krščanstvu.

Ljudstvo, ki je živelo na tleh Slovenije, se je tega zavedalo in je zato tudi vojaške uspehe mož, kot so bili Adam Ravbar in Andrej Turjaški-Auersperg, nagradilo s trajnim spominom v zgodovinsko izročilo.

Danes, ko na tleh sosednjih narodov, s katerimi nas vežejo tako simpatije, kot dolgoletna skupna usoda, divjajo krvavi spopadi in smo priča trpljenju nedolžnih ljudi zaradi prepotentnih političnih in nacionalnih ambicij skrajnežev, je prav, da se tega spomnimo. Zakaj mir in pravičnost sta vrednoti, ki pogojujeta blaginjo in razvoj

Na svečanosti v Trzinu na praznik slovenske državnosti 25. junija med govorom predsednika Skupščine občine Domžale mag. Ervina Antona Schwarzbartla

V SLAMNIKU PREBERITE

Str. 2

Novosti v Ljubljanski banki – Banki Domžale d.d. Domžale

Str. 2

Na Krumperku slovesno in množično

Str. 9

Pogovor z novomašnikom Igorjem Dolinškom

Str. 12

Blejski festival IDRIART

Str. 15

Naši olimpijci

Otroški zbor iz Amerike na Studencu

Mladi pevci zbora »Circle 2« iz Amerike prihajajo v domovino svojih prednikov z našo pesmijo, ki bi jo radi zapeli vsem nam. Vzemimo si čas in skupaj z našimi najmlajšimi pridimo 30. julija 1993 ob 20. uri v Letno gledališče na Studenec in skupaj preživimo prijeten večer.

DOSEŽENA EVROPSKA KAKOVOST V TOVARNI: FILC MENGEŠ

Sistem kakovosti ISO 9001 – priznanje in zaveza za prihodnost...

Mengeški Filc je v obdobju evropsko prevladujočega procesa recesije v gospodarstvu primer tovarne, ki ima svoje ustvarjalne, tehnološke in poslovne smerice usmerjene navzgor.

Pridobitev referenčnega sistema kakovosti ISO 9001 ne pomeni le ureditve 21 vitalnih področij dela v tovarni, pomeni tudi sistem reda, odgovornosti, urejenosti in dosledne organiziranosti vseh področij k ciljni usmeritvi: doseganju vrhunske, evropsko primerljive kakovosti in njeno sledljivost na vseh točkah od priprave proizvodnje do njene uresničitve. Ob tem gre za enako sledljivost kakovosti in dosego odličnosti tudi vseh drugih točk dela Filčeve proizvodnje.

Podatki o delu FILCA v zadnjem obdobju kažejo, da je vodstvo tovarne v proizvodnem programu pravilno poudarilo tiste odločilne tehnološke odločitve, ki jo v bistveni meri usmerjajo v izvoz in doseganje dobrih poslovnih rezultatov. V proizvodnji – valjanih volne-

nih filcev – iglanih sintetičnih filcev – geotekstila – polnil za pohištveno in oblačilno industrijo je vodstvo podjetja znalo dati pravo težo uresničevanju tehnoloških in poslovnih zamisli v največji investiciji (izpred leta in pol), investiciji za izdelavo poliestrskih podlog za bitumeniziranje. Te podloge uporabljajo pri izdelavi hidroizolacij in za nanašanje polimernih bitumnov.

Zahvaljujoč predvsem tej investiciji in v izvoz usmerjeni proizvodnji, ki na njej poteka, so bili v preteklosti doseženi izjemno dobri poslovni rezultati, s kakršnimi se lahko pohvalijo le redki kolektivi s tega območja.

nad. na 7. str.

Pomembne značilnosti osnutka zakona o lokalni samoupravi

Komisija za lokalno samoupravo Državnega zbora RS je v mesecu juniju Državnemu zboru posredovala Predlog za izdajo zakona o lokalni samoupravi z osnutkom zakona.

S tem se po daljšem usklajevalnem obdobju pričinja postopek vzpostavljanja bodoče lokalne samouprave.

V tem članku vam želim

v krajši obliki predstaviti bistvene značilnosti tega zakona:

Teritorij občine in število prebivalcev

Obseg občinskega teritorija izhaja iz naravnih danosti in skupnih potreb ter interesov njihovih prebivalcev. Zato njen obseg ni mogoče predpisovati z nekimi absolutnimi številkami. Podobno je tudi s številom prebivalcev, kjer je težko postaviti objektivne kriterije. Ravno število prebivalcev pa je pomembno za njeno delovanje. Na podlagi evropskih izkušenj in v izogib pretiranemu drobljenju bodočih občin osnutek zakona predvideva 3.000 prebivalcev kot minimalno število, pri čemer so možne tudi izjeme iz prostorskih, ekonomskih in socialnih razlogov.

Pogoji, ki jih mora zagotavljati občina

Občina mora prebivalcem zagotoviti osnovne pogoje za življenje, kot so: osnovna preskrba z življenjskimi potrebšči-

nami, dostopnost primarne zdravniške in socialne oskrbe, osnovno šolanje, minimalna komunalna opremljenost, kulturna in športna dejavnost, požarna varnost, civilna zaščita, osnovne prometne in komunikacijsko-informacijske povezave (pošta), banka oziroma hranilnica ter prostori za izvajanje lokalnih upravnih in političnih dejavnosti.

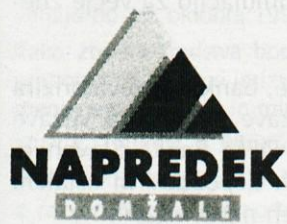
Javne lokalne zadeve, ki jih opravlja občina

Občina opravlja zlasti naslednje zadeve: upravljanje občinskega premoženja, omogočanje pogojev za gospodarski razvoj občine, planiranje raz-

nadaljevanje na 4. strani

nadaljevanje na 2. strani

V sodelovanju med mestoma Euclid in Domžalami ima pomembno vlogo ga. Linda CIMPERMAN, ki je koordinator vseh aktivnosti. Obisk otroškega pevskega zbora »CIRCLE 2« je sad njenih prizadevanj, da se mladi pevci predstavijo v domovini svojih prednikov in stekajo nove vezi med občani Domžal in Euclida.

TRGOVINA, d. d. NAPREDEK,

PRESENEČA IN VABI K NAKUPU

GOVOR PREDSEDNIKA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE NA KRUMPERKU

Ob 400-letnici bitke pri Sisku in drugi obletnici državnosti 25. 6. 1993

nadaljevanje s prve strani

prelomnosti plébiscitarne odločitve za samostojnost in razglasitev slovenske državnosti, ki se ne zavedajo, da smo s tem stopili na razpotje vrednot, kot so pred 400 leti naši predniki. Dovolj je, da mi to vemo.

Morda je razkrivanje afer, nečedne in dvomljive preteklosti posameznikov, škodljivih in zgrešenih gospodarskih odločitev, boj za dokončanje procesov denacionalizacije in pra-

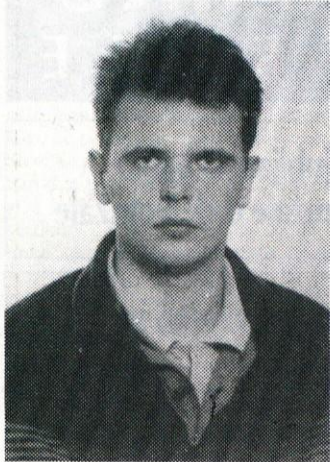
vičnega lastninjenja in podobno, s čemer se srečujemo po osamosvojitvi, prvi korak, ki ga moramo storiti v novo smer, da bo ta država doživela prenovno vrednot in poštenosti, ki nam je tako potrebna. Od preudarnosti volivcev in modrosti politikov sedanjega časa pa je odvisno, po kateri poti bomo šli naprej. Ali bomo odšli na pot oblastniškega prerazporejanja družbenega bogastva in grabežljivega lastninjenja, ki otežujejo razvojno in konku-

renčno vključevanje našega gospodarstva v razviti svet; na pot nepomirljive konfliktnosti, nebrzdane svobodnjaštva in aferaške izprijenosti, ki nas peha v čase, za katere smo mislili, da so preteklost; na pot programske in politične mlačnosti in brezbarvnosti, ki nas ne more izveličati iz miselnih vzorcev enoumja, ker hromi demokratske institucije države, da postanejo le še orodje in sredstvo prikrivanja nepoštenih namenov posameznikov. Ali pa bomo raje hodili po poti skrbnega ravnanja z družbenim bogastvom in pravičnejše delitve dobrin, ki zagotavlja socialno varnost državljanom; po poti ohranjanja lastnine in osebnega dostojanstva posameznika; po poti ohranjanja kulturnega in vrednostnega izročila prednikov; po poti tekmovalnega gospodarskega razvoja in političnega delovanja, ki korenini v programsko in ideološko razpoznavni parlamentarni demokraciji pravno urejene države,

kjer tekmovalnost gradi in je jamstvo za obvladljivo kakovost življenja in selekcijo dobrih od slabih odločitev ter sposobnih od nesposobnih vodij.

Prepričan sem, da smo se državljanji z osamosvojitvijo in razglasitvijo državnosti odločili hoditi po drugi poti in upam, da po njej tudi hodimo. Zato upravičeno zahtevamo, da s te poti ne skrenemo in da nam to dnevna politika dokazuje, mediji pa nas v tem podpirajo. Ne dovolimo, da pravičnost, mir, poštenje in druge pozitivne vrednote ostanejo samo besede dobre volje, ampak jih v ljubezni do sočloveka udejanimo z iskrenim zavzetjem za dobro v naši mladi državi Sloveniji, ki danes ne bi praznovala druge obletnice državnosti, če se ne bi odločali, kot smo se zadnja leta in če pred 400 leti ne bi bili uspeli obraniti krščanskih vrednot evropske civilizacije. Hvala.

Predsednik Sob Domžale
ERVIN A. SCHWARZBARTL

Edvard Peperko iz Kamnika, šestindvajsetletni pripadnik teritorialne obrambe je bil v bitki v Trzinu 27. junija 1991 smrtno ranjen in je med prevozom v bolnico v Dragomlju umrl

Na bitko v Trzinu 27. junija 1991 nas spominja marmornata plošča, ki so jo na hiši Marije Lotrič ob mostu čez Pšato slovesno odkrili v petek, 25. junija 1993

ZAKLUČNA SLOVESNOST OB 400-LETNICI ZMAGE PRI SISKU

Na Krumperku slovesno in množično

S prireditvijo 25. junija 1993 zvečer so se v dolinici med gradom Krumperk in Jamarskim domom na Gorjuši končale letošnje slovesnosti ob 400-letnici zmage nad Turki, ki je imela velik vpliv na kasnejšo podobo Evrope, na odnose med državami, narodi in ljudmi stare celine. V skupni zmagi nad Turki pri Sisku, ki je ustavila širitev Otomanskega cesarstva na zahod, je bil zelo pomemben tudi delež slovenske vojske; njeni vojaki so se večji del naše zgodovine borili pod tujimi zastavami in umirali za tuje interese. Zgodovina pa je delež slovenske vojske, ki sta jo vodila Andrej Turjačan in Adam Ravbar s Krumperka, že ovrednotila kot eno izmed najsvetlejših točk slovenske vojaške zgodovine.

Letošnja prireditev, ki jo Društvo za raziskovanje jam Simon Robič Domžale pod naslovom: ADAM RAVBAR S KRUMPERKA pripravlja že več kot tri desetletja, je bila v letu, ko praznujemo 400 let pogumnega sodelovanja Adama Ravbarja in njegove vojske v bitki pri Sisku še posebej slovesna. Na prizorišču se je zbralo blizu 5000 ljudi od blizu in daleč, med njimi pa je bil tudi Milan Kučan, predsednik Republike Slovenije s soprogo. Po pozdravu častne čete in himni je zbrane prvi nagovoril predsednik Skupščine občine Domžale mag. Ervin Anton Schwarzbartl; v spominu na zgodovino je vpletel današnje nesporazume in poudaril veliko pomembnost sodelovanja, razumevanja in enotnosti naroda, kateremu pripadamo.

»Življenje naroda je kot reka. Veličina ene dobe se lahko pokaže kot plitkost oz. majhnost kasnejše. Človeštvo je v nenehnem vzponu in napredovanju. Vsak rod ima svojo preteklost v življenju svojega naroda in svojo prihodnost, ki je tudi naroda prihodnost. Le razumeti je treba, da je preteklost mlajših rodov tam, kjer je bila nekoč prihodnost starejših. To je k sreči logika življenja in zato ni nobene razloga, da bi grehi očetov bremenili življenje sinov. A sinovi morajo vedeti, da bodo tudi oni imeli sinove in ti sinovi svojo sodbo o njih in njihovih dediščinah,« je med drugim dejal Milan Kučan, predsednik Republike Slovenije, ko se je ob koncu zahvalil vsem, ki so poskrbeli za dostojen spomin na ta pomemben dogodek iz naše preteklosti, obenem pa je vsem čestital ob DNEVU DRŽAVNOSTI, največjem prazniku, ki ga ima slovenska država. Čase pred 400 leti je v svojem govoru predstavil podpolkovnik Anton Grabnar, načelnik operativnega oddelka v Repu-

bliškem štabu za teritorialno obrambo. Podrobneje je analiziral tedanje stanje, vlogo slovenske vojske pod vodstvom Andreja Turjačana in Adama Ravbarja ter ob koncu namenil nekaj besed tudi času, v katerem živimo. Poudaril je pomembnost dobro usposobljene in oborožene slovenske vojske, saj je nedaleč od nas vojna, ki se je za nas k sreči končala zelo hitro, nihče pa ne ve, kako bo jutri.

Najzaslužnejšim članom organizacijskega odbora: mag. Ervinu Antonu Schwarzbartlu, Tomažu Štebetu in Stanetu Stražarju so bila ob tej priložnosti izročena spominska priznanja Ministrstva za obrambo. Po uvodnem govoru Stanega Stražarja, predsednika organizacijskega odbora v občini Domžale, pa je bila na vrsti množična gledališka predstava TOD BODO ŽIVELI VESELI LJUDJE; zanjo je scenarij prispeval Peter Militarov, ki je prireditev tudi režiral. V prireditvi je sodelovalo blizu 300 igralcev, ki so na trati pod Jamarskim domom na Gorjuši prikazali tedanje življenje, nas mimogrede seznanili s starimi kmečkimi običaji ter nazorno prikazali odhod Adama Ravbarja z vojsko v bitko pri Sisku. Igralci so v popolni temi z baklami prikazali bitko pri Sisku.

Zaključek je bil nadvse slovesen. Zmagovalec Adam Ravbar se je vrnil z vojsko na Krumperk. Podobno kot pred 400 leti pa so tudi tokrat zasadili lipo, ki bo pozne rodove spominjala na počastitev pomembne obletnice in DNEVA DRŽAVNOSTI v letu 1993. Slovesnost se je zaključila z velikim ognjemtom.

V nedeljo popoldne pa se je s parkirnega prostora ob Veleblagovnici proti Gorjuši in Jamarskemu domu napolnila dolga povorka narodnih noš in kmečkih voz, na katerih so mladi in stari iz vseh delov naše občine predstavljali kmečke običaje. Tako smo občudovali kovače iz Krtine, perice iz Doba, hlev z živo kravo, ki so ga pripeljali člani društva KONFIN s Svete Trojice, ti so prišli kar s štirimi vozovi. Podobno so s štirimi vozovi prišli tudi člani Turističnega društva Rača, svoje običaje pa so pokazali tudi ljudje iz Češenika in še več jih je bilo. Sprevod je bil zanimiv, vodje voz so sami spregovorili o običajih, ki so jih predstavljali, in bili deležni veliko pohval za izvirnost. Žal je prireditev prekmalu zmotil dež, ki pa ni mogel preprečiti prijetnega razpoloženja, saj se je ob Jamarskem domu na Gorjuši potegnilo pozno v noč.

Organizacijski odbor se vsem, ki so kakorkoli prispevali, da je praznovanje lepo uspelo, iskreno zahvaljuje. V. V.

SPOMINSKA SVEČANOST V TRZINU

Obranili domovino

»Teško je meni kot predsedniku občine, kjer je ta kraj spomina na bitko pred dvema letoma, govoriti o dogodku, saj me nanj vežejo tudi grenki spomini žrtev in oškodovancev. Nihče jim ne more vrniti življenja, težje zdravja, še najlažje se poravnava materialna škoda, ki so jo utrpeli stanovalci, če je le volja in razumevanje. Vendar ima vse, kar cenimo, svojo vrednost. In bolj ko kaj cenimo, več smo za to pripravljeni žrtvovati. Svoboda je vrednost z izjemno visoko ceno.

Življenje pa je dar, ki ga ne izbiramo sami in tudi oblasti nad njim nimamo. Zato je prav, da se ob spoštovanju do žrtev spomnimo tudi na pozitivne posledice dogodka. Pomembno je, da mi to vemo in se tega zavedamo. Ponosni smo lahko, da smo bili priča tem dogodkom, ki bodo zapisani v zgodovino,« je v svojem govoru na spominski svečanosti ob odkritju spominske plošče v Trzinu, kjer je ugasnilo mlado življenje Edvarda Peperka, poudaril mag. Ervin Anton Schwarzbartl, predsednik Skupščine občine Domžale.

Dogodki, katerih posledica je bila svečanost 25. junija 1993 ob mostu v Trzinu in sta jo pripravili Skupščina občine Domžale in Ministrstvo za obrambo, so stari le dve leti in še v globokem spominu vsem, zlasti pa tistim, ki so takrat s svojimi odločitvami usodno obrnili dogajanje v korist samostojnosti in dosegli zmago, da smo razglasitev državnosti

lahko opravičili in obranili. Trzinska bitka, katero je v knjigi Mengeš in Trzin skozi čas podrobneje predstavil Stane Stražar, je bila po besedah brigadirja Antona Krkoviča, poveljnika specialne brigade MORIS, ena izmed tistih, ki je v največji meri potrdila odločnost braniti priborjeno samostojnost. Ustavitev dela oklepne kolone, namenjene na Brnik, v Trzinu je bilo pogumno dejanje. Bil je hkrati tudi preizkusni kamen odločnosti za vsako ceno ustavitvi okupatorja, obenem pa je bilo to dejanje tudi vzor za vsestranski upor agresorju še na drugih koncih naše domovine. Kapitan Krkovič je ob tem posebej podčrtal današnje dejstvo, da visoki armadni uradniki, odredbodajalci agresije nad Slovenijo v letu 1991, danes prejemajo izjemno visoke pokojnine in se sprehajajo po isti Ljubljani in domovini, ki so jo pred dvema letoma napadli. V času današnje povečane socialne stiske je tako stanje nedopustno in nevzdržno.

Na slovesnosti ob odkritju spominske plošče v Trzinu, na kateri so besede OBRANILI DOMOVINO 27. 06. 1993, opozarjajo na dogodek v letu 1991 in bodo večer spomin na Edvarda Peperka, padlega teritorialca v bitki pri Trzinu, je sodelovala tudi godba iz Mengša ter častna straža Teritorialne obrambe. Ob tej priložnosti so bila podeljena tudi priznanja generala Maistra in priznanja slovenske vojske.

V.

Slovesnosti v Trzinu se je skupaj s svojo ženo udeležil tudi Aleš Kodra iz Domžal, ki je bil pred dvema leti v bitki v Trzinu nevarno ranjen

Ljubljanska banka

Ljubljanska banka
Banka Domžale d.d.
Domžale

1. PONUDBA KREDITOV OBČANOM

LB – Banka Domžale d.d., Domžale nudi svojim strankam poleg ostalih bančnih uslug tudi **potrošniške in stanovanjske kredite**.

Trenutno bodo aktualni nakupi **šolskih knjig** in pa seveda **dopusti**.

Tudi pri teh, včasih finančno težkih situacijah, vam pomaga LB – Banka Domžale d.d. s svojo izredno ugodno kreditno ponudbo, saj je realna letna obrestna mera za nakup šolskih potrebščin in strokovne literature le 5% in za dopuste 15%, obakrat z veljavno mesečno revalorizacijsko stopnjo.

Prav tako si lahko olajšate nakup avtomobila, računalnika, kurjave, stanovanja in drugega, kar si samo z rednimi prihodki težko zamislite.

Torej, če imate pred seboj finančni problem, se oglasite na oddelku za kreditiranje občanov, kjer bomo skupaj uresničevali vaše želje.

2. STROŠKI POSLOVANJA IN NIŽJE OBRESTI ZA LIMITE

V LB – Banki Domžale d.d. smo se odločili, da bomo pričeli z ločevanjem stroškov za ceno posameznih računov občanov in stroškov kapitala, kar bi navsezadnje lahko vplivalo na zmanjšanje razlike med obrestmi, ki jih občan dobi za vložena sredstva, in obrestmi, ki jih je potrebno plačevati ob najemu kredita.

Pri pregledu dejanskih stroškov za tekoči račun smo ugotovili, da nas vodenje tekočega računa veliko stane. Te stroške banka plača v breme svojega dohodka, zato bomo z mesecem avgustom 1993 pričeli z zaračunavanjem tarife za vodenje tekočega računa. Znesek 125,00 SIT je cena storitve, ki vključuje:

- vodenje računa v banki
- izdelavo bančne kartice ob otvoritvi računa
- čekovno poslovanje (do 30 čekov mesečno)
- trajna pooblastila
- izdelava in pošiljanje izpiska 1 x mesečno.

NASVET

Nesmotno bi bilo plačevati stroške vodenja računov, ki jih že dalj časa ne uporabljate, zato predlagamo imetnikom le teh, da jih ukinejo.

ZNIŽANJE OBRESTI NA DOVOLJENA NEGATIVNA STANJA

V LB – Banki Domžale d.d. smo znižali obrestno mero za dovoljeno negativno stanje in še za nekatere potrošniške in obrtniške kredite.

3. LB – PLAČILNA KARTICA

Povpraševanje po plačilni kartici LB vedno bolj narašča, zato vabimo vse naše varčevalce, da si pridobijo kartico LB.

4. NOVA PONUDBA BANKE

LB – Banka Domžale d.d. je pripravila novo ponudbo varčevanja tolarskih depozitov z valutno klavzulo z ugodno obrestno mero in stimulacijo za večje zneske vezav.

Depoziti se sklepajo na tolarje, banka pa revalorizira vezana sredstva od časa vezave do poteka vezave z rastjo srednjega tečaja za DEM Banke Slovenije. Informacije o vezavi tolarskih depozitov in ostalem poslovanju lahko dobite v vseh naših enotah.

LJUBLJANSKA BANKA – BANKA DOMŽALE D.D., DOMŽALE je banka zaupanja in banka prijaznih ljudi.

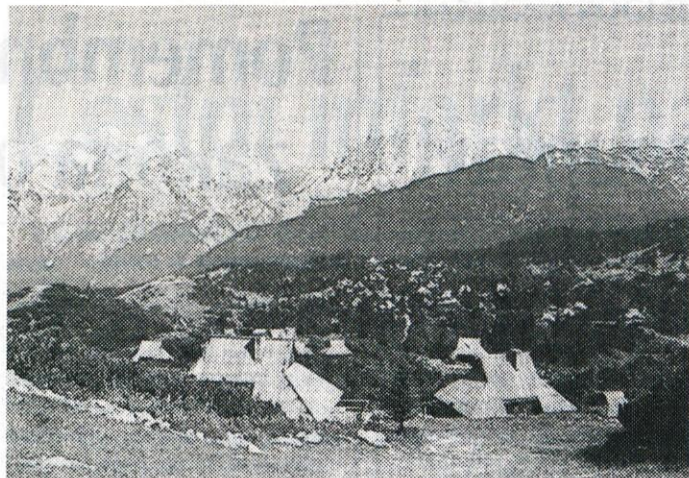
LJUBLJANSKA BANKA – BANKA DOMŽALE D.D., DOMŽALE

SKUPAJ Z VAMI TUDI SLAMNIK ODHAJA NA POČITNICE. ŽELIMO VAM VELIKO SONCA IN PRIJETNIH POČITNIŠKIH DNI, SREDI SEPTEMBRA PA SPET NA SVIDENJE.

UREDNIŠTVO GLASILA SLAMNIK

24. SEJA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

Kljub počitnicam sklepčni in delovni

Kljub počitnicam je bila 24. seja vseh zborov Skupščine občine Domžale dobro obiskana: najštevilnejši so bili delegati iz zbora združenega dela, najaktivnejši med prisotnimi je bil g. Janez Škrlep iz zbora krajevnih skupnosti, za malce bolj počitniško razpoloženje pa je poskrbel delegat KS Zlato polje Vinko Jeras, hitri pa so bili vsi prisotni, saj se je seja v splošno zadovoljstvo vseh končala že po dobrih štirih urah.

ZA LEPSI VIDEZ NASELIJ

Krajšo sejo je napovedovalo le 12 točk dnevnega reda, ki so se jim na seji pridružile še tri, malce jo je podaljšalo le skoraj petnajstminutno ugibanje, ali bo seja sklepčna ali ne. Po sprejemu razširjenega dnevnega reda in zapisnika 23. seje so delegati najprej odločali

o usodi ODLOKA O ZUNANJEM VIDEZU NASELIJ. Osnutek je v razpravi že od leta 1991, po podrobnejšem pregledu pa je Izvršni svet Skupščine občine Domžale predlagal, da se zaradi pomanjkanja pravne podlage sprejem odloka ustavi. Predsedstvo zaradi neurejenosti tega področja s predlogom IS ni soglašalo in je delegatom predlagalo sprejem osnutka in zadolžitvev IS, da čimprej pripravi predlog odloka. V razpravi so sodelovali: Janez Škrlep – v odlok, ki naj se sprejme, druge občine ga že imajo, naj se vključi tudi prepoved, da bi nepoklicani odstranjevali plakate; Marko Vresk – v njem naj se uredi divje kampiranje, odstranjevanje starih avtomobilov; Stane Stražar – odlok naj velja za vse in povsod, vendar, če denarja za njegovo dosledno uresničevanje ni, bo težko; zaključil pa jo je predsednik skupščine, čigar predlog, ki ga je podal v imenu predsedstva, to je prepričano, da bomo s sprejemom in uve-

ljavitvijo odloka izboljšali življenje v občini, da se predlog odloka o zunanjem videzu naselij pripravi in predlaga delegatom v sprejem, so delegati z večino glasov sprejeli.

GREMO NAPREJ

Predlog odloka o graditvi in vzdrževanju zaklonišč je bil sprejet zelo hitro, enako tudi tisti, po katerem bomo tudi v naši občini »popisovali« premoženja najodgovornejših funkcionarjev in že smo bili pri pripombah in predlogih javne razprave o osnutku lokacijskega načrta plinovodnega omrežja Mengša, Trzina in Loke pri Mengšu, kjer so razpravljali Janez Škrlep, France Gorše, Jelka Habjan zastavili kar nekaj vprašanj o praktični izvedbi plinovoda in dobili odgovore od Tomaža Štebete, Janeza Kovača in Jožeta Duhovnika. Če z njimi niso bili zadovoljni, bodo ta lahko ponovili ob obravnavi predloga odloka.

OSKRBA Z VODO ZELO KRITIČNA

Zaradi zelo kritične oskrbe z vodo zlasti na nekaterih območjih naše občine je Izvršni svet predlagal povečanje nekaterih postavk iz proračuna, iz katerih se bodo gradili vodovodi. V razpravi je bil poleg Marka Vreska, Vinka Jerasa, Janeza Škrlepa, Franca Herleta, Karla Grada, najbolj praktičen delegat KS Moravče Janez Učakar, ki je z določenimi podatki predstavil potrebo po voznih vodovodih na posameznih območjih, obenem pa zahteval hitrejšo ukrepanje in večje možnosti KS, da spremljajo porabo sredstev. Obenem je ponovil predlog o povečanju višine vodarine, s čimer bi dobili del sredstev za gradnjo vodovodnih sistemov. Tako je bil predlog z večino glasov sprejet, nekaj več denarja pa bodo dobili vodovodni sistem Ples, Konj v KS Krašnja, Sever I v Domžalah, KS Zlato polje ter povezava Žirovše-Teterman.

ČISTO, BOLJ ČISTO, NAJBOLJ ČISTO

Po sprejemu sklepa o najetju kreditov od zavarovalnic – denar bo porabljen za požarno dejavnost in preventivo v cestnem prometu – je poročilo o delu in programu Centralne čistilne naprave, ki je največji objekt tehnologije čiščenja odpadnih voda v naši državi, predstavila njena direktorica mag. Olga Burica. Obširno in pregledno predstavitev tako dela ko programa CCN so delegati pohvalili, obenem pa v razpravi postavili nekaj določenih vprašanj. Tako bo moral delegat Janez Škrlep na pojasnila o financiranju dejavnosti CCN od obeh občin počakati, medtem ko je bilo Juriju Berlotu pojasnjeno, kakšno je trenutno sodelovanje z občino Kamnik, ter da bo potrebno z uporabo prečiščenega blata za uporabo v kmetijstvu še malce počakati. Delo CCN sta pohvalila tudi vinko Jeras in Simon Mavsar, ki

je želel pojasniti v zvezi z izrednimi dohodki in osebnimi dohodki ter obračunavanjem amortizacije in jih tudi dobil. Z željo, da CCN tudi v prihodnje dela uspešno, je bilo poročilo in program z enim vzdržanim glasom sprejeto.

KAM BO ŠLO ODLAGALIŠČE?

Po sprejemu nove organiziranosti vzgojno-varstvenega zavoda Domžale, je bilo po kratki, a zelo vroči razpravi, v kateri je bil ob predlogu, da je ena od možnih lokacij tudi v KS Moravče, zlasti temeljit Janez Učkar, podprli pa so ga tudi Jurij Berlot in Marko Vresk, Karol Svetlin. Odprto je tudi vprašanje recikliranja in sortiranja zbranih odpadkov (Karel Strehar, Darinka Grum, Janez Škrlep) informacija sprejeta, več o tej točki pa lahko preberete v posebnem članku. Milan Pirman, član IS, je podal uvodno informacijo o programskih usmeritvah delovne skupine za lokalno samoupravo, delegatom pa predstavil tudi nekatere novosti iz osnutka zakonodaje o lokalni samoupravi. Njegova informacija je bila brez razprave sprejeta, delegati pa so soglašali tudi s pobudo Janeza Škrlepa, in tako lahko na eni od naslednjih sej pričakujemo nova osnutka odlokov o pokopališkem redu in pogrebnih svečanostih.

MAG. FRANC CAPUDER – NOVI ČLAN IS

Precej burna je bila tudi razprava po predstavitvi predlaganega novega člana IS mag. Franca Capudra, čigar dolžnosti bodo po besedah mag. Tomaža Štebete, predsednika IS naslednje: član IS za obvladovanje kakovosti bo z izvolitvijo dobil pooblastilo in nalogo, da v imenu predsednika Izvršnega sveta preverja postopke in izvajanje, predlaga kakovostne izboljšave predvsem na področjih infrastrukturnih in javnih objektov občine pri planiranju, projektiranju in izvajanju investicij, rednem in investicijskem vzdrževanju, dobavah in storitvah. Mag. Capuder se je predstavil tudi sam.

Mnenja razpravljalcev Simona Mavsarja, Janeza Škrlepa, Vinka Jerasa, Danice Merlin, Janeza Učakarja, Jurija berlota, Janeza Stibriča so bila deljena, rezultat tajnih volitev pa je pokazal, da je naš izvršni svet dobil novega člana, saj je za mag. Franca Capudra glasovala večina delegatov.

Po dveh delegatskih pobudah Janeza Škrlepa, opozorilu Petra Pavlija in delegatskem vprašanju Luka Mivška iz KS Dragomelj-Pšata, je bila seja zaključena s počitniškim predlogom, da se naj (najbrž čisto resno) prouči pobuda, če gredo poslanci republiške skupščine v pokoj s petindvajsetimi leti, naj bi šli občinski s tridesetimi. Je kdo proti?

V. V.

Na podlagi 20. člena Zakona o financiranju javne porabe (Ur. l. RS, št. 48/90, 34/91, 30/92 in 7/93), 7. člena Odloka o proračunu občine Domžale za leto 1993 (Ur. vestnik občine Domžale, št. 9/93) in 281. člena Statuta občine Domžale (Ur. vestnik občine Domžale, št. 2/85, 13/89, 18/90, 19/91 in 11/92) **Izvršni svet Skupščine občine Domžale objavlja**

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV DELO Z MLADIMI

1. Uporabniki proračunskih sredstev

Uporabniki proračunskih sredstev, namenjenih za delo z mladimi, so lahko:

- zavodi, katerih dejavnost je usmerjena k otrokom in mladini,
- mladinske organizacije,
- prostovoljne organizacije, društva in zveze društev, katerih dejavnost je usmerjena k otrokom in mladini,
- neformalne skupine mladih.

2. Vsebina programov

Sredstva občinskega proračuna za sofinanciranje programov Delo z mladimi so namenjena reševanju najpomembnejših problemov mladih in hitrejšemu vključevanju mladih v družbene procese ter zajemajo področja:

- položaj in vloga mladih v družbi,
- izvenšolske oblike vzgojno-izobraževalnih programov in aktivnosti za mladino,
- druge prostočasne in prostovoljne aktivnosti.

3. Navedki v prijavi

Kandidati za proračunska sredstva za sofinanciranje programov Delo z mladimi morajo v prijavi na razpis navesti:

- ime, sedež in status prijavitelja,
- opis programa in njegov namen,
- kraj in čas izvedbe programa,
- število vključene mladine,
- predračunska vrednost izvedbe programa,
- viri financiranja in pričakovani delež občinskega proračuna.

4. Kriteriji za ocenjevanje prijav

Prijave bo ocenjevala posebna Komisija za ocenjevanje prijav; pri tem bo upoštevala zlasti:

- aktualnost problema, ki ga rešuje program,
- število vključene mladine in
- delež drugih virov financiranja.

5. Lokacija

Na razpis za sofinanciranje programov Delo z mladimi lahko prijavitelji prijavijo le programe, ki bodo vključevali domžalsko mladino.

6. Rok in način oddaje prijav

Za pravočasno vložene prijave bodo veljale tiste, ki bodo prispele najkasneje 30 dni po objavi razpisa do vključno 12. ure na Sekretariatu za družbene dejavnosti, Občina Domžale, Ljubljanska 69. Prijave morajo biti oddane v zaprti ovojnici z oznako JAVNI RAZPIS – DELO Z MLADIMI – NE ODPIRAJ.

7. Dodatne informacije

Dodatne informacije dobite na Sekretariatu za družbene dejavnosti številka 721-022, interna 52 ali 53.

8. Odpiranje prijav

Javno odpiranje prijav bo v torek, 24. 8. 1993, ob 12. uri v prostorih Sekretariata za družbene dejavnosti. Pri odpiranju lahko sodelujejo zastopniki prijaviteljev.

9. Orientacijska vrednost: 500.000 SIT

10. Obvestilo o izidu razpisa

O izbiri bodo prijavitelji obveščeni v roku 15 dni od dneva odpiranja prijav.

Razpisna komisija

Društvo SMO (Starši – Mladi – Otroci)
Ljubljanska 71, Domžale
organizira akcijo:

DOMŽALSKI PODARIM – DOBIM BREZ ŽREBANJA

Člani društva SMO so pri obrtnikih in podjetjih v domžalski občini zbrali popuste (od 5 do 20%) na njihove izdelke in storitve. Ti popusti so v obliki kuponov zbrani v kartici **Domžalski podarim – dobim brez žrebanja**. Najmanjša vrednost zbranih popustov znaša 2.000,00 SIT, možno pa je izkoristiti še mnogo več.

V želji, da ponudijo zares koristne popuste, upoštevajo tiste ponudnike izdelkov in storitev, ki jih ljudje potrebujejo vsaj tedensko ali mesečno, nekaj pa je takih, ki sezonsko povprašujejo po njih. Naj jih naštejemo: market z živili – 5% popusta, mesarija – 8%, frizerski salon 10% popusta na vse storitve, cvetličarna – 10%, trgovina s čistili in detergenti – 15%, popuste so prispevali tudi trafika, videoteka, bistro, pizzerija, avtopralnica, optika, oddelek trgovine z otroškimi oblačili in igračami, s popustom lahko kupite tudi cokle in šolske copate, dobrodošel je tudi popust pri nakupu šolskih potrebščin, plenica pampers, peciva. Sezonsko sta zanimiva dva kupončka: 20% popust nudi tovarna Induplati pri šestih vrstah šotorov, en kuponček pa velja kot otroška vstopnica za kopališče v Domžalah. Velik prihranek nudi podjetje s 5% popustom pri nakupu hišnega sesalca, pri nakupu računalnika lahko uveljavite 10% popust, v zavarovalnici pa vam s kupončkom kartice Domžalski podarim – dobim brez žrebanja priznajo še dodatnih 10% popusta pri stanovanjskem zavarovanju.

Kartice bo v prodaji le petsto; lahko jih kupite v prostorih društva SMO (Ljubljanska 71), na domžalski pošti in v domžalski knjižnici. Cena kartice je 1000,00 SIT, kupončki pa veljajo do 15. oktobra 1993.

Tako zbrana sredstva bodo v društvu namenili za nakup prepotrebne opreme in izvedbo počitniškega programa, namenjenega otrokom in mladini širše okolice.

IZ POČITNIŠKEGA PROGRAMA DRUŠTVA SMO

Starši še lahko prijavijo svoje otroke v počitniško varstvo z razvedrilnimi dejavnostmi in kopianjem na domžalskem kopališču. Aktivnosti v okviru varstva so namenjene otrokom od 6. do 10. leta starosti, v poletno šolo računalništva in v dejavnost Teden angleščine za razvedrilo s poudarkom na pogovoru in razširitvi besednega zaklada.

Dodatne informacije nudimo na tel.: 711-875 in 715-410 vsak delavnik od 12. do 14. ure ali v društvu SMO. Uradne ure med počitnicami: vsak ponedeljek od 18. do 19. ure.

MILAN PIRMAN

O bodoči lokalni samoupravi

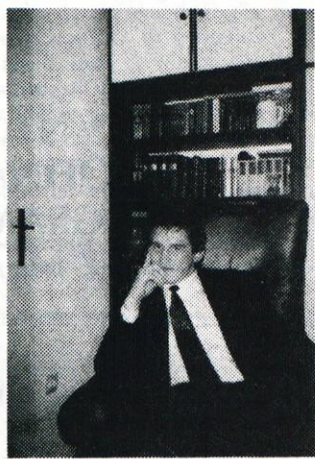
Kaj je po vašem bistvo novega osnutka Zakona o lokalni samoupravi?

Osnutek Zakona o lokalni samoupravi, ki je bil objavljen v Poročevalcu Državnega zbora RS, je predložila skupina poslancev, ki sodeluje v Komisiji za lokalno samoupravo pri DZ RS, kar pomeni, da ga bo kot osnutek Državni zbor sprejel na eni od naslednjih sej.

Bistveno se mi zdi predvsem troje: Prvič. Pristojnosti bodočih občin so bolj jasno opredeljene. Drugič. Med vire financiranja je uvrščen tudi del dohodnine, kar je za bodočo občino še posebej pomembno. S tem jim je omogočen stabilen vir prihodkov. Tretjič. Pokrajina se po tem zakonu formira kot subjekt javnega prava in predstavlja pomemben člen med občinami in državo.

Kaj menite o kriteriju, da mora imeti občina najmanj 3.000 prebivalcev?

Evropske primerjave nam kažejo, da pri velikosti občin ne veljajo nikakršna pravila racionalnosti. Občine so se izoblikovale skozi stoletja, izoblikovale jih je življenje samo, zakonodaj pa so jih kot takšne sprejele in uzakonile njihov obstoj. Nekatere države so na podlagi izkušene pristopile k reorganizaciji občin, pri čemer je šlo za proces njihovega združevanja. Temeljno spoznanje je torej bilo, da so njihove občine premajhne. Našo reorganizacijo občin je s temi težkimi primerji, saj gre za obrnjen proces, torej za proces razdruževanja obstoječih občin. Mislim, da je število prebivalcev pomemben dejavnik za opredelitev in delovanje ob-

čine in da je z vidika racionalnosti v teritorialnem organiziranju potrebno opredeliti neko mejo. Zakon predvideva 3.000 prebivalcev, zaradi specifičnih pogojev pa so možna tudi nekatera odstopanja.

Kdaj lahko pričakujemo nastanek novih občin?

To je odvisno od številnih dejavnikov, v končni stopnji od volje parlamenta. Reorganizacija pomeni proces, kar pomeni, da to ni stvar enkratnega dejanja. Reorganizacije občin v Skandinaviji, Nemčiji so potekale kar nekaj let.

Ali so že vzpostavljene vse možnosti za oblikovanje novih občin?

Tu je odprtih kar nekaj vprašanj. Območje bodočih občin se bo določalo referendumsko in tu prvič ni znano ali bodo referendumski potekali hkrati ali z določenimi časovnimi zamiki. Verjetno bo problem reševal poseben zakon o referendumih za določitev območij občin. Pri organih občin (občinski svet, občinski odbori, župan) je odprto

vprašanje njihovega števila. Zadevo bodo verjetno urejali občinski statuti, potrebna pa bo primerljivost z drugimi državami. Izpostavljen je tudi problem volitev, ki jih bo moral verjetno regulirati poseben zakon o volitvah v občinske svete. Ni še jasno, ali bodo bodočo lokalno samoupravo gradile sedanje občinske skupščine ali bodo za prehodno obdobje vmesne volitve v sedanje občine. Nekaj dilem bo nedvomno tudi na področju premoženja in javnih služb.

Kaj menite o pokrajini in njenem statusu?

Pri pokrajini je izpostavljen problem nedorečenosti 143. člena ustave. Povezovanje v pokrajino je prepuščeno volji bodočih občin. Za nujno povezovanje v pokrajino kot drugo stopnjo lokalne samouprave bi bila potrebna sprememba ustave. Zakon v okviru ustavnih določil, v primeru formiranja pokrajine, določa tudi obveznosti države, ki v tem primeru nastanejo. Država mora v tem primeru določiti izvršne pristojnosti pokrajine, občine pa morajo opredeliti zadeve širšega lokalnega pomena, ki jih prenesejo na pokrajino.

Kakšni bodo stroški bodoče lokalne samouprave?

Finančne posledice uvedbe lokalne samouprave je vnaprej težko določiti oziroma predvideti. Pripravljenci zakona pričakujejo, da dolgoročno lahko pričakujemo zmanjšanje stroškov države, saj se nekatere funkcije prenašajo na neprofesionalne funkcionarje.

BARBARA ZUPAN

Pomembne značilnosti osnutka zakona o lokalni samoupravi

nadaljevanje s 1. strani

voja občine, predpisovanje lokalnih davkov, lokalne javne službe, lokalne javne ceste, javna snaga, urejanje zelenih površin, skrb za okolje, pokopališka dejavnost, dejavnost socialnega skrbstva, zlasti skrb za osnovno varstvo otroka in družine, skrb za socialno ogrožene, invalide in ostarele ter organiziranje lokalne policije z vidika zagotavljanja javnega reda in miru.

Občina lahko, ob predhodnem soglasju, opravlja tudi državne naloge, ki jih nanjo prenese država s tem, da mora država za izvajanje teh nalog zagotoviti potrebna sredstva.

Mestna občina

Mesto, ki šteje več kot 10.000 prebivalcev, lahko pridobi status mestne občine, ki poleg ostalih zadev: skrbi za smotrni razvoj mesta kot celote, določa namembnost mestnega prostora in usklajuje rabo prostora z mejnimi občinami, urejuje mestni promet, zagotavlja delovanje kulturnih, znanstvenih, socialnih, varstvenih in zdravstvenih ustanov na območju mesta, ki imajo pomen za širšo lokalno skupnost ali za republiko, določa posebne davke v skladu z zakonom.

Mestna občina opravlja kot svoje tudi z zakonom določene naloge iz državne pristojnosti, ki se nanašajo na razvoj mesta.

Organi občine

Organi občine naj bi bili občinski svet, eden ali več občinskih odborov in župan. Občinski svet je najvišji organ odločanja, občinski odbor skrbi za izvajanje odločitev občinskega sveta, župan pa predstavlja in zastopa občino ter skrbi za iz-

vajanje odločitev občinskega sveta in občinskih odborov.

Financiranje bodočih občin

Viri financiranja funkcij bodočih občin so: dohodnina, davki in druge obvezne dajatve, dohodki od premoženja občine, vlaganja zasebnega kapitala, posojila, javna posojila in obveznice, zagotovljena sredstva države za prenesene naloge in dodatna sredstva države.

MILAN PIRMAN,
član Izvršnega sveta

AVTOŠOLA »SAM« MORAVČE

Čebulovna 5

mobitel 0609-610-931

vas vabi na poletni tečaj cestno prometnih predpisov

2. avgusta 1993 ob 18. uri

v Osnovni šoli Jurij Vega Moravče

Za dijake in študente organiziramo

brezplačni tečaj CCP.

Po zaključenem tečaju lahko takoj pričnete z vožnjo.

O lastninjenju

Minister Kračun: na vsa vprašanja ne vem odgovora

Minister Kračun: na vsa vprašanja ne vem odgovora. Izvršna sveta Skupščine občine Domžale in Skupščine občine Kamnik ter Gospodarska zbornica občin ljubljanskega območja so v torek, 6. julija zvečer v Jamarskem domu na Gorjuši pripravili srečanje z ministrom za ekonomske odnose in razvoj dr. Davorinom Kračunom in državnim sekretarjem mag. Tonetom Ropom. Pogovor ali srečanje je začel ter navzoče pozdravil predsednik Izvršnega sveta občine Domžale mag. Tomaž Štebe.

Srečanje s predstavnikmi vlade je bilo v prvi vrsti namenjeno pogovoru o lastninjenju. V uvodu je najprej spregovoril minister Davorin Kračun o gospodarskih in ekonomskih razmerah v državi. Iz njegovega izvajanja je, čeprav je opozoril

na težave v gospodarstvu in na tiste, ki se bodo šele pokazale, ves čas vel precejšen optimizem. Dalo se je razumeti, da smo v gospodarstvu že dosegli najnižjo - kritično stopnjo. Na njegovo izvajanje se je prvi oglasil predstavnik zbornice in dejal, da je vendarle preveč optimistično naslikal razmere v državi in da je slika v večini podjetij na področju domžalske in kamniške občine precej bolj zaskrbljujoča.

Direktorica podjetja Filc Mengeš gospa Marcijanovna je med drugim povedala, da vlada ne stimulira izvoznikov na primer z nižjimi dajatvami. Vprašala se je tudi, kako dolgo si bodo delavci v negospodarstvu s stavkami še lahko izborili večje plače na račun delavcev v proizvodnji, ki so že tako na robu preživetja.

Zanimivo je bilo tudi vpraša-

nje, koliko predstavništev bo naša država imela v tujini in koliko jih lahko preživi. Vprašala je še, kaj je z gradnjo novih cest in vzdrževanjem sedanjih, saj so vsak dan slabše. In še nekaj vprašanj, naslovljenih na slovensko vlado, smo slišali.

Minister Kračun je sicer spretno odgovarjal na zastavljena vprašanja naših gospodarstvenikov, vendar je med drugim dejal, da na vsa vprašanja nima odgovorov. O kritiki vlade do podjetij pa je rekel, da vodstva vidijo razmere v podjetju, vlada pa mora imeti pred seboj razmere v državi. Hkrati je z besedami, da vlade, v kateri sam sodeluje, ne more kritizirati, vendar je priznal, da vlada premalo skrbi za rast industrijske proizvodnje.

Mag. Tone Rop je imel zanimivo predavanje o lastninjenju podjetij. V zvezi s tem je navzoče seznanil z dosedanjimi pripravami v državnem zboru. Pri lastninjenju je opozoril tudi na nevarnost prevelikega vdora tujega kapitala in špekulacije nekaterih tujih družb.

Posebej je treba izpostaviti dve spodbudni Ropovi misli. Dejaj, da program prestrukturiranja podjetij, ki bo vseboval odpuščanje delavcev, v vladi ne bo dobil podpore. Kapital, ki bo pridobljen z lastninjenjem podjetij, pa bo vložen nazaj v gospodarstvo, je še dodal mag. Rop, ki je pri vladi zadolžen za lastninjenje podjetij. Seveda so udeleženci tudi njemu zastavili vrsto vprašanj.

STRAŽAR

Kulturno društvo
Miran Jarc
Škocjan

vabi na veseloigro
Joža Vombergarja
v priredbi Petra Militarova

Predstava bo v petek, 23. in soboto
24. julija ob 21.00 uri

v poletnem gledališču
na Studencu pri Domžalah

Nastopajo:

JERNEJ REBERNIK, župan
FRANCA, njegova žena
ANKA, njegova hči
JOŠKO, njegov sin
KATRCA, njegova nečakinja
JERCA, natakarica pri Reberniku
JANKO KOPRIVA, (PRELESNIK)
tovarniški podjetnik iz Amerike
JAKA JAKOPIČ, občinski tajnik
POŠTAR
MARKO AŽMAN
trgovec in lesni industrijalec
MARTIN, njegov sin
KNE, bogat posestnik,
JERAN, posestnik
PRIMOŽEK, posestnik
ŠPIN, posestnik
ROBAŠ, posestnik
ŠIMEN, bajtar in čevljar
HRIBARICA, vdova, posestnica
TINČE, njen sin
UČITELJ
LUŽAR, posestnik
HLAPEC
HLAPEC, pri Hribarici
JANČE, deček
VODJA STRAŽE
ŠEPETALKA

Rajko MAJDIČ
Ivanka MLAKAR
Karmen PETERKA
Andrej PETERKA
Janja RESNIK
Tanja MAJDIČ
Miha KAVČIČ
Marko COTMAN
Stane MASELI

Franc STRAŽAR
Klemen RAVNIKAR
Ivan RUČIGAJ
Miha KERŽAN
Janja VREČAR
Vinko KEPEC
Jože PRAŠNIKAR
Sandi MOČNIK
Božidar CERAR
Mari VILAR
Miha KERŽAN
Jože LONČAR
Florjan ZABRET
Jože ROTAR
Gregor KEPEC
Sebastijan LUKMAN
Marko PRAŠNIKAR
Brigita HROVAT

v vlogi gruntarjev, bajtarjev, stražarjev, deklet
in otrok nastopa še 28 članov gledališke skupine.

SCENA:

GLASBA:
TON:
KOREOGRAF:
LEKTOR:
KOŠTUMI:
LUČ:

ASISTENT REŽIJE:

REŽIJA:

MARKO CERNIČ
JOŽE JASENC
LADO JAKŠA
JANEZ MLAKAR
JANEZ MEJAČ
ANA MLAKAR
NADA SLATNAR
MARJAN JANČAR
LUKMAN JANEZ
MAVRICIJ GROŠELJ
FRANC STRAŽAR

ALOJZ STRAŽAR

Prodaja vstopnic: pri sindikalnih organizacijah, v turistični agenciji VENETA v Domžalah, tel.: 715 - 141, v gostišču in pizzeriji ROK v Krtini in: dve uri pred predstavo.

Gledališče je pokrito, predstava bo ob vsakem vremenu.

Minister Davorin Kračun in državni sekretar Tone Rop s predsednikom izvršnih svetov občin Kamnik in Domžale v Jamarskem domu na Gorjuši med pogovorom o gospodarstvu in lastninjenju v Sloveniji

RTV ODGOVARJA

Vpliv radio oddajnika Domžale na okolje

Na pobudo delegatov Skupščine občine Domžale je Izvršni svet zaprosil RTV Slovenija za poročilo o vplivu radio oddajnika v Domžalah na okolje.

RTV je medtem že posredovala poročilo, ki ga povzemamo, Izvršni svet pa bo svoje mnenje oblikoval, ko bo od pristojnih republiških institucij, v okviru katerih sta ustanovljeni dve delovni grupi (ekspertna skupina za proučevanje delovanja oddajnika, skupina za tehnični pregled), prejel njuni mnenji, o katerih bomo še poročali.

V uvodnem poročilu povzemamo, da raziskava vpliva SV oddajnika na okolje sega že v obdobje priprav za postavitve 600 kW oddajnika v leto 1978. Pri tem so zapisali, da so že od leta 1969 obratovali ponoči z močjo 200 kW, vendar vplivov na človeka dotlej niso opazovali niti niso bili na to opozorjeni od drugod. V pripravah na postavitve novega oddajnika so zagotovili sodelovanje prof. Franca Avčina, ki je priznani strokovnjak tako s področja elektrotehnike kot varstva okolja in jih je tudi opozoril na nujnost razmišljanja v tej smeri.

V elaboratu jim je Zavod za varstvo pri delu Maribor, postavil zahteve glede mejnih vrednosti poljskih jakosti. Najbolj kritično je v bližini antenskega stolpa, kjer je čas zadrževanja zelo omejen, druga cona je v radiju približno 130 m, kjer je gibanje dovoljeno že nekaj ur, v tretji coni pa je gibanje časovno omejeno ravno na en turnus, kakršnega ima posadka. Poljske jakosti so v notranosti zgradbe zmanjševali z mrežami. Bili so tudi prvi v nekdanji Jugoslaviji, ki so izdelali instrumente za merjenje takega polja. Prevzeli so avstralske norme, skupaj z njimi pa tudi načelo, imenovano »ALARA«, kar pomeni, da morajo delati na tem, da bodo poljske jakosti kar se da nizke, da ne smejo biti zadovoljni že s tem, da je dejanska poljska jakost pod predpisano mejo. To načelo jih je vodilo tudi na oddajnem centru v Domžalah.

Meritve polja 600 kW oddajnika nam pokažejo, da je

vrednost polja na 800 m od oddajne antene, torej pri prvih hišah, okoli 12 V/m, z oddaljevanjem od antene pa pada s prvo potenco. V naseljenem področju Domžal je torej že polje 600 kW oddajnika precej pod dovoljeno mejo. Pripominjamo tudi, da je RTV Ljubljana ob postavitvi 600 kW oddajnika zahtevala prepoved vsakršne gradnje na območju znotraj 800 m, za večje oddaljenosti pa določila dovoljeno višino zgradb. Upamo, da se tega zavedajo tudi urbanisti na tem področju, čeprav nam visoki novozgrajeni bloki tega ne dokazujejo. Zadeva je torej prešla čas iskanja in ugotavljanja in, ker so rezultati naših raziskav nesporno ugodni, tudi ni potrebe, da bi karkoli skrivali ali izbirali besede. Sedaj smo prešli od 600 na 300 kW izhodne moči tako, da bo polje nosilca imelo le 70% vrednosti prejšnjega! Če upoštevamo še višjo stopnjo izkrmiljenosti, lahko računamo z dobrimi 80% vrednosti prejšnjega polja (efektivna vrednost moduliranega signala, ki pa je merilnik polja vobče ne pokažejo). Ta efektivna vrednost sedaj buri duhove in vnaša »motnje« na PTT sprejemu. Merjene vrednosti polja predstavljajo torej eno stotinko zakonsko dovoljene moči, oziroma eno desetinko dovoljene poljske jakosti (za zgornji primer 8 V/m). Zavedati se pač moramo, da se nahajamo na SV področju, kjer so razmere zelo blage. Pravila »ALARA« se torej tudi tu oklepamo razmeroma močno.

Ob koncu poročila, ki ga je sestavil Anton Zelenik, dipl. ing., podpisal pa tudi Leopold Gregorač, dipl. ing., direktor RTV Oddajniki in zveze, pripravljenci poročila izražajo upanje, da bo sestavek osvetlil razmere in odgnal morebitna sumničnja, ki se kaj hitro lahko razpredejo kot posledica kakšnega polstrokovnega medijskega sporočila.

RAZLIČNA POGLEDA NA ISTI PROBLEM

Cestni infarkt nam vse bolj grozi

Glavni prometni žili skozi našo občino – avtocesti Ljubljana–Maribor iz dneva v dan bolj grozi infarkt. Polžje premikanje kolon, iz katerih puhtijo izpušni plini bolj kot ob normalni avtomobilski vožnji, zastruplja naše okolje, razbeljena pločevina, ki mora čakati v vrstah, spravlja ob živce voznike, ki bi čas lahko izrabili precej bolj smotrno, živčni pobeži nestrpnost pa ogrožajo življenja drugih in skoraj ne mine dan, da ne bi prišlo kje vsaj do verižnega trčenja. Policaji se sicer na vse kriplje trudijo, da bi odpravljali zamaške, a je njihova naloga precej nevhvaležna, saj morajo ustavljati kolone, da se jim priključujejo nove s stranskih cest, ali da jih zapuščajo tisti, ki bi radi na stranske ceste. Koliko grdih besed je izrečenih in koliko slabe volje se kopiči v nas, ko čakamo na varno prečkanje ceste, in kolikšna je gospodarska škoda zaradi izgubljenih ur v kolonah?

Kaže, da se v vladi na področju urejanja cestne infrastrukture nekaj premika. Napovedi, ki jih je v zadnjem času slišati, so kar preoptimistične, da bi jim človek, vaje zapletov pri gradnji cest, kar tako verjel. Vendar pa zdaj ni čas, da bi si rekli, dajmo času čas. Voda že krepko sega do ust, zato je treba kar najbolj hitro izkoristiti priliko in odločno ukrepati.

Slišati je, da bodo gradnjo cest najprej nadaljevali tam, kjer so dela ustavili ali upočasnili, nato pa tam, kjer imajo že pripravljeno vso potrebno dokumentacijo, od načrtov, do lokacijskih dovoljenj in odkupov zemljišč. To je razumno, a človek se pri tem nehote vpraša, kako daleč smo pri tem v domžalski občini.

Očitno je, da bi morala gradnja odseka avtoceste proti Mariboru prek območja naše občine zaradi

obremenjenosti spadati med prednostne naloge, a po tistem, kar je videti in slišati, naši občinski možje niso zadosti odločni in mogoče tudi agresivni, da bi tudi druge prepričali, da je nujno med prvimi odseki graditi odsek prek naše občine.

Drugi grozijo s cestnimi zaporami – ki prav gotovo ne rešujejo problema, pripravljajo protestne shode, pišejo peticije, občinski predstavniki pa opozarjajo na nujnost ureditve cestne problematike pri njih. Prav gotovo je, da so cestne razmere v Sloveniji katastrofalne in s cestami, kakršne imamo, še dolgo ne bomo v Evropi, a vendar kaže, da so drugod vseeno pripravljene v rešitev problema vložiti več energije kot v naši občini. Kot da bi vladalo prepričanje, da se tudi drugi zavedajo nujnosti gradnje avtoceste pri nas, saj drugače problem prometne povezave Slovenije ne bo rešen. Če ne drugega, je treba opozoriti, da se v republiko zdaj pojavljajo ideje, ne več o cestnem križu, temveč o obročasti prometni ureditvi Slovenije, ki bi povezala tudi, druga, doslej zanemarljena območja.

Vse kaže, da se pri nas še niso povsem odločili, kje naj bi trasa avtoceste potekala. Naravovarstveniki dvigajo svoj glas, nekateri pa bi radi cesto kar potisnili čez rob naše občine. Naj sosedom krava crkne! To pa že skoraj spominja na nekdanje mengeške očake, ki niso dopustili, da bi železnica tekla prek njihovih njiv in so tako omogočili razcvet Domžal, svoje naselje pa zazibali

v samozadovoljni zastoj. Cest ne moremo kar odpraviti na sosedove parcele. Potrebne so kar najbolj strokovne in poglobljene raziskave, pri katerih je treba najti kompromise med ekonomičnostjo in ohranjanjem narave, izbrati najprimernejšo možnost in nato z vsemi silami poskrbeti za njeno uresničitev.

Kako daleč smo pri tem

v domžalski občini? Samo tarnanje in opozarjanje na težave, pomanjkanje denarja in podobno, ne zaleže več. Kazalec se nezadržno bliža dvanajsti! Leta 2.000 s sedanji cestami ne moremo dočakati. Za prvo silo pa je treba nujno poskrbeti vsaj za obvoznico Trzina in tako rešiti enega največjih prometnih zamaškov v naši občini.

MIRO ŠTEBE

NA POL POTI DO NOVEGA ODLAGALIŠČA

Pred nami pet možnih lokacij

Na predlog Krajevne skupnosti Dob bodo delegati Skupščine občine Domžale problem odlagališča komunalnih odpadkov obravnavali na vsaki seji. Razprava na 24. seji je bila toliko bolj zanimiva, ker so že znane lokacije, ki jih je Projektni svet po temeljitem delu in hidrogeoloških raziskavah označil kot možne: Prevojska gmajna (KS Dob), Korenščica (KS Lukovica), Debeli vrh (KS Mengeš), opuščeni kop Termita (KS Moravče) ter Žabnica (KS Trzin) – možne lokacije so navedene po abecedi KS.

Projektni svet je pri pripravi tega predloga upošteval že uveljavljene procedure in strokovne argumente ter kriterije, ki so jih sprejeli tudi delegati naše skupščine. Pri tem je posebej izpostavil izločevalne kriterije (upoštevanje ureditvenih načrtov območij naselij, kmetijstvo, komunalno infrastrukturo, naravno in kulturno dediščino); opravljeni pa so bili tudi terenski ogledi vseh petih možnih lokacij. Projektni svet je po

metodi točkovanja ter upoštevanju lastništva zemljišč na območjih predvidenih lokacij, geodetskih ugotovitev, vpliva na krajino, volumenske možnosti in hidrogeoloških raziskav že ugotovil večjo oz. manjšo primerenost omenjenih lokacij. Ugotovitve je projektni svet 23. junija 1993 že predstavil predstavnikom krajevnih skupnosti, članom Predsedstva in Izvršnemu svetu Skupščine občine Domžale. Sklenjeno je bilo, da se pred obravnavo materialov na IS predhodno izvede ogled deponije v Tinjah v Avstriji in Prevaljah na Koroškem. Prva je v eksploataciji, druga pa je v postopku sanacije. Ogled bo izkoriščen za seznanitev članov svetov KS in drugih zainteresiranih krajanov za ogled videoposnetkov in ocene izdelanih kriterijev. V nadaljnjem postopku bo IS določil eno oz. največ dve lokaciji za podrobno proučitev, na osnovi tega pa bo pripravljen predlog za novo deponijo komunalnih odpadkov v občini Domžale.

Dogovorjeni postopek izbire najprimernejše lokacije odlagališča komunalnih odpadkov v občini Domžale gre torej naprej. Zagotovljena bo prisotnost vsestranske informiranosti vseh krajanov, ki pa moramo vedeti, da odpadki so danes, bodo jutri in vedno jih bo potrebno odlagati.

FESTIVAL NA MOSTECU

Domžalski mladi forum s stojnico

19. junija je bilo na ljubljanskem Mostecu zelo živahno. Na vsakoletnem festivalu so se zbrali člani in simpatizerji Združene liste socialnih demokratov iz vse Slovenije. Tradicionalno srečanje je trajalo od dopoldanskih do poznih večernih ur.

Festivali so običajna oblika delovanja zahodnih političnih strank. Prek vsega dneva potekajo zanimivosti za stare in mlade, vrstijo se kulturni nastopi, družabna srečanja, šaljiva tekmovanja, športne igre; za ples igrajo različni ansambli, na stojnicah pa je moč kupiti pijačo in jedačo, strankarska obeležja in simbole ter izvedeti kakšno podrobnost o delovanju stranke.

Na letošnje srečanje se je dobro pripravil tudi Mladi forum iz Domžal. Postavil je stojnico,

na kateri je prodajal brezalkoholne pijače in pivo. Veliko je bilo povpraševanje po glasilu Levi čar, največ so zaslužili s prodajo oranžnih kap s simbolom SDP Domžale. Za dodatno zanimivost so dopolnile z drevesa obesili steklenico viskija, obiskovalci pa so stavili, koliko centimetrov od tal visi. Najnatančnejši napovedovalec je postal lastnik steklenice. Igro so ponovili popoldne s težkanjem nahrbtnika.

Besedilo in fotografija: IGOR LIPOVŠEK

Domžalska stojnica je bila ves čas oblegana

Pospešek gradnje avtomobilskih cest

Kot kaže, bo gradnja avtocest na Slovenskem stekla hitreje. Obetavni dogodki si v zadnjih dveh mesecih podajajo roke: ministrstvo za promet je pripravilo načrt pridobivanja sredstev in rokovnik izvedbe, Civilna iniciativa je v Cankarjevem domu izpeljala odmevno javno obravnavo o projektu gradnje avtocest v Sloveniji, obilica tragičnih nesreč je ustvarila med ljudmi »ugodno klimo« in naklonjenost avtocestnim načrtom, stranke v parlamentu so se praktično poenotile o namenski podražiti bencina v korist avtocestnih gradenj.

Zgodilo se bo verjetno tisto, pred čemer so nekateri že dolgo časa svarili: v naši občini bo cesta tekla po tistih zemljiščih, ki so jih projektanti določili pred dvajsetimi leti to je pri Petelinjku iz predora, skozi Blagovico, potem pa po Črnem grabnu, mimo Lukovice, po melioriranih kmetijskih površinah do Doba (pri Krtini naj bi bila cestninska postaja) in lužno od Domžal mimo Dra-

gomlja do Šentjakoba. Taktika Republiške uprave za ceste se je spet izkazala za uspešno: vztrajno so (dokler je bil čas) ignorirali javne pobude, ki so predlagale ekološko sprejemljivejšo gradnjo, sedaj pa se bodo izgovarjali na nujnost hitre izvedbe in ne bodo pripravljene ustavljati »mednarodno, državno in narodnostnogospodarskih pomembnih in nujnih avtocest na račun parcialnih in strokovno neutemeljenih zahtev nergaških posameznikov«. Nekaj podobnega se dogaja na Krasu (primer Bandera), kjer so, kljub načrtu, ki postavlja avtocesto na stebre, raje zgradili ogromen nasip in se požvižgali

celo na ostre zahteve Ministrstva za okolje in prostor.

Graditelji cest vedno delajo s prostorom kot svinja z mehkom. Zato me vedno spominja na tiste zgodbe o zidarjih, ki tudi takrat, ko potrebujejo polmetrsko desko, to vedno odžagajo od nove štirimetrke, čeprav je okoli njih obilica metrskih ali pa celo kak ustrezen polmetrski konec.

Menim, da smo se v Domžalah premalo zavedali težav, ki jih prinaša avtocesta, in smo čas, ko bi bilo moč traso še spremeniti, zamudili. Boj za ekološko sprejemljivejšo variante (Franc Zajc jo je celo narisal) so vodili zgolj posamezniki. Če hočemo v tem trenutku vsaj ublažiti posledice, morata Skupščina občine in Izvršni svet voditi agresivnejšo avtocestno politiko, domžalski poslanci Državnega zbora morajo biti precej bolj »sitni«, pritisniti moramo na parlamentarne politične stranke, odveč pa ne bo tudi glasnost državljanjskih združenj, civilnih skupin, društev in posameznikov.

IGOR LIPOVŠEK

Telefon: 727-818

NAPREDEK
TRGOVINA, d. d.
NAPREDEK,
PRESENEČA IN
VABI K NAKUPU

IZ ŽIVLJENJA POLITIČNIH STRANK • IZ ŽIVLJENJA POLITIČNIH STRANK

Med predavanjem sestre Vide Žabot v soboto, 22. maja letos v Kulturnem domu na Močilniku v Dobu

Kako praznovati

Zapis o predavanju dr. Rudija Koncilije, v Kulturnem domu na Močilniku v Dobu.

Za redno mesečno srečanje so Dobljani povabili priznane in izkušenega predavatelja dr. Rudija Koncilija. Poslušalcem je govoril o praznovanju, ki je danes tudi pri nas v krizi. V Evropi že nekaj stoletij izumirajo prazniki. Moderni svet je usmerjen v materialne dobrine, učinkovitost in uspeh. Kolikokrat slišimo tudi pri nas: saj nimamo časa, da bi praznovali ali saj se ne izplača.

V svoji okolici pa opažamo krizo praznovanja v tem, da ljudje ob nedeljah in praznikih delajo. S truščem, ki ga povzročajo traktorji, gradbeni stroji itd., rušijo praznično ozračje. Niti se ne oblečejo lepše ali pa celo ostajajo kar v pidžamah in neurejeni. Tak človek ne more doživeti ničesar prazničnega, ničesar slovesnega. Nedelja izpade kakor kak drug dan. Človeka v ničemer duhovno ne okrepi. Tako iz človeka izginja občutek za višje vrednote življenja.

Ne zaveda se posledic nepraznovanja, ki so hude. Brez praznovanja in brez duhovne umiritve postaja človek vedno bolj napet. Oskrunjeno je družinsko življenje in zanemarjeni medsebojni odnosi. Družina še ob nedeljah ni skupaj, kaj šele, da bi se pogovarjali in tkali duhovne vezi družinske skupnosti. Ker nam Bog želi dobro, nam je tudi dal tretjo božjo zapoved »Posvečuj Gospodov dan!«

Predavatelj nam je razlagal, kako je treba praznovati. Prazniki bodo imeli smisel le takrat, kadar res izražajo skupnost in krepijo medsebojno povezanost. Praznovanje, ki uspe, je navadno sad napora iz ljubezni

do bližnjih.

Potem predavatelj naštevava osebne, družinske in druge praznike ter razlaga smisel pravega praznovanja, ki vodi iz kaosa v urejenost. Kristijan praznuje nedeljo tako, da se udeleži sv. maše, ki je izvir veselja.

Pogovor s predavateljem na koncu pokaže, da želimo praznovati in se tako napajati za srečo in veselje ter se tako približati naši izpoljenosti z lepoto življenja.

PEREGRIN STEGNAR

Slovenska desnica je razdrobljena in zato premalo učinkovita, v veselje starih, prenovljenih in novih levih sil. Videti je, da so slovenski levičarji s svojimi izšolanimi politologi, tudi iz partijskih šol, bolj spretni in bolj hitri. Stranka demokratične prenovne, Socialdemokratska unija in Delavska stranka Slovenije se s šampanjcem v roki združujejo, kot pravijo, v pomembno socialdemokratsko silo, kjer ji naj ne bi šlo le za uspeh, ampak tudi za pravico.

Če bo nasproti združene levice stala razdrobljena desnica, bodo postale politične razmere na Slovenskem več kot zagatne. Tega ne smemo dovoliti. Slovenski krščanski demokrati smo najmočnejša desna stranka z največ člani, z največ poslanci v državnem zboru,

z najboljšo organizacijsko mrežo in zato imamo vse možnosti da prevzamemo pobudo za združitev desnih strank, kar smo v Domžalah v veliki meri že storili (pobude in pripravljenost združitve SKD z SLS – obojestransko), moramo pa vso zadevo še obnoviti, dograditi in objaviti v medijih in posebno noto poslati morda tudi vodstvu SLS. Zasnuti moramo tudi delavce in upokojence, ker zagotovo niso vsi simpatizerji Združene liste. Narodni demokrati so se nam pridružili z željo, da bi njihov zgled pritegnil tudi druge. Okoli SKD naj bi se zbrali vsi, ki podobno mislijo, ki hočejo polno uveljaviti človekovo osebnost, tradicionalne odlike slovenskega naroda in dalje razvijati vrednote, ki bogatijo naše življenje.

Ali bomo kmalu dosegli želeni cilj, bo pokazala bližnja prihodnost, vendar vse kaže, da je pot do združene desnice strma in da je na njej več ovir, ker sta poslanska skupina SNS in novoustanovljena Narodna stranka Slovenije nedavno oblikovale Slovenski nacional-socialni liberalni blok kot zametek koalicije desnih strank. Ta bi se pod imenom Združena desnica Slovenije povezovala z SLS in nastopila na lokalnih volitvah. Čeprav je združevanje, takšno ali drugačno, vendarle korak k skupnemu cilju, pa izjave ustanoviteljev povzročajo skrb. Prednostna naloga novega bloka naj bi po njihovem bila »zrušitev črno-rdeče vladavine«. Pa se sprašujem, če sploh vedo, kaj je koalicija, in ugotavljam, da zamenjujejo posledice z vzrokom. Koalicija je združba dveh ali več strank, začasnega značaja, s točno določenim skupnim ciljem za točno določeno obdobje, v našem primeru je to: upravljanje slovenske države do prihodnjih volitev. V koalicijo so prisiljene stranke, ki niso zbrale dovolj glasov, da bi same prevzele oblast ter zmorejo to le v navezi. Koalicija je torej posledica volilnih rezultatov in ne njihov vzrok, zato je govorjenje o rušenju nesmiselno. Koalijski partnerji niso postali strankarski prijatelji, ampak ostajajo strankarski nasprotniki, na volitvah pa se bodo spet pomerili med seboj. Opozicijski politični blok, ki si postavi za prednostni cilj zrušitev vladne koalicije, ne da bi mogel spremeniti volilna razmerja, pa je neresen in daleč od politične stvarnosti.

Slovenski nacional-socialni liberalni blok, ki naj bi bil zametek združene desnice, vabi k sebi tudi Bavarjeve demokrate. To so ljudje, ki so razbili Demos, zrušili Peterletovo vlado, izvedli levi vladni udar in za nekaj mesecev prišli na oblast. Res so danes po naključju v opoziciji, vendar to ne pomeni, da so desna stranka, in bratenje z njimi bi olepšanemu trojanskemu

konju spet odprlo vrata v združeno desnico. Desno usmerjene stranke bi morale bolj kritično izbirati svoje prijatelje in dosledno vztrajati pri strateških usmeritvah, kajti sploševanje s trenutnimi političnimi zavzniki bi utegnulo le zmanjšati njihovo moč in prepričljivost.

Politično delo zahteva čas in potrpljenje, nočemo revolucionarnih besed niti revolucionarnih dejanj. Zato ne bomo storili ničesar, s čimer bi mogli razširiti razpoko med desnimi strankami, narediti pa bomo morali vse, da bi zagotovili sodelovanje slovenske desnice. Gre za obrambo narodnega izročila, slovenskih tradicionalnih vrednot in demokratične vizije prihodnosti. Zveza med SKD in ND naj bo začetek tega procesa in prvi pogoj, da bo velik del Slovencev mogel resnično uveljaviti svojo politično vizijo.

In kaj bomo (še) storili v Domžalah, v podporo združevanju desnice, posebej še SKD in SLS?

IVAN KEPIC

P. S.

Kadar pa gre za slovenstvo kot tako, za »slovenš'no celo«, pa moramo biti kajpak najprej ljudje, nato Slovenci in šele potem vse drugo: takrat moramo biti vsi NAŠI. Zavedati se moramo in to misel označiti z vseh razglednih stolpov, da namreč SLOVENŠČINE NI MOGOČE UČINKOVITO ZAŠČITITI PO PRAVNI POTI, ČE NE TEMELJI NA TRDNI NARODNI ZAVESTI SLOVENCEV. In prav na tem področju se lahko plodno »spoprimeta« domžalska desnica in levica. Ali smo dovolj zreli za to?

IVAN KEPIC

Prosim, ne o politiki

Ni malo državljanov na Slovenskem, ki o politiki nočejo slišati niti besedice, saj jih že nedolžen pogovor o njej tako razkuri, da običajno prej ali slej pride do bolj ali manj hude zamere med nič hudega slutečimi »razpravljavci«.

Precej se jih niti ne zana za politiko, ker menijo, da se že od pamtiveka ve, da je ta »deklica« že zdavnaj izgubila svojo »prešernost«. Ti imajo do vrha glave lastnih težav in preveč dela s svojim nikoli obdelanim in urejenim vrtičkom. Povrhu pa jim zmeraj zmanjkuje časa! Tudi z njimi ni dobro češenj zobati. Samo omeni jim za pokušino Peterleta ali Schwarzbartla, pa nisi več na konju! No, o Kučanu bi morda še besedovali nekaj časa!

Kar dosti je tudi takih ljudi, ki jim politika pomeni »zapravljanje« prostega časa. Ti imajo vsaj eno, če ne celo več funkcij, ki jim kot medalje za hrabrost nenehno visijo na prsih. Takšnih skoraj nikoli ni doma, ampak se najraje udeležujejo »velepomembnih« sestankov, sej različnih komisij in podkomisij, ti nikoli ne manjkajo na javnih prireditvah ali vaških veselicah, kajti ves čas jih skrbi, da bi se nanje kratko in malo pozabilo. Imidž pa je nadvse pomembna reč, kajne? Za samotno nabiranje političnega znanja in za drugo prepotrebno vednost se ne navdušujejo preveč, zakaj politično modrost najraje črpajo iz vsemogočih »gradiv in materialov«, ki so navadno še zastoj.

In kaj je s tistimi, ki so čisto na vrhu in pri koritu?

O njih bi navadni smrtniki in preobremenjeni davkoplačevalci, ki se čutijo še za marsikatero stvar celo ugodljufani in prevarani (denacionalizacija, certifikati, sanacija bank), težko našli prizanesljivo in razumevajočo besedo. Kot da ne bi znali ali hoteli zavihati rokavov in izvelči gospodarskega voza iz dolgoletne socialistične zaplaniranosti in »zapufanosti«. Da o gospodarskem kriminalu in z njim povezane udbovske mafije niti ne razpredam na dolgo in široko. Škoda besed! Vrabcni na strehi pa še kar naprej pridno čivkajo o naši nebogljenosti in majhnosti ter se ne pustijo zmešati človeški pritlehnosti in pokvarjenosti.

V teh vročih in sušnih dneh se je še najbolj bati, da bi naši vrlji moške iz politike, države in občinske uprave ter gospodarstva izgubili še tisto od komunističnih časov oprano pamet, ki jo, upam, le še premorejo. Drugače bomo še mislili, da nas imajo za norca! Bog nas obvaruj vsakršne norosti!

BOGDAN OSOLIN

Poslanska pisarna v Domžalah

Četudi se je zgodilo brez kakšnih posebnih ceremonij, je vseeno pomembno, da že od 21. junija v Domžalah deluje poslanska pisarna. Tako je posledje omogočeno, kar je v zakonu o poslancih zapisano kot obveza poslancev Državnega zbora, da morajo vzdrževati redne stike z volilci. To pa seveda velja tudi za člane Državnega sveta.

Poslanska pisarna je torej namenjena v prvi vrsti temu, da se v njej lahko posamezen volivec ali skupina volivcev, ki želi poslancu zastaviti kakršnokoli vprašanje ali mu sporočiti svojo pobudo oziroma mnenje o čemerkoli, sreča s tem svojim predstavnikom ter se z njim neposredno pogovori. Državni zbor je odprl v vsej Sloveniji 24 takšnih pisarn, ki si jih praviloma deli po več poslancev in državnih svetnikov in od teh štirindvajsetih deluje posledje kot rečeno ena tudi v Domžalah. V njej se bo volivec lahko sre-

čal s poslancem Jožetom Leničem in Tonetom Peršakom, ki sva oba kandidirala v volilnih okrajih na območju občine Domžale in z državnim svetnikom Alešem Ocepkom, ki v Državnem svetu predstavlja občino Domžale, Kamnik in Litijo. Nemara pa bo občasno uporabljal to pisarno tudi gospod Maksimiljan Lavrinc, poslanec iz Kamnika.

Ker je osnovno delo mesto poslanca kajpak parlament, je razumljivo, da bomo lahko neposredno navzoči v pisarni v Domžalah le ob določenih dneh in urah. Seveda pa bo pisarna za volivce odprta ob vseh delovnih dneh dopoldne, ko bo mogoče svoje mnenje, pobudo ali vprašanje povedati ali pisno predati tajnici pisarne ali preprosto sporočiti kakšnemu poslancu ali gospodu državnemu svetniku željo po srečanju z njim.

Trenutno je dogovor tak, da bomo navoljo volivcem:

– gospod Jože Lenič ob četrkih od 15,00 do 17,00 ure;

– Tone Peršak ob petkih od 13,00 do 15,00 ure in

– gospod Aleš Ocepak vsako zadnjo delovno sredo v mesecu od 15,00 do 17,00 ure.

Pisarne verjetno ne bo težko najti, saj je na kraju, ki je gotovo znan mnogim občanom naše občine. Naslov pisarne je Ljubljanska cesta 76. Gre za prostor v II. nadstropju, kjer so tudi prostori Hranilnice HYPO in Razvojnega zavoda SPB Domžale. Številka pisarne je 19 oziroma 20.

In za konec mi verjetno preostane le še to, da v imenu vseh, ki bomo v tej pisarni sprejemali obiskovalce, svoje volivce, povabim: »Oglasite se v poslanski pisarni! Če boste želeli kakšno pojasnilo, ki vam ga kot ljudje, ki sodelujete pri zakonodajnih odločitvah, lahko damo, če boste želeli kaj predlagati pa tudi, če boste sodili, da bi moral katerikoli od nas slišati kakšne vaše pripombe, obiščite poslansko pisarno!«

TONE PERŠAK

Ali potrebujemo vizije?

Strankarski kolega mi je že večkrat potožil, da se mu zdi velik problem na Slovenskem pomanjkanje vizij o naši prihodnosti. Po osamosvojitvi smo nekako nepripravljeni trčili ob novo resnično, ki je sestavljena iz političnih afer in sesutega gospodarstva, potuhnjenih udbovafijskih gospodarskih kriminalcev in tudi z njimi povezane brezposelnosti.

Ni neverjetno celo to, da se bomo nekega tihlega dne prebudili v razprodani Sloveniji, kjer nam bo vladal tuji KAPITAL. Če pa bo »družbena« lastnina prešla in ostala v privatnih rokah slabih gospodarjev oz. lopovov

(divje privatizacije), potem se zlepa ne izkopljemo iz revščine, v katero počasi, a nezadržno drvim. Najprej moramo namreč šele uvideti, da se še vsa nekdanja režimska in partijska piramida ohranja na oblasti, ker še zmerom živi od prejšnjega socialističnega ekonomskega sistema. O socialno-tržnem gospodarstvu bomo sanjali še kar nekaj časa.

Resnično je že nastopil čas, da zavržemo iluzije, s katerimi nam je »bivši« komunistični »vzgojni« sistem dodobra opral možgane, in sicer nekaterim bolj, drugim nekoliko manj, odvisno od tega, na kateri strani brega smo stali pred tremi ali več leti in s kom smo se družili. In kdaj se bomo nehali vdajati

vsemogočim iluzijam, nasedati slepilom, oboževati samoprevare?

Šele ko se bomo vsi po vrsti, predvsem pa vsi naši vodniki in oblastniki »odrešili« iluzij, šele takrat bo zavel prijeten veter pravih vizij, ki bo prinesel v »dolino Šentflorjanske« vedrino, odprtost in strpnost. pa še kaj! Upam.

Prepričan sem, da zelo potrebujemo vizije, toda ne samo politične in gospodarske, temveč še bolj osebne, vrednostne, moralne in etične. Slednje pa že obstajajo dva tisoč let. Ko se bomo sami spremenili, ko bomo sami postali boljši, se bo spremenil tudi košček našega sveta.

BOGDAN OSOLIN

Nocoj je en lep večer

V soboto, 12. junija letos, smo se v predvečerju Kulturnega doma v Mengšu zbrali ljubitelji narodnih in ponarodelih pesmi. Moški komorni pevski zbor Mengeški zvon je v goste povabil Ženski komorni pevski zbor VVZ Škofja Loka. Nocoj je en lep večer, so dali za naslov. Najprej so dekleta zapela svoj program, potem še domačini, za konec pa so skupaj urezali narodno Temna noč se je stčila in Foersterjevega Pevca.

Lepemu petju se prilega tudi lepa instrumentalna glasba. Za

to je poskrbela Tanja Zupan, citrarka s prelepimi venčki slovenskih ljudskih pesmi.

Pavla Grahek, ki vodi škofjeloška dekleta, in Janez Nastran, mengeški zborovodja, sta dokazala, da imata okrog sebe ustvarjalne ljudi, predvsem pa pevce, ki živijo za narodno zborovsko glasbo.

Zbora sta si izmenjala darila, posebno zanimivo pa je bilo bogato domače darilo v košari, katerega so Škofjeločanke podarile mengeškimi fantom (na sliki).

TATJANA SIVEC STRMŠEK

DOSEŽENA EVROPSKA KAKOVOST V TOVARNI: FILC MENGEŠ

Sistem kakovosti ISO 9001 – priznanje in zaveza za prihodnost...

nad. s prve strani

Doseganje indeksa proizvodnje (po planu) je doseženo z indeksom stopnjo 190, dejansko pa je dosežena proizvodnja za letošnjih pet mesecev (če jo primerjamo s proizvodnjo petih lanskih prvih mesecev) z indeksom številko 208. Kolektiv šestinosemdesetih delavcev, ki jih vodi direktorica – prejemnica priznanja Manager leta 1991 Vida Marcijan, dipl. inž. tekstilne tehnologije, usmerja dobrih del proizvodnje (do 80 odstotkov) v izvoz.

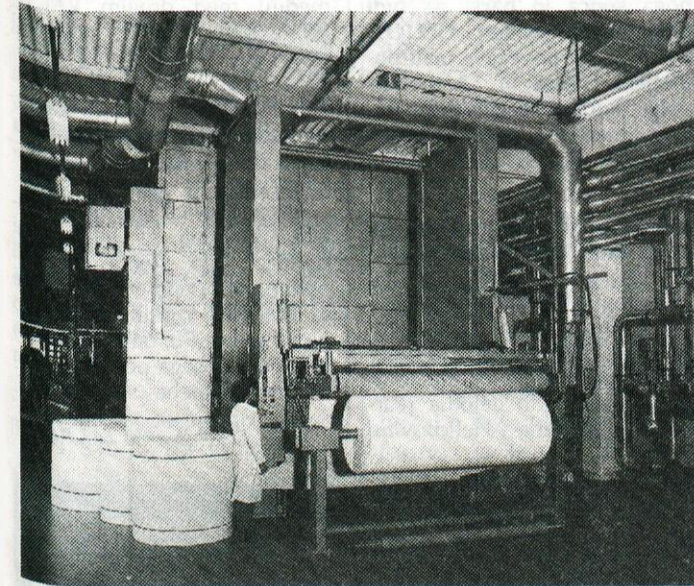
Celoten prihodek bo z lanskimi 8,5 milijona mark letos dosežen predvidoma v višini 12 milijonov mark. Od tega zneska bo doseženo 7,5 milijona mark v izvozu.

Zadostiti zahtevam sistema kakovosti ISO 9001 pomeni

približati se odličnosti na vseh področjih v tovarni. To pa pomeni, da so v Filcu pod vodstvom vodje Službe za spremljanje kontrole kakovosti Jožice Hribar (zaupana ji je bila tudi skrb za zagotovitev pogojev za pridobitev ISO 9001) dosegli zahtevano kakovost in njeno permanentno sledljivost v vseh proizvodnih stopnjah.

ISO 9001 je za delavce v mengeškem Filcu pomembno priznanje. Pa ne le to: zavezuje jih za čase, ki prinašajo nove tehnološke in poslovne izzive na področju, kjer je v Evropi že doslej potekala ostra konkurenca. V tej evropski konkurenci pa bo Filc ob doseženem priznanju sistemu kakovosti 9001 še uspešnejši!

BROJAN

**PEDIKURA
VODNA MASAŽA STOPAL in
REFLEKSOTERAPIJA**

713 165

Aleksandra Antoni, Taborska 25, Domžale

Pogovor z dr. Nikom Sadnikarjem

Prizadavnega turističnega delavca in skrbnega varuha Sadnikarjevega muzeja ter dobrega poznavalca zgodovine osemindesetletnega dr. Nika Sadnikarja v Kamniku poznajo tudi mnogi bralci Slamnika. Stoletni jubilej muzeja Josipa Nikolaja Sadnikarja v Kamniku, kjer se je ohranilo veliko muzejskih eksponatov in starin tudi z našega območja, je bil povod za tale najin pogovor. Povejte, prosim, za bralce Slamnika najprej nekaj o sebi.

Rodil sem se 19. aprila 1916 materi Johani in očetu Valentinu Sadnikarju. Iz rojstnega kraja sem z desetimi leti odšel v gimnazijo v Ljubljano. Medicinsko fakulteto sem končal leta 1941 v Zagrebu. Potem sem bil v službi v vukovarski civilni bolnici. Iz hrvaške vojske sem šel leta 1944 v NOB, potem sem bil do upokojitve v vojaški službi. V letu 1958 sem v Beogradu opravil specializacijo za rentgenologijo. V vojaški bolnici v Mostah v Ljubljani sem bil 25 let šef oddelka za rentgenologijo in leta 1980 sem se s štiridesetimi leti delovne in šestimi leti beneficirane dobe upokojil ter se vrnil v rojstni Kamnik. Od tedaj skrbim za očetovo muzejsko zbirko, katere lastnika sva z bratom Demeterjem.

Kdo je za zbirko skrbel po očetovi smrti?

Med leti 1952 in 1957 je bila njena varuhinja mama Štefka Sadnikar, ki je leta 1959 umrla. Leta 1957 smo prosili Jelo Rechbach, poročeno Žegarac, zadnjo krumpeško baronico. Bila je rojena leta 1895. Kot vzgojiteljica se je na jugu države poročila z Žegarcem, a kmalu vdovela. V naši hiši je odlično varovala muzejsko zbirko ter prostore in eksponate z ljubeznijo čistila triindvajset let. O njeni skrbi za muzej moram reči vse najlepše, tudi po njeni zaslugi je muzej dočkal

stoletni jubilej. V letu 1980 pa sem se, kot sem že omenil, vrnil v rojstno hišo.

Kako se spominjate svojega očeta kot veterinarja in zbiratelja muzejskih predmetov?

Kot okrajni veterinar je svojo službo opravljal na razprostranjenem območju. Imel je veliko znanecv v Sloveniji in drugod, to mu je omogočalo tako uspešno zbiranje eksponatov. Spominjam se, da si je za vsak dan izdelal načrt dela. Ves prosti čas je restavriral starine in rezbaril. Sodeloval je s številnimi obrtniki, ključavničarji, kovači, mizarji in tesarji. Na obiske so k njemu pogosto prihajale odlične osebnosti. Z ljudmi se je rad pogovarjal in deloval v več društvih v Kamniku.

Oče je bil tudi dober fotograf, veliko je slikal, precej njegovih fotografij se je v zbirki tudi ohranilo.

V vaši zbirki so štiri umetnine Ivana Povirka-Osovnokega s Sv. Križa pri Veliki vasi, glava nemškega filozofa Arthurja Schopenhauerja (1788–1860) ter kipi Otrok

z mačkom, Satir in Otroci vsi so podpisani in datirani Povirek 24. aprila 1919. Kaj veste o Povirku in teh kipih?

O Ivanu Povirku je oče veliko govoril. V njem je videl zelo obetavnega umetnika kiparja. Večkrat je dejal, da bi bil eden najboljših slovenskih kiparjev, če bi ne bil tako mlad umrl.

Poleg tega, da je bolehal za jetiko, ki ga je tudi spravila v grob, je bil Povirek pogosto v denarni stiski. Oče je od njega odkupil ta kiparska dela in mu jih preplačal ter ga tako podpiral pri študiju in v bolezni. V zbirki je ohranjenih šest Povirkovih pisem. Pisal jih je med 15. junijem in 17. novembrom 1919, prvih pet od Sv. Križa, zadnjega pa iz Ljubljane. Tedaj je bil že hudo bolan, zato je veliko pisal o bolezni, zdravljenju in upanju na ozdravitev, pa tudi o svojem delu, razvoju v kiparstvu, svojih načrtih in o prijateljih kiparjih. Umrl je 30. aprila 1920.

Katere umetnine iz območja domžalske občine so še v vašem muzeju?

Dr. Niko Sadnikar (levo) s prijatelji pri grobu naravoslovca Simona Robiča na Šenturški gori 4. marca 1990

Med največje dragocenosti sodi omara maršala Mormonta. Ko so Avstrijci leta 1813 premagali Francoze, so v škofjskem dvorcu v Ljubljani, kjer je imel sedež, razprodali njegovo opremo. Tu je omaro kupil Majdič, mlinar iz Zgornjih Jarš. Moj oče je omaro opazil pri sestri Petra Majdiča, ko si je po zdravljenju živine umival roke. Zanj jo je dal narediti novo omaro iz trdega lesa in ji primaknil še v denarju.

Od nadžupnika Zorca v Mengšu je menda leta 1899 kupil, obnovil in ohranil dragocen kip župnijskega zavetnika sv. Mihaela iz leta 1740. Iz trzinskega kamnoloma je v očetovo muzej prišla kamnita kladičasta sekira, ki je sedaj ni več. Prav tako ni več bronaste fibule – sponke, ki je bila najdena na gradu Brdo pri Lukovici. Leta 1937 jo je oče dal knezu Pavlu, ki mu je obljubil, da bo shranjena v kraljevi rezidenci na Brdu pri Kranju. Kje so sedaj, ne vem.

Precej starin je očetu pridobil Flerin iz Domžal. Iz Loke ali iz Mengša je dobil dragocen gotski kipec sedečega Kristusa, ki je sedaj v kamniškem muzeju na Zapricah. Nadžupnik Zorec mu je dal tudi več prstanov iz antičnih ali staroslovenskih grobov. S Trojan je v zbirko dobil antični prstan s portretom iz srede 4. stoletja. Tu je dobil tudi precej rimskih kovancev cesarja Nerona in Bruta. Vladal je potem, ko je dal umoriti Julija Cezarja.

Po priporočilu naravoslovca Simona Robiča je oče plačal nekega kamniškega siromaka, reki smo mu Pibeč, da je dva dni kopal v Mokriški jami. Izkopal je precej kosti in zobovje ter lobanjo jamskega medveda, ki jo še hranimo v naši zbirki.

Gospod Niko Sadnikar, za tale zanimiv in prijeten pogovor hvala.

Pogovarjal se je STANE STRAŽAR

Cenejše ogrevanje stanovanj

Po sklepu IS občine Domžale opravlja na celotnem našem območju dimnikarske storitve podjetje Energetski servis E. S. d.o.o. Roška 2a v Ljubljani. V njihovo dimnikarsko dejavnost sodijo naslednja dela: čiščenje, kontrolni ter letni strokovni pregledi kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih naprav, izdajanje soglasij za dimovodne naprave, meritve emisij dimnih plinov in izkoristka kotla.

35-letnica obrata Rašice v Moravčah

Mineva 35 let, odkar obstaja v Moravčah tovarna pletenin Rašica. Bralec bo dejal: nič posebnega, saj so druge tovarne še starejše, pa o njih ne pišejo. To je najbrž edina tovarna v domžalski občini in mogoče celo edina v Sloveniji, ki so jo delavci s pomočjo vaščanov tedanje občine Moravče sami zgradili. O tem mladi ne vedo nič. Leta 1957 smo večkrat obiskali tovarno Rašica v Gamelnah s prošnjo, da bi odprli svoj obrat v Moravčah. Končno so se le odločili, da mora občina urediti prostore za stroje in urediti stanovanja za njihove mojstrice, ki bodo vodile obrat.

Lepega majskega jutra so res prišle iz Gamelj ter prevzele obrat. Zaposlile so 50 šivilj,

pozneje se je število povečalo na 150 delavk. Moravske žene in dekleta so tu našle svoj zasluzek, ker bi morale drugače ostati doma. Danes je že več kot 70 delavk upokojenih in so tako preskrbljene do konca življenja.

Delo v tem obratu je bilo težko, norme vedno večje, zasluzek slab, a vse to je sedaj pozabljeno. Tudi danes, ko se pojavlja vedno večja brezposelnost, bi morala Krajevna skupnost ali občina tem ljudem nuditi kakršnokoli zaposlitev. Pred 35. leti tudi ni bilo lahko lotiti se tega dela. Mnogo sposobnih, mladih ljudi težko čaka na prvo zaposlitev. To je dolžnost, katere na odločilnih uradih ne bi smeli zanemarjati.

LEOPOLD GÖTZ

Poleg dimnikarskih storitev opravlja Energetski servis tudi strokovna in razvojna energetska dela, prav tako pa izvaja še praktične aplikacije s področja ogrevalnih sistemov. To pomeni, da lahko izdelajo na osnovi strokovne ocene in projekta celotni ogrevalni sistem.

V podjetju so poleg strokovnih delavcev zaposleni tudi strokovnjaki s področja ogrevanja; ti sodelujejo neposredno pri aplikacijah najnovejših rešitev s področja kurilnih in dimovodnih naprav.

Energetski servis je na pobudo mesta Ljubljane opravil zahtevno razvojno nalogo, ki ugotavlja stanje individualnih kurišč v mestu. Izsledki te naloge bodo pokazali, kakšne so možnosti za racionalnejšo porabo goriv in s tem tudi za manjšo onesnaženost zraka. Naloga je tudi osnova za izdelavo osnutka ustreznih predpisov, ki bodo omogočali izboljšanje dosedanjega stanja kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih naprav tako z ekološkega kot tudi z energetskega vidika.

Dosedanje ugotovitve te raziskovalne naloge kažejo, da je stanje kurilnih naprav na olje v mestu zelo slabo zlasti z ekološkega vidika. Z rednim strokovnim vzdrževanjem takih naprav bi lahko bistveno zmanjšali porabo goriv in povečali zanesljivost obratovanja.

Z manjšimi rekonstrukcijami kurišč se lahko zmanjša izpuh dimnih plinov, celo do manjših mejnih vrednosti, kot veljajo v državah Zahodne Evrope.

Kakšne uspehe dosežemo z rekonstrukcijo, nam pove naslednji primer. Starejši kotel z novjšim ventilatorskim gorilnikom je obratoval z izkoristkom okoli 75%. Emisija saj, ogljikovega monoksida, nezgo-relega olja v dimnih plinih je bila nekajkrat višja od dovoljenih vrednosti. Vzrok za tako slabo obratovanje je bil v nepravilni kombinaciji kotla z gorilnikom in pomanjkljivi nastavitvi izgorevanja. Ko so bile opravljene te pomanjkljivosti, se je izkoristek kurjenja povečal tja do 93%, kar je nad evropskimi standardi. S tem hočemo povedati, da se z majhno rekonstrukcijo lahko doseže zadovoljive uspehe.

Energetski servis E. S. d.o.o. Ljubljana je opremljen z najmodernejšimi napravami za vsakovrstne dimnikarske storitve. Sodobni so tudi njihovi instrumenti za analizo kakovosti izgorevanja in emisije dimnih plinov.

Poudariti je treba še to, da z novim programom dela nudijo uporabnikom vse praktične informacije s področja ogrevalne tehnike na enem mestu, in sicer od ideje do izvedbe.

Miloš Likar

• IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI • IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI •

ZALOG POD SV. TROJICO

Dober dan, šofer Marjan Kos

Marjan Kos iz Zaloga pod Sveto Trojico se je izučil za mesarja in nekaj let delal v mesni industriji v Zalogu pri Ljubljani. Nekako pred 20. leti je postal obrtnik – avtoprevoznik. Ima tovorni avto »Mercedes«, s katerim pripelje po deset ton gradbenega materiala. Prevoze opravlja predvsem za potrebe vseh krajevnih skupnosti Moravske doline, dovažata pesek na ceste in tudi za druge potrebe.

Besedilo in slika: JOZE NOVAK

Voznik Marjan Kos na cesti v KS Vrhpolje-Zalog

KNJIŽNICA DOMŽALE POLETNI URNIK

Knjižnica Domžale je od 1. julija do 31. avgusta odprta:

ponedeljek: 13.–19. ure
torek: 7.–13. ure
sreda: 13.–19. ure
četrtek: 13.–19. ure
petek: 7.–13. ure
sobota: zaprto

Enota Knjižnica Mengeš je v poletnem času odprta vsak ponedeljek od 15.–18. ure.

Enota Knjižnica Moravče je odprta vsako sredo od 12. do 18. ure. V času od 14. 7. 93 do vključno 18. 8. 93 pa bo knjižnica zaprta.

KRAJEVNA SKUPNOST RAFOLČE

V Krajevni skupnosti Rafolče so konec junija 1993 izvedli splošne in tajne volitve članov SVETA krajevne skupnosti. Udeležba volilcev je bila dobra, izvoljeni pa so bili: Srečo Gerčar, Franc Bernot in Leon Jazbec iz Dupelj, Janez Bernot, Luka Capuder in Janko Zibelnik iz Rafolč, Klavdija Hančič in Boris Jeretina iz Straže, Ciril Gerčar, Vinko Dolinšek in Anton Breznik pa iz Vrhovelj. V.

Krajevna skupnost Dob

Za težko pričakovano rekonstrukcijo magistralke skozi Dob, ki naj bi zagotovila večjo prometno varnost, je svet KS dobil lokacijsko dokumentacijo, žal pa se je ponovno zataknilo. Če so bila prej problem finančna sredstva, so sedaj nesoglasja dela krajanov, ki živijo ob omenjeni cesti.

Na pobudo nekaterih, ki so ostalim predstavljali netočne podatke o predvidenem obsegu rekonstrukcije, namreč ni vseh soglasij lastnikov zemljišč ob cesti, čeprav je bilo na nedavnem sestanku ugotovljeno, da le ni vse tako črno oz. rekonstrukcija ne bo zahtevala takih velikih zemljišč, kot so bili nekateri nepravilno seznanjeni. Svet KS si je namreč vseskozi prizadeval, da bi rekonstrukcija čimmanj posegla v zemljišča ob magistralki, posebno ob določanju širine pločnikov je

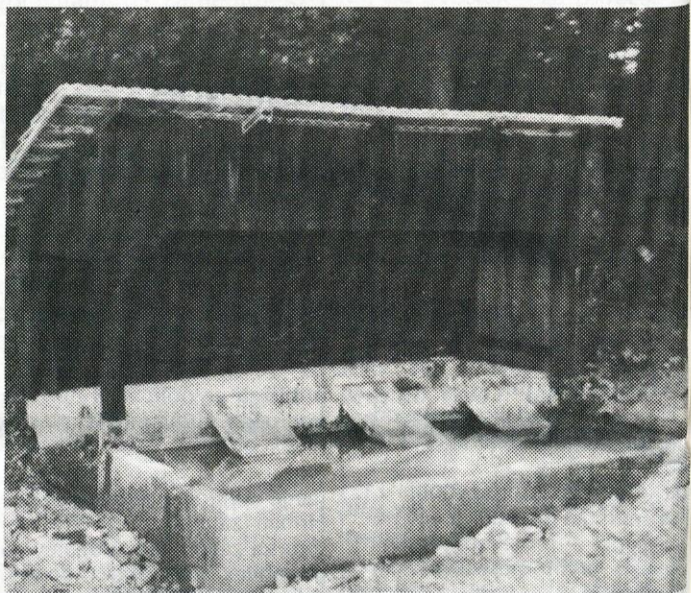
vztrajal na minimalni širini pločnikov. Večina krajanov je po pravilni informiranosti soglasja podpisala z določenimi pripombami, svet KS pa upa, da bo to storilo tudi preostalih 14 krajanov in tako omogočilo čimprejšnji začetek del, saj bo z rekonstrukcijo pridobil predvsem Dob – tako pri prometni varnosti kot pri lepšem videzu kraja. V sami KS pa izvajajo tudi ostala dela v skladu s sprejetim programom: ureditev cest, izgradnja kanalizacije Češenik–Turnše, ki naj bi se začela s pridobitvijo – gradbenega dovoljenja v začetku jeseni. Posebej slovesno pa bo v avgustu, ko Krajanje Žej in Sv. Trojice sredi avgusta pripravljajo svečanosti ob odprtju doma in odkritju spominskega obeležja senatorju Valentinu Rožiču in vsem kličejo DOBRODOŠLI!

V občini Domžale na različnih koncih z javnimi deli odpravljamo komunalne probleme. Tako so delavci na sliki uredili most čez Drtiščico v Drtiji in tako omogočili varnejši prehod čez most. Uredili so tudi ograjo in brežine. Ker je podobnih manjših, vendar nujnih popravkov mostov, cest in drugih komunalnih objektov še precej, tudi v prihodnje pričakujemo tako uspešno sodelovanje.

FOTO: M. BRODAR

Perišče Virnik

Takole so pri studencu VIRNIK v Tustanju v KS Vrhpolje-Zalog obnovili opuščeno perišče

Jubilej 4. b razreda

Takole so se za tale posnetek po štiridesetih letih učenci 4. b razreda nižje gimnazije v Domžalah postavili ob jubilejnim praznovanju v Jamarskem domu na Gorjuši 9. julija letos. Tedanji ravnatelj gimnazije prof. Milan Flerin in glasbenik Stane Habe pa kot da sta na konferenci in se o ocenah še posvetujeta

IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Krajevna skupnost Moravče – Krajevna skupnost Dob

Ena izmed precej nevarnih prometnih točk v Moravčah je tudi Vegova ulica, po nji vsakodnevno hodi več sto otrok, ki obiskujejo bližnjo Osnovno šolo Jurij Vega Moravče. Večletna prizadevanja, da bi to prometno zagato odpravili,

bodo rodila sadove v mesecu avgustu, ko bo ob rekonstrukciji Vegove ulice urejen hodnik za pešce, v katerega bo vgrajena tudi kanalizacija, ki bo povezana na bližnjo čistilno napravo. II. faza izgradnje bodo nadaljevali še letos.

Vodstvo krajevne skupnosti pričakuje, da bodo krajanje Moravčev podpisali pogodbe o sofinanciranju izgradnje kanalizacije, s katero bo tudi temu območju zagotovljeno bolj čisto okolje.

Klopčarjevo znamenje, kate-

rega preselitev je bila planirana že z ureditvenim načrtom naselja Moravče, se je v juniju umaknilo na novo lokacijo v bližnjem parku in tako omogočilo rekonstrukcijo in razširitev križišča, ki bo poslej varnejše in preglednejše.

Klopčarjevo znamenje pripravljeno na selitev na drugo stran ceste.

Znamenje pravilno po prehodu za pešce na drugo stran.

Še malo na desno in kdo ve za koliko desetletij je Klopčarjevo znamenje dobilo nov »dom«.
Foto: M. BRODAR

Splavitev jadrnice Helios

V zaledju z vojno obremenjenih otokov zadrškega arhipelaga je v začetku meseca junija krenila na svojo pot nova jadrnica, ki nosi ime grškega boga sonca in barv, pa tudi domžalskega podjetja HELIOS. In kakšna je povezava med podjetjem Helios in 12 metrov dolgo jadrnico, narejeno po načrtu Američana Brucea Roberta z oznako Roberts 370 Version C?

Jadrnico je lastnoročno izdelal g. Konstantin Kostov, akademski kipar iz Zadra, celotno tehnologijo in materiale za zaščito jadrnice pa so razvili tehnologi v Heliosu. Tako so naredili celovit sistem za antikorozivno zaščito in celotna jadrnica je zaščiten s Heliosovimi

najkvalitetnejšimi premazi. Prav zato se je lastnik odločil, da na splavitev povabi predstavnike Heliosa, prisotni pa so bili tudi številni gosti in mediji, med drugim RAI, HTV, Radio Zadar, novinarji Svobodne Dalmacije in drugi. Svečana splavitev se je zgodila v marini Zlatna luka pri Zadru, od koder je jadrnica krenila na svojo prvo pot po otokih v bližini Zadra.

Tako jadrnica kot njena zaščita, narejena s Heliosovimi premazi, sta srečno prestali prvo plovo, podjetje Helios pa je z novimi izdelki za zaščito plovil pokazalo, da tudi na tem področju dosega pomembne in odmevne uspehe.

Cveta Z. Oražem

Jadrnica Helios, v celoti zaščiten s Heliosovimi premazi za plovila, je dobro prestala svojo prvo preizkušnjo.

Ob 100-letnici muzejske zbirke Josipa N. Sadnikarja

V petek, 9. julija ob 20. uri, je bila na dvorišču Sadnikarjeve hiše na Šutni v Kamniku ob stoletnici prvega zasebnega muzeja v Sloveniji prijetna slovesnost, ki se je udeležilo kar nekaj sto Kamničanov in gostov.

Letos mineva sto let, odkar je veterinar Josip Nikolaj Sadnikar, rodil se je v Ljubljani 5. decembra 1863, v Kamnik pa se je preselil v mesecu avgustu 1889, v mestu odprl prvi zasebni muzej v Sloveniji, ki je z leti prerastel v največji zasebni muzej pri nas.

V gimnazijskih letih se je mladi Sadnikar skupaj s Ferdodom Veselom in Ivanom Kobilica navduševal za študij slikarstva. Mati pa mu je s pomočjo škofova Pogačarja pri deželni vladi priiskrbel študentsko stipendijo za študij veterinarstva. Po uspešnem študiju je leta 1886 nastopil službo v Ljubljani in nato v Radovljici. Leta 1887 je postal okrajni veterinar v Črnomlju, kjer je skupaj s slikarjem Veselom začel zbirati belokranjske narodne noše, vezentine in drugo. Ko je v avgustu 1889 nastopil službo okrajnega veterinarja v Kamniku, je imel priložnost za zbiranje umetnin in starin v severovzhodnem delu ljubljanske kotline, od štajerske meje do Vodice in od Zasavja do Kamniških planin, tako seveda tudi na našem območju. V Koširjevi hiši, kjer je najprej stanoval, nato pa jo je odkupil, je sobe napolnil z zbranimi umetninami in starinami ter muzej 5. avgusta 1893 odprl za javnost.

Kamniški tiskar Slatnar je Sadnikarju tedaj poklonil v usnje vezano spominsko knjigo, ki je bila ob stoletnem jubileju muzeja obiskovalcem na ogled. V njej je vpisanih kar lepo število uglednih osebnosti, ki so si muzej ogledale, npr. kralj Peter II., knez Pavle, princ Evgen – bratranec avstrijskega cesarja Franca Jožefa I., trziški rojak minister in ljubljanski župan Ivan Hribar, med slikarji pa Jakopič, Vesel, Jama, Smrekar, Birolla, Šantel, Pirnat in Vavpotič; kiparji Peruzzi, Povirek, Meštrovič, Gangl. Med pomembnimi glasbeniki so se v knjigo vpisali Prelovac, Parma, Schwab, Adamič, Dev, C. Vremšak idr.

V teh sto letih je bila Sadnikarjeva muzejska zbirka kar nekajkrat ogrožena. Leta 1918 se je izognila preselitvi v Avstrijo. Med okupacijo, leta 1941, je referent za kulturo v Celovcu Angelo Zois sporočil, da bodo zbirko premestili v Nemčijo. Nekako po dveh tednih pa je sporočil, da bo zbirka do končne zmage ostala v Kamniku. Že tretjič je bila zbirka v nevarnosti leta 1945. Sadnikarju bi jo gotovo vzeli, če sinova ne bi bila v NOB. Tedanji minister za prosveto Ferdo Kozak pa je z odločbo zbirko zaščitil.

Ustanovitelj muzeja Josip Nikolaj Sadnikar, domačini so mu rekli Pepe, je umrl 4. novembra 1952. Lastnika muzeja sta postala sinova Niko in Demeter Sadnikar.

V letu 1961 je Kamnik dobil mestni muzej na Zaprcah. Občina je nameravala za mestni muzej odkupiti vseh 4000 eksponatov, kolikor jih je Sadnikar v šestdesetih letih zbral. Zaradi pomanjkanja sredstev pa je v letu 1964 odkupila samo 1468 kosov iz te zbirke. Večji del muzejske zbirke pa je še naprej ostal v zasebni lasti.

Ob stoletnici odprtja je pomen Sadnikarjevega muzeja za mesto Kamnik in širšo okolico ter Slovenijo orisal slavnostni govornik, kamniški rojak dr. Stane Gabrovec.

V okviru praznovanja visokega jubileja so v Sadnikarjevi hiši na ogled odprli razstavo

slik Nikice Sadnikar-Pleterski, vnukinje Josipa Sadnikarja, ustanovitelja muzeja. Slikarka je bila rojena leta 1952 v Portorožu, nato je deset let živevala in ustvarjala v Torinu v Italiji, kjer je končala slikarsko šolo in letos tudi razstavljala v mestni galeriji »Antichi Chiostrici«. Razstavo v Kamniku pa je odprl umetnostni kritik Aleksander Bassin. Za glasbeni program je poskrbel Duo Tümmers iz Nemčije. Jubilejno slovesnost so pripravili Skupščina občine, Zveza kulturnih organizacij, Turistično društvo Kamnik in seveda družina Sadnikar.

Stane Stražar

Omara francoskega maršala Mormonta v Sadnikarjevem muzeju v Kamniku

Izkopanine z nekdanje Goričice v Domžalah so že pred osmimi desetletji prišle v Sadnikarjev muzej

Novomašnik Igor Dolinšek z domačimi pred križem, ki so ga postavili v spomin na novo mašo

JULIJ: ČAS NOVIH MAŠ

Pogovor z novomašnikom Igorjem Dolinškom v Dupeljnah

Igor, včeraj, 4. julija, si v župnijski cerkvi na Brdu slovesno daroval prvo sveto mašo. Opiši, prosim, bralcem Slamnika pot, ki si jo prehodil do nove maše.

Rodil sem se 5. julija 1965 v Ljubljani. Doma sem pri Savinjškov v Dupeljnah. Osnovno šolo sem obiskoval na Brdu pri Lukovici. Nato sem končal srednjo geodetsko šolo v Ljubljani (1979–1984). Po odsluženju vojaščine v Pančevu (1984–1985) sem se zaposlil pri Geodetski upravi v Domžalah. V septembru 1987 sem odšel študirat na Teološko fakulteto v Ljubljani in po šestih letih študija postal duhovnik.

Poklica sta zelo različna. Ali si imel na fakulteti kaj težav z latinščino in drugimi predmeti?

Latinščina tako in tako ni glavni predmet, imeli smo jo samo dve leti, grščino pa eno leto.

Kaj je bilo tisto glavno, kar te je iz geodezije pripeljalo na teologijo?

Do duhovniškega poklica me je najprej vodila domača verna družina, okolje – vaščani Dupelj, kjer sem odraščal, župnijska skupnost in ljudje, s katerimi sem se srečeval. Poklic geodezije sem z veseljem opravljal. Pot, ki me je pripeljala do duhovništva, je videti malce dolga, vendar bi jo še enkrat prehodil. Že v srednji šoli sem začutil klic za duhovniški poklic. Odločitev je počasi dozorevala, dokler si na zastavljeno vprašanje nisem odgovoril: »Verujem, Gospod...«, ki je tudi moje vodilo v življenju.

In kje bo tvoja prva duhovniška služba?

Na dan posvečenja, 29. junija, sem zvedel, da me je nadškof z dekretom namestil za kaplana v župniji Šenčur pri Kranju. To svojo kaplansko službo z veseljem sprejemam, veselim se tako dela z mladimi kot vsega, kar me čaka v življenju pod geslom Verujem, Gospod.

S. S.

Ljubite svoj rod – spoštujte svoj jezik

Ta rodoljuben napis iz velikih črk je bil na stari radomeljski osnovni šoli. To je bil desni napis, na levi strani pročelja pa je bilo: DOBRO VZGOJENA MLADINA – SREČNA DOMOVINA. Katera slovenska šola ima danes tak ali podoben napis. Zdaj, ko naj bi bili rešeni vsakovrstnih totalitarnih spon od Kumrovca do poslednje slovenske hribovske vasi, je že čas, da bi kaj takega obnovili.

Da svojo materinščino premalo spoštujemo, so dokazi skoraj na vsakem koraku. Nismo se še znebili številnih nemških popačenk, kot na primer ŠRAUF (vijak), PUCATI (čistiti), FRIŠEN (sveže) in drugih, že so nas okupirale grde vrinjenke z juga: ODGOVARJAJOČ ali ODGOVARJA (kadar pomeni ustrezen ali ustreza), GUŽVA (gneča), KORISTITI in KORISTNIK (kadar pomeni uporabljati in uporabnik), BREZ VEZE ali NIMAŠ VEZE (nimaš pojma); da številnih kletvic niti ne omenjam.

Posledica vpliva z juga in papagajskega ponavljanja je tudi napačna stavčna raba predmeta v 4. sklonu namer-

sto v drugem, to je v rodilniku. Na primer: TO PA NE VEM (prav – tega), TO KNJIGO ŠE NISEM PREBRAL (prav – te knjige), PRAVO SAMOSTOJNOST ŠE NISMO DOSEGLI (prav – prave samostojnosti), TO PESEM NE ZNAM ZAPETI (prav – te pesmi) in podobno. Na sosednje južne jezike, ki so jim nasledili zanikrni Slovenci, spada tudi opuščanje dvojine. Če tak spodrsrljaj uide nešolanemu delavcu, ki je dolga leta delal s številnimi južnjaki, je še nekako razumljivo. Prav žalostno pa je, če to počno visoko izobraženi novinarji ali celo kak minister in tudi predsedniki niso izjeme. Primeri: DVA DELAVCA DELAJO (prav – delata), OBE NAŠE MEJE SO OBVLADLJIVE (prav – obe naši meji sta...), DVE SNAŽILKI SKRBIJO ZA ČISTOČO (prav – dve snažilki skrbita...), V POŠTEV PRIDEJO OBE VARIANTE (prav – obe različici prideta...). Na radiu ali televiziji pa skoraj vsak dan lahko slišimo: PRED DVEMI MESECI, ZA OBEIMI BLOKI, Z DVEMI KOLESI (prav – pred dvema mesecema, za obema blokoma, z dvema kolesoma).

Najnovejše zaničevanje ali vsaj preziranje pa se pojavlja pri izbiri novih imen ali nazivov za podjetja, poslovne družbe, ustanove, trgovske ali celo za domače izdelke. Nova SLOVENSKA pijača se bo imenovala FRESH! Več kot polovica slovenskih firm ima angleška, latinska ali celo grška imena, včasih celo z napaniki. Če je to veliko podjetje, ki posluje s tujino, je še nekako razumljivo. Ne vem pa, zakaj naj bi trgovnica, ki nabavlja doma in prodaja samo domačinom, morala imeti potujčeno ime. Ali mislimo, da bomo zato več prodali?

Glas o dobrih tovarnah, ki vse sproti prodajo, priznanih obrtnikov, ki poznajo svoj posel, o prijaznih trgovcih, ki kvalitetno blago prodajajo za solidno ceno, o izrednih gostilnah in gostiščih, v katerih si za primerno plačilo dobro, prijazno in hitro postrežen, gre kar sam med ljudi. Pri tem nič ne pomaga, kakšno ime je na tabli. Ko se vozimo po Sloveniji, je kar grozljivo, ko na teh tablah vidimo tako malo slovenskih besed, kjer pa so, jih moramo iskreno pohvaliti.

Dogodi se tudi, da kdo »pomordenizira« slovensko besedo. Za firmo namesto OKNO zapiše OKNOX ali celo OKNOX, MIZA je MIZAS ali MIZAX, SONCE pa SONCES ali SONCEX. Duhovito – kaj?! Kje pa! Žalostno, predvsem pa – hlapčevsko.

Že veliki Prešeren je zapisal: »Kar ni tuje, zartičujes...«

FRANCE CERAR

Slovensko prvestvo v govorništvu za leto 1993

je organiziral Debatni klub Govornik iz Domžal s predsednikom Daretom Flisom na čelu, in sicer brez uradnega pokrovitelja, t.j. po načelu prostovoljnosti in samoiniciativnosti.

Prijave za udeležbo je sprejemal klub Govornik na osnovi objav v javnih medijih (v časopisu Delo, radio Ljubljana).

Srečanje je potekalo v Arboretumu Volčji potok 12. junija. Otvoril ga je predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale Tomaž Štebe in prof. dr. Boris Grabnar.

Sledil je prvi programski sklop: prosto javno govorenje po vzoru londonskega Hyde Parka. Kulturni program so izvedli gojenci Glasbene šole Domžale in iz Kranja. Najzani-

mivejša je bila vsekakor lista prijavljenih za tekmovanje v govorništvu. Pravila so bila naslednja: vsak je imel na razpolago največ 10 minut, govornik je v slovenskem jeziku na lastno odgovornost. Nastopili so: Dare Flis, na temo Hudič – Vlada sveta; Tanja Lamovec – Norost in človekove pravice; Ivan Kepic – Ali znamo ceniti slovensko samostojnost; Mohar Marjan – Politika in vera; Anton Drovenik – Slovenstvo; Vladimir Gajšek – O ljubezni. Po štetju dvignjenih rok je ob-

činstvo največ glasov prisodilo Tanji Lamovec, ki je tako postala prvakinja govorništvu 93. v Arboretumu.

Nagrade je prispevala založba Amalletti, Kemostik iz Kamnika in pekarna Kancilija iz Domžal.

Še Nasvidenje v Arboretumu, Nasvidenje v Tivoliju!

BRANKA ŠPENDE

Gospod Ivan Kepic pa se je udeležil seminarja za javni nastop, pripravo in vodenje sej, komuniciranje ter govorniške in poročevalske sposobnosti na dunajski Politični akademiji in 29. junija 1993 prejel diplomu. Vsem čestitamo! Uredništvo

drogerija

K A N A

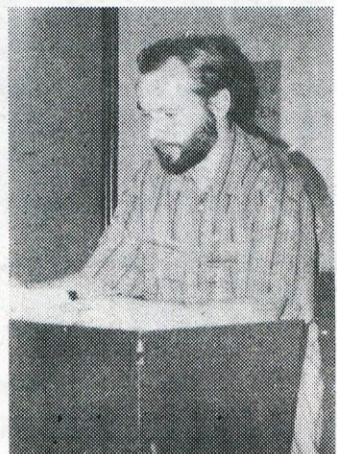
KNJIGA O NAS

Občina Domžale – primer spreminjanja obmestne pokrajine v okolici Ljubljane

V Zemljepisnem muzeju v Ljubljani je bila 1. julija priložnostna slovesnost ob izidu knjige **OBČINA DOMŽALE – PRIMER SPREMINJANJA OBMESTNE POKRAJINE V OKOLICI LJUBLJANE**, ki jo je napisal dr. Stanko Pelc. Dr. Marjan Ravbar, direktor Inštituta za geografijo Univerze v Ljubljani, je v uvodu orisal pomen Pelčevega raziskovanja, ki je novost ne le v domači znanosti, ampak tudi kakovosten mednarodni prispevek Slovenije k preučevanju tovrstne problematike. Pisu knjige se je toplo zahvalil tudi Jure Berlot, podpredsednik Skupščine občine Domžale, ki je finančno podprla natis.

Avtor knjige je na kratko predstavil vsebino knjige. Gre za doktorsko dizertacijo prelito v knjižno obliko. Delo ima tri osnovna poglavja: splošno-teoretsko, temeljne značilnosti ljubljanskega obmestja in podrobni oris domžalske občine. Procesi, ki so zajeli občino Domžale, so najbolj podobni

tistim v razviti Evropi, a seveda tudi samosvoji; spremembe so tako »zunanj« (betonski silosi namesto kozolcev, obrtne delavnice namesto hlevov,...) kot »notranje« (spremembe izobrazbene, nacionalne in zaposlitvene strukture, dnevno odhajanje na delo, naraščanje in padanje števila prebivalstva

Doc. Stanko Pelc je orisal svoje delo pri pripravi knjige

Stanko Pelc

Od rojstva (leta 1957) živi na Prevojah pri Lukovici. Leta 1981 je diplomiral iz geografije in geografije in sociologije na ljubljanski Filozofski fakulteti. Najprej je bil zaposlen na Zavodu SRS za družbeno planiranje, potem pa na Inštitutu za geografijo Univerze v Ljubljani. Leta 1988 je magistriral z nalogo Prometna dostopnost do delovnih mest in njen pomen pri urejanju prostora. Predlani je uspešno zagovarjal doktorsko dizertacijo z naslovom Preobrazba primestnega območja Ljubljane na primeru občine Domžale.

v posameznih naseljih,...). Ponostavljeno bi občino lahko delili na najbolj in najprej spremenjeni ravninski del, kasneje spremenjeno gričevje in v zadnjem času spreminjajoče se gričevje; pri tem pa ne gre le za vpliv nadmorske višine, ampak so vzroki kompleksni. Naša občina se od drugih ljubljanskih

skih razlikuje po tem, da stiki z Ljubljano niso enosmerni, ampak so tudi lokalni krajevni viri mnogokrat vzrok za razvoj naselja.

Po predstavitvi je stekla živahna razprava. Prof. dr. Vladimir Klemenčič je pohvalil avtorja, da je »področju zlezal pod kožo«, dokazal veliko soodvisnost naše občine in Ljubljane ter napravil zelo uporaben priročnik za planerje. Podobno je menil tudi dr. Anton Gosar, ki je podčrtal pomen »domžalskega« prostora za odih, rekreacijo in gradnjo počitniških bivališč za Ljubljance.

Ob koncu je Tomaž Štebe, predsednik Izvršnega sveta SO Domžale, predlagal, da bi podobno predstavitev naredili tudi v občinski prestolnici, kjer bi strokovnjaki različnih znanstvenih področij interdisciplinarno in kritično začrtali možne smeri razvoja Domžal v prihodnosti.

IGOR LIPOVŠEK

Del udeležence predstavitev knjige

NOVA KASETA TANJE ZAJC ZUPAN Citre malo drugače

»Za to zvrst glasbe sem se odločila zato, ker jo rada izvajam ter poslušam in ker na slovenskem trgu skoraj ni kaset s takšno glasbo, pa tudi izvajalcev je malo,« je v enem izmed številnih intervjujev ob izidu kasete SANJARJENJE, izjavila Tanja Zajc-Zupan, ena najbolj znanih slovenskih citrark.

Citram se je zapisala že pri desetih letih, kar pa sploh ni težko, saj se pri Zajčevih na Viru z glasbo ukvarjajo skoraj vsi. Citre so postale njene stalne spremljevalke, iz katerih dan za dnem izvljaja prijetne zvoke. Skladbe, ki jih lahko zaigra nanje, ne šteje več. Če so note, zaigra vsako, na pamet jih je za nekaj ur igranja. Najraje igra skladbe, ki jih najdemo na njeni kaseti SANJARJENJE: nežni, zaslanjani, romantični evergreeni, skladbice, ob katerih se spomnimo filmov, ki ostajajo v našem spominu. To so že malce pozabljeni, pa vedno rado slišani motivi: La paloma, Edelweiss, Vaya con dios, Pesem ptic trnovk, Larina pesem, Mistralova hši, Lily Marlen, My Way, in še kakšno boste našli in se v mislih pomudili v svojih mladih letih. Glasba je primerna za vsakogar, za vse priložnosti in generacije, ki rade prislusnejo citram.

Kaseta, ki pomeni nov način pojavljanja citer v naši glasbi, je lepo sprejeta, saj so kasete le z instrumentalno glasbo na našem tržišču zelo redke. Ljudje ji radi prislusnejo, saj so trenutki, ko želi prislusniti glasbi, ne da bi se obremenjeval z besedilom. Založila jo je Založba kaset in plošč RTV Slovenija, pri projektu pa so ob Tanji sodelovali še mnogi, ki se jim iskreno zahvaljuje. Kaseta je bila posneta v studiu NAPOLEON v Kamniku in jo dobite

v vseh bolj založenih trgovinah.

Sicer pa Tanja Zajc Zupan (Nožice, Gostičeva 48a, 61235 Radomlje), ki se je pravkar vrnila z uspešnega nastopa slovenskih citrark v Grižah, veliko in rada nastopa. Ker ima citre rada in ve, da jih imajo radi drugi, že pripravlja nov projekt, ki pa naj zaenkrat ostane še skrivnost, da bo potem večje in prijetnejše presenečenje.

»Za to zvrst glasbe sem se odločila zato, ker jo rada izvajam in poslušam in ker na slovenskem trgu skoraj ni kaset s takšno glasbo, pa tudi izvajalcev je malo,« je v enem izmed številnih intervjujev ob izidu kasete SANJARJENJE povedala Tanja Zajc-Zupan, ena najbolj znanih slovenskih citrark.

GLASBENI VEČER

Koncert domžalskega Komornega zbora

V četrtek, 10. junija 1993, je bil v grobeljski cerkvi samostojni koncert Domžalskega komornega zbora. Po zlatega odličju, ki so ga prejeli na državnem tekmovanju Naša pesem '93, se je zbor sedaj predstavil še domačemu občinstvu. Koncert je bil tudi zahvala Skupščini občine Domžale, Zvezi kulturnih organizacij Domžale, Pečarstvu Leon Avbelj, Ljubljanski banki – Banki Domžale, Turističnemu društvu Domžale, Centralni čistilni napravi Domžale-Kamnik, SKB Aurumu d.o.o. Ljubljana, Napredku Domžale, Krajevni skupnosti Vencija Perka, Krajevni skupnosti Simona Jenka, Krajevni skupnosti Slavka Šlandra, Heliosu Domžale in Slovenski ljudski stranki Domžale, ki so jim kot sponzorji stali ob strani.

Domžalski Komorni zbor med nastopom v grobeljski cerkvi

Vabilu na koncert se je odzvalo veliko ljudi, tako da so številni poslušalci stali pred cerkvenimi vrati.

Prvi del koncerta je bil namenjen umetnim, domačim in tu-

jim pesmim, poslušalci pa so lahko prislusnili tudi trem tekmovalnim pesmim, in sicer J. Gallus-u Sterit Jesus, M. Kogoju Kupa življenja, za katero je dirigent g. Karel Leskovec prejel posebno piznanje za najboljše izvedeno obvezno pesem in H. Lunell-u Three Melodies, ki je bila v Sloveniji izvedena prvič. Po zahtevnem prvem delu in kratkem premoru je na vrsto prišel poslušalcem bolj znan in domač del, saj je zbor predstavil slovenske narodne pesmi kot so Pojdem u rute, Čej so tiste stezice... zadnja pa je

v cerkvi Jelovškovi fresk zazvenela Lepa Vida.

Zboru se je ob tej priložnosti za dosežke in nastop v imenu Skupščine občine Domžale zahvalil g. župan Schwarzbartl, v imenu Zveze kulturnih organizacij g. Pišek, občinstvo pa je svoje navdušenje in zahvalo izkazalo s ploskanjem, ki je od zbora zahtevalo še dodatek. Tako so pevci z Večernim ave zaželeli nasvidenje na naslednjem koncertu, poslušalci pa so z lepimi spomini in vtisi zadovoljni odšli domov.

P. G.

Srečanje orkestrrov

ZKO Gorenjske, ZKO občine Domžale in Mengeška godba so bili organizatorji Srečanja pihalnih orkestrrov Gorenjske 1993 v petek, 11. junija, pred Gasilsko-godbenim domom v Mengšu. Na takih srečanjih nastopijo godbe z Gorenjske, tokrat pa sta manjkali iz Jesenic in Kranja. Prireditelj je vsako leto v drugem kraju, saj ima vsaka občina samo eno godbo, domžalska pa ima kar tri: Moravče, Domžale in Mengeš. Zato pride vsaka od godb v naši občini na vrsto le vsaka tri leta. Kolo se je obrnilo tako, da je bilo srečanje letos ravno v Mengšu.

Nastopile so godbe iz Trziča, Kamnika, Lesc, Škofje Loke in Mengša. Po nastopu so se ob okrogli mizi pomenili o kvaliteti izvajanih skladb.

Tatjana Sivec-Strmšek

V Knjižnici Domžale je bila v četrtek, 10. junija 1993, predstavitev najnovejše knjige pisatelja Velimira Vulikiča **BEG IZ PEKLA: IZ ŽIVLJENJA VOJAŠKEGA ZDRAVNIKA**. Zanimivega pogovora z avtorjem so se udeležili številni obiskovalci, ki so mu čestitali ob izidu knjige in mu zastavili mnoga vprašanja.

Razgovor z avtorjem Velimirov Vulikičem je vodil Matjaž Brojan, odlomke iz knjige jebral dramski igralec Aleksander Valič, v kulturnem programu pa je nastopila tudi citrarka Tanja Zajc-Zupan.

Tekst: Cveta Z. Oražem

Foto: Jernej Karlovšek

SPROŠČEN SMEH OB KOMEDIJI

Zbeži od žene

Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan in Prešernovo gledališče Kranj sta nas sredi junija 1993 povabila na ogled komedije Raya Cooneya ZBEŽI OD ŽENE, ki je postala pravi gledališki hit letošnje sezone.

Da to prav dobro vemo tudi v naši občini, je pokazal obisk predstave, saj je bilo letno gledališče na Studencu skoraj premajhno za vse obiskovalce, ki so se želeli sproščeno nasmejati ob slovenski praznovanju komedije, ki jo je prevedel Milan Jesih. Prijetni dekleti in možati fantje pa oba detektiva, časnikar ter vsi drugi so navdušili

gledalce, da so pristrčno zaploskali vsem: Barbari Oman, Juditi Zidar, Daretu Valiču, Milanu Kendi, Tinetu Omanu, Matjažu Višnarju, ki se je predstavil kar v dveh vlogah, ter Pavlu Rakovcu. Komedijo je režiral Zvone Šedlbauer in je bila pravi gledališki dogodek, ki vsem ostaja v prijetnem spominu; zato gostovanje Prešernovega gledališča Kranj, ki ga vodi Domžalčan Milan Marinič, zanesljivo ni bilo zadnje.

Hvala za prijeten večer, gledališčniki iz Kranja, in dobrodošli tudi v prihodnje na Studencu!

V. V.

30. julija 1993 – dobrodošli na Studencu

Otroški zbor iz Euclida

30. julija 1993 bomo v Domžalah gostili otroški zbor iz Euclida Circle 2, tega je pred 55. leti v Ameriki ustanovil g. Anton Šubelj, rojen na Rodici pri Domžalah, ki je pred leti odšel v Ameriko in tam leta 1965 umrl.

Zbor že 28 let vodi zborovodkinja Cecilija Dolgan; ta je zbor prevzela po smrti g. Šublja, pred tem pa v zboru sodelovala kot pevka. Zanjih 10 let sodeluje tudi v Clevelandskem zboru, uspešno je izvedla že več solističnih koncertov in izdala sedem plošč. Napisala je že več samostojnih pesmi (glasba in besedilo), njena ljubezen je narodno-zabavna glasba. Za svoje uspešno delo je prejela najvišjo nagrado Kanade na glasbenem področju.

Zbor se bo na koncertu na Studencu predstavil s venčkom Walt Disneyevih pesmi ter slovenskimi narodnimi in ponarodelimi pesmimi; do

zdaj je že izdal dva samostojna albuma: Slovenec sem in Not too young to Polka (Ne premlad za polko). Mlade pevce poznajo širom po ZDA in Kanadi, peli so tudi v Disneylandu, v letošnjem letu pa praznujejo 55 let uspešnega delovanja.

V Sloveniji so mladi pevci, največ je med njimi otrok, starih med sedem in sedemnajst let, rojenih v slovenskih oz. mešanih zakonih, tretjič. Prvič so bili v domovini svojih prednikov v letu 1968, drugič v letu 1983. Ob svojem obisku v Sloveniji bodo imeli več koncertov po različnih krajih, med njimi na Bledu, v Škofji Loki, Ilirski Bistrici, Strunjanu, zapeli pa bodo tudi mladim bolnikom v Pediatrični bolnici v Ljubljani.

Obisk zbora v našem mestu in občini bo kamenček v letu 1992 začetem sodelovanju nad Domžalami in mestom

Euclid, ki sta podpisali Resolucijo o medsebojnem sodelovanju in vzpostavili odnose t. i. »Sestrskih mest«. Srečanje z mladimi pevci in njihovimi starši ter prijatelji, ki jih bodo spremljali, je lepa priložnost in pomemben korak za krepitev medsebojnih odnosov – predvsem neformalne narave, saj naj bi sodelovanje obeh mest temeljilo predvsem na razumevanju prebivalcev obeh mest. Obisk bo priložnost za izmenjavo mnenj, izkušenj, želja, predvsem pa priložnost za tkanje novih znanstev in prijateljstev.

Otroški zbor bomo pričakali v petek, 30. julija, ob 16.30 uri na ploščadi pred Veleblagovnico; tam jim bo glasbo domovine njihovih prednikov zaigrala Domžalska godba. Nato se bomo skupaj odpravili do Šubljeve hiše na Rodici, kjer bo v spomin na Antona Šublja in ob 55-letnici obstoja zbora odkrita

spominska plošča. Tu bo zbor zapel nekaj pesmi.

Zvečer se bomo vsi skupaj zbrali v Letnem gledališču na Studencu pri Domžalah, kjer bomo v prijetnem okolju ob 20.30 uri prisluhnili mladim pevcem. Vabljeni vsi, ki radi prisluhnete ubranemu petju, zlasti otroci, saj so vaši prijatelji iz Amerike prav za vsakogar pripravili darilce. Večer na Studencu bo zlasti za najmlajše priložnost spoznati življenje prijateljev onstran velike luže, iz za mnoge še vedno čudežne Amerike.

Mladi pevci zbora Circle 2 iz Amerike prihajajo v domovino svojih prednikov z našo pesmijo, ki bi jo radi zapeli vsem nam. Vzemimo si čas in skupaj z našimi najmlajšimi pridimo 30. julija 1993 ob 20. uri v Letno gledališče na Studencu ter skupaj preživimo prijeten večer.

URŠKA ILIČ-VIDERGAR

Jutro ob kresu

V tednu pred 18. junijem je k nam prišlo vabilo, v katerem je med drugim pisalo:

»Zgodovinska povest Ivana Sivca Jutro ob kresu pripoveduje o prepovedani ljubezni med hčerko viteza Adama Ravbarja Elizabeto in grajskim konjarjem Karlom Juričem. Događanje je vpeto v zgodovinsko fresko zmage slovenske vojske pri Sisku pred štiristo leti, ko je štiri tisoč kranjskih, koroških in štajerskih vojščakov, z udarno enoto kranjske konjenice pod vodstvom Adama Ravbarja na čelu, odločilno premagalo desetkratno močnejšo turško vojsko in tako rešilo Evropo pred usodnim turškim napadom.«

Galerija Oranžerija je bila premajhna za prijatelje, znance in bralce knjig Ivana Sivca, slavista, novinarja, pisatelja in pisca besedil za narodno-zabavno in zabavno glasbo. Ivo, kot ga kličejo prijatelji, je eden najbolj branih slovenskih pisateljev današnjega časa.

Do sedaj je napisal osemnajst knjig, dve od teh sta izšli že v ponatisu, kar pričča, da Sivec piše pravo slovensko povest, ki je med bralci izredno priljubljena. Verjetno se bo sedaj kdo oglašil in rekel, da ni samo to, ampak da piše tudi za otroke. Nekatere izmed šol so izbrale njegova dela za obvezno branje in otroci so zelo zadovoljni.

Sedaj pa še nekaj o predstavitvi. Poleg pisatelja Ivana Sivca, ki je program vodil in marsikaj povedal, so veliko pripomogli tudi Joži Kališnik, Avsenikova sopranistka, Andrej Kurent, dramski prvak, ter Miha Dovžan, citrarski mojster.

Pisatelj je povedal, da je preštudiral različne študije o opremi, vojski, načinu življenja... Ravbar je opisan kot čoklat mož srednje postave, kar kaže, da se je Ivan Sivec res moral poglobiti v različne zgodovinske vire. Pa tudi sicer je povest napisana tekoče, lepo berljivo.

Knjiga je izšla ob 400-letnici zmage nad Turki. Osrednja proslava pa je bila 25. junija na Krumperku pri Domžalah.

O vsebini vam ne povem veliko, morda le toliko, da je zgodba dinamična, zgodovinsko podlago pa je pisatelj mojstrsko skrival v ljubezensko zgodbo med Elizabeto in Karlom. »Vse osebe so vzete iz slovenske zgodovine, celotna pripoved pa je oprta na veliko slovensko zmago nad Turki pri Sisku pred štiristo leti,« piše na platnici knjige Jutro ob kresu.

Dragi bralci, svetujem vam, da knjigo čimprej vzamete v roke in mi poveste, če sem napisala kaj napak.

V naslednji številki Slamnika pa bomo s pisateljem Ivanom Sivcem tudi poklepotali.

ts

Dobrodelni koncert skupine Sirius

Kakor je na dan koncerta po dežju zasijalo sonce, tako je vokalnoinstrumentalna skupina SIRIUS od Sv. Jakoba v Ljubljani s pesmijo in glasbo prinesla košček sonca v naše življenje. Akustika in lepo poslikana grobeljska cerkev sta pripomogle k razpoloženju lepega, zvišenega in prijateljskega. Skupina osmih mladih pevki in pevcev se, kot sami pravijo, veselijo vsega, kar jih obdaja – sonca, zvezd, neba, zemlje in ljudi. Veseli so, da bivajo in da lahko zapojejo Bogu hvalo za vse lepo v življenju.

Tudi nam so prinesli optimizem, prinesli so nam ljubezen in mir. Ko smo si v znak medsebojnega miru in ljubezni podali roke, tako s pevci kakor tudi mi poslušalci med seboj, smo začutili resnično toplino in ljubezen, zavedali smo se, da bi bil svet lahko veliko lepši in boljši, kot bi mir zavladal v srcu vsakega posameznika. Žal je v svetu neprestana borba med dobrim in hudim, tako v vsakem posamezniku kakor tudi med ljudmi. Velikokrat nam ni niti več jasno, kaj je dobro in kaj je zlo, ne znamo ju niti več ločevati. Veliko je različnih

doktrin – »prerokov« in vsaka nosi v sebi tudi delček resnice, ki pa jo je med mnogimi lažmi težko razpoznati. Mnogi »volkovi hudega« se oblačijo v ovčja oblačila, da bi nas prententali. Vsakodnevno pehanje za uspehi, materialnimi dobrinami in užitki so že taka »ovčja oblačila«, ki nas mnoge odvrčajo od ljubezni do bližnjega, od pomoči sočloveku, od Boga, ki vse to od nas zahteva. Odvrčamo se od Njega, da si tako pomirimo vest. Toda želja po Večnem je dana v nas same, zato se vedno znova sprašujemo, čemu smo tukaj sedaj.

Kaj je tisti višji cilj, da sem jaz, človek, po eni strani tako podoben drugim bitjem, po drugi pa povsem drugačen. Da se lahko dvigujem v svojih mislih in poletim v višave k Njemu, Nepoznanemu. Ker človeštvo že od nekdaj hrepeni po Njem, ker je to hrepenenje v nas samih, lahko sklepamo, da Bog je. Celo več, Jezus Kristus nam je postal podoben, da se nam je približal, da bi ga mi laže dojeli in razumeli. Dal nam je nauk, ki je zapisan v Svetem pismu, nauk, razumljiv vsakemu človeku. Poglavitna zapoved

v njem pa je ljubezen do Boga in do bližnjega in karkoli boste storili svojim najmlajšim, boste meni storili. Da bi prispevali vsaj drobec v ta namen, je župnijska karitas Domžale organizirala ta dobrodelni koncert. Celoten dohodek (ne čisti dobiček) bo porabljen za pomoč socialno ogroženim. Veseli smo, da vse več ljudi spoznava, da so ob nas ljudje, ki potrebujejo pomoč. Vabilu za sponzorstvo koncerta so se odzvali: BF Groblje, Filc Mengeš, LB Domžale, Nagelj Domžale, Občina Domžale, Oblikovina Domžale, Obrtna zbornica Domžale, Vinko Okršlar, Vinko Okršlar ml., Tone Okršlar, Optik Jelovčan Vrhnik, Razvojni zavod Domžale, Ervin-Anton Schwartzbartl, Semesadika Mengeš, Slaščičarna Lenč, Stane Šubelj. Naj jim Bog stotero povrne, kakor tudi darežljivim poslušalcem in nekaterim posameznikom za prostovoljni prispevek. Hvala tudi gospodu župniku iz Jarš, ker nam je omogočil koncert v grobeljski cerkvi, posebej pa seveda skupini Sirius za prijeten večer in lep koncert, ki so ga darovali za soljudi. Hvala tudi zato, da živimo v tem izredno lepem in

bogatem prostoru in svetu, ki nam omogoča, da bi nas lahko preživelo še veliko več in zato med nami ne bi smelo biti lačnih. Če bi bila naša darežljivost malo večja, bi lahko pomagali še mnogim drugim ljudem, ki živijo v težkih življenjskih razmerah in se morajo za svoje preživetje veliko bolj potruditi.

V nas se bi morala začeti prebujati zavest, da nam je veliko navrženega-danega in da bi morali postati bolj razumevalci in darežljivi, kot smo. Če bi vsak dal vsaj drobtinico od svojega hleba, bi lahko pomagali veliko več, kakor potrebujemo sedaj. Vprašujemo se, koliko denarja potrošimo za nepotrebne stvari. Potrošniška mrzlica nas vse prevzema, imamo več, kakor potrebujemo. Prav bi bilo, da bi se, preden »zapravimo« denar, povprašali, ali to stvar res potrebujemo, pa bomo videli, da veliko stvari kupujemo brez potrebe, posebno ob razprodajah. Vsak od nas bi se moral vprašati, kaj lahko storim za druge. Ne uspavajmo se, vsakdo lahko stori veliko dobrega, če le hoče.

Marija BIZJAK-SCHVARZBARTL

Ivan Sivec

Jutro
ob
kresu

Gledališče SMO se predstavi

Kaj je zaigrala Tanja Logar, ki deluje v starejši igralski skupini, sama pripravi tako:

»V sredo, 9. junija, smo se člani gledališke delavnice društva SMO zbrali na predstavitvi našega dela. V tej delavnici sta dve skupini – mlajša in starejša. Pri predstavitvi starejše skupine so si starši lahko ogledali dve igrici. Naslov prve je »Sama doma«. Igrica pripoveduje o bratu in sestri, katerih starši se odpravijo na smučanje na Vršič. Ker cesto zasuje plaz, se starša ne moreta vrniti domov. Otroka ugotovita, da bosta še najmanj nekaj dni sama. Ker je sestra Anja zbolela, se z bratom Matcem nista mogla preveč zabavati. Kmalu je prišlo do preprirov. Matic je trdil, da Anjin fant Peter ni zaljubljen vanjo, Anja pa ravno obratno. Na koncu sta se le sporazumela in Anja je ugotovila, da jo Peter res samo izkorišča. Anja je dobila zelo visoko vročino in Matic je poklical zdravnika. Igrica se je končala z odhodom k zdravniku.

Naslov druge igre

– skeča je bil »Popolna tujca«. Popolna tujca, Japonec in Italijanka, sta se srečala v Benetkah. Na trgu slikar Japonec slika hiše, nato pride Italijanka, ki želi, da jo slikar portretira. Japonec je zahteval veliko več denarja, kot ga je Italijanka imela pri sebi. Dogovorila sta se za Italijanki primernejšo ceno in Japonec jo je portretiral.

Ta igra je bila precej težja od prve, saj si moral ves govor zaigrati. Brez nasvetov mentorice je ne bi mogli tako dobro zaigrati. Mentorica pa dodaja, da se je občinstvo pošteno zabavalo in tudi smejalo tako doživeto zaigrani igri.

Mlajša skupina je predstavila več krajših igric. Zapela je pesmi, se pogovarjala po čudežnem telefonu, po katerem brezžično potujejo pogovori tistih, ki smo jih poklicali in jih takoj slišali. Najustvarjalnejši so bili naši mladi igralci v igri: Spremenimo se v... – do solz so nas razveseljevali s svojimi preobrazbami v prav vse, kar se lahko spomnite ali so se spomnili otroci sami.

Kot mentorica gledališča S M O naj povem, da bomo igranje nadaljevali jeseni septembra, seveda tudi z vami, dragi bralci, ko se boste oglašili v naših prostorih društva SMO na Ljubljanski 71 (nad Napredkovo trgovino Koviinar) v Domžalah. S seboj prinesite koš počitniške radoživosti – z igro v roki boste spoznavali, kako dragoceni so vaši igralski instrumenti z glasovnim, besednim in telesnim izražanjem, zakonitosti gledališkega igranja, vodili boste prave dialoge s soigralci z osebnim doživljanjem dramske in druge literature. Staršem naj zapam, da sama gledališka ustvarjalnost obsega aktivnosti, pomembne za razvoj in uspešno delovanje otrok in mladih tudi na drugih področjih njihovega udejstvovanja in uveljavljanja. Torej, še enkrat naj velja povabilo tako najmlajšim gledališkim navdušencem, kot malo starejšim in mladim – V GLEDALIŠČU SMO SE SREČAMO ŽE SEPTEMBRA.

Branka Špende

Blejski festival IDRIART tudi na Veliki planini

Festival IDRIART (francoska kratica za: Inštitut za razvijanje medkulturnih odnosov skozi umetnost) že 14 let deluje na vseh petih celinah. »Že med več kot 40 državami se v teh letih plete barvna preproga tisočev osebnih prijateljstev...« kot označuje del svojih prizadevanj ustanovitelj festivala, umetnik, violinist, kulturni ambasador Miha Pogačnik, rojen v Kranju. Slovenijo pa označuje kot eno najvažnejših srednjeevropskih lokacij, skozi katero utripa kulturni tok festivala, ki naj pogloblja medkulturne in medčloveške odnose.

Po več kot šestdesetih dosedanjih festivalih se je izoblikovala posebna metoda delovanja. Festivali sledijo drug drugemu kot stavki v simfoniji, udeleženci pa potujejo z njimi. Kraji, kjer se festivali odvijajo, so predvsem sedeži starih kultur (npr. Amazonija, Mehika, Mongolija, Tibet, Kirgizija itd.). Vsak festival je povsem svojstven, neponovljiv, v enotedenskem dogajanju pa združuje elemente lokalne kulture z načeli umetnosti, ki spodbujajo individualizacijo.

V dobi poplave masovnih medijev in epidemije nacionalizmov ima srečanje različnih kultur pravi zdravilni pomen. Umetnost v okviru IDRIARTA s svojimi procesi presega estetsko površino in spodbuja različne panoge človeškega delovanja, kot npr. biodinamično poljedelstvo, šolstvo, medicino, odnos do okolja, gospodarstvo.

Blejski festival se bo odvijal v dneh od 23. do 30.

Julija 1993. z začetkom v stari Ljubljani, koncertom v stolnici in otvoritvijo na magistratu. Vsi dnevi bodo prepleteni z bogato glasbeno dejavnostjo domačih in tujih umetnikov. Sobota, nedelja, sredo in četrtek (24., 25., 28. in 29. julija) so dnevi, predvideni za predavanja in tečaje v blejski osnovni šoli in festivalni dvorani, ponedeljek, torek in petek (26., 27. in 30. julij) pa za izlete.

Medtem ko so bili izleti do letošnjega leta vezani izključno na Gorenjsko oziroma okolico Bleda, se nam letos obeta zanimiv in kulturno bogat izlet z muzejskim vlakom na Primorsko s koncertom v Dantejevi jami, na Hudičevem mostu in Sveti gori, kjer bodo nastopili med drugimi tudi Ljubljanski madrigalisti.

V petek, 30. julija, pa še posebej vabimo Domžalčane in Kamničane na Sv. Primoža nad Kamnikom, kjer nam bodo domačini pripravili sprejem z domačim zajtrkom, strokovnim vodstvom po muzeju in cerkvi, prof. Hubert Bergant pa nam bo s krajšim koncertom predstavil na novo restavrirane najstarejše Fallerjeve orgle. V cerkvi bo še koncert godalnega kvarteta Zoltan Kodaly z Madžarske.

Popoldne pa bodo kulturno karavano ob spremstvu domžalskih skavtov sprejeli na Veliki planini bajtarji s kosilom, pastirji bodo predstavili šege in obrti ter izvorno predstavitev Preskarjeve bajte, edine alpske pastirske bajte z ohranjenim odprtim ognjiščem. Domžalski dom bo pripravil še nekatere jedi, ki so značilne za Veliko planino (masovnik, sirovi štruklji...). Na sprehodih in poteh po planini pa se bomo lahko pridružili Marku Pogačniku, dr. Tonetu Cevcu in tujim predavateljem festivala, ki bodo svojevrstno predstavljali pokrajino, planino in življenje na njej.

Ob tej priložnosti je izšla tudi knjiga dr. T. Cevca Velika planina v sliki, v pravi pa je zloženska za predstavitev Preskarjeve bajte.

Z Velike planine se bomo v kapelici poslovlili s petimi pastirskimi litanijami in se iz Kisovca z avtobusi odpeljali v Gornji grad, kjer bo v cerkvi zaključni koncert festivala Akademskega orkestra iz Hamburga z dirigentom Elmarjem Lamponom in solistom violinistom Mihom Pogačnikom.

Informacije v zvezi s festivalom na telefon (064) 214-406.

Marjeta CERAR

Klavirski koncert

Sponzorji BenTon – Salon klavirjev Mengeš, Gallusov sklad in Adria Airways so poskrbeli, da smo v ponedeljek, 28. junija v Mengšu ponovno

gostili mladega in nadebudnega pianista, Erika Šulerja iz Kočevja.

Starši so Erikovo nadarjenost kmalu odkrili. Harmoniko je začel igrati pri treh letih, klavir pri petih, pri dvanajstih je imel že prvi samostojni koncert. Sedaj študira na moskovski Centralni specialni glasbeni šoli pri prof. Sjavušu E. Gadžijevu.

Tudi v Mengšu je Erik dokazal izreden občutek za glasbeno govorico. Predstavil nam je Beethovna, Chopina, Liszta in Šostakoviča. V igranje se je tako poglobil, da sploh ni opazil, kako malo nas je prisotnih. Škoda! Premalo obiskujemo kulturne prireditve, premalo nam je mar, kaj se dogaja v Kulturnem domu. Če nas veliki transparenti stokrat ne opozorijo na dogodek, radi uporabimo izgovor, da nismo vedeli za to ali ono stvar. Pa je to prav? Če ne bomo ohranjali svojega jezika, svoje kulture, kaj bo ostalo za nami?

Gallusov sklad, ki želi spodbuditi sponzorje, da bi pomagali k nakupu klavirja za Erika, si v Mengšu ni kaj dosti opomogel. Prepričana pa sem, da naš bo na naslednjem Erikovem ali podobnem koncertu precej več!

Tatjana Sivec Strmšek

TATJANA SIVEC STRMŠEK

Odslej tudi v Domžalah

Lastniki motornih vozil lahko odslej izkoriščajo ugodnosti, ki jih nudi zavarovalnica TILIA, d.d., pri obveznem zavarovanju vozil v domžalski občinski stavbi.

Med ugodnostmi, ki vam jih nudi zavarovalnica TILIA, d.d., so:

1. ugodni plačilni pogoji:
  - 25% popust pri takojšnjem plačilu premije,
  - 5% popust pri plačilu premije s petimi čeki brezobrestno
2. V primeru, da ste letos pri obveznem zavarovanju svojega avtomobila pri zavarovalnici TILIA, d.d., dosegli 50% bonus, vam v naslednjem letu kot prva slovenska zavarovalnica priznamo 55% popust.
3. Ob škodi izgubite le 10% popust, če pa imate bonus v višini 50%, vam ta ostane.
4. Bonitete se prenašajo tudi med otroki in starši in ne le med možem in ženo.
5. Ob sklenitvi obveznega zavarovanja dobite kupon, s katerim izkoristite 10% popust pri požarnem ali stanovanjskem zavarovanju.
6. Zavarovalnica TILIA, d.d., priznava tudi popuste vseh drugih zavarovalnic.

Dve nevesti

Danes, 26. junija 1993, se spet oglašam iz Mengša. Kulturno društvo Franca Jelovška je uprizorilo Golarjevo veseloligro v treh dejanjih z naslovom Dve nevesti v režiji Franca Veiderja.

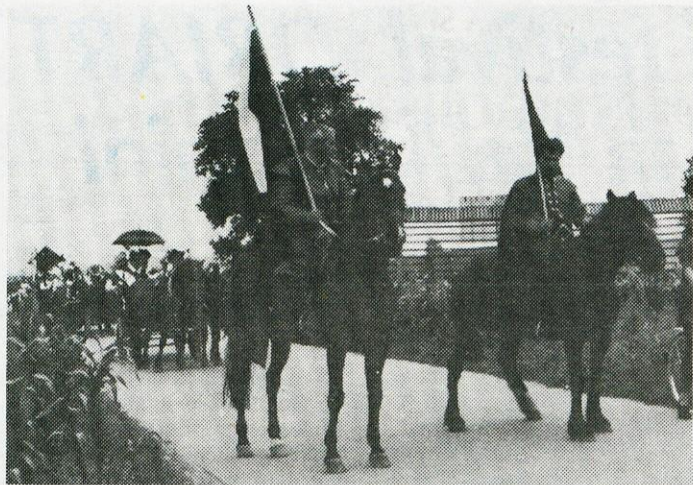
Z veseloligro so dokazali, da dramsko sekcijo sestavljajo nadarjeni igralci. Čeprav so amaterji, so njihove sposobnosti enkratne. Posebej velja omeniti Toneta Hribarja, ki je bil Močeradnikov Miha, rahlo omejen kmečki fant, ki običajno odgovarja »A jets?« ali pa samo neumno prikima »K'ne, k'ne.« Govorica je mengeška, kar daje igri še večjo pristnost. Znani igralci tega društva so tudi zakonca Marjeta in Drago Plevel, Marta Vahtar in Franc Šimenc, pa Rudi Kunstelj st.. Največja pohvala pa gre vsekakor mladim igralcem, tako rekoč debitantom: Barbara Iskra, Meta Vrhovnik, Rok Burja in Gregor Hubat so dali igri še poseben čar. Prav zaradi njih je bilo še bolj živahno, še bolj zabavno in prijetno. Mladi igralci kažejo veliko nadarjenosti in željo po igranju.

Ko sem opazovala polno dvorano gledalcev, sem dobila občutek, da so igralci prepričljivo potegnili v svoj tok dogajanja vse prisotne, saj so zvedavo spremljali, kaj se bo še zgodilo. Bogati Napaljon, ki je dvema revnima kmetijama posojal denar, je v pravem tre-

nutku znal to dobro izkoristiti. Poroko je ponudil Melharjevi Lizi, njena sestra Minica pa se je poročila z njegovim sinom Nacetom. Zmagala je poštenost, ne pa bahanje s tujim bogastvom, pa tudi ne vnaprej pripravljene poroke z neznanimi ljudmi se niso obnesle. Niti včasih niti danes ne velja: »Kako naj jo imam rad, saj mi ni še nič dala?!« Pomembna je ljubezen in to so potrdili tudi tokrat, pa še veliko slavje, dve poroki, dve nevesti hkrati sta bili v eni hiši.

Scena, ki se je menjala iz dejanja v dejanje, saj je prikazovala različna prizorišča, je bila mojstrsko izdelana. Prava kmečka skrinja, žito po tleh, rože na oknih, zavese, peč, ... vse nas je prepričalo, da smo res v kmečki izbi. Pristnost je bila nedvomljiva.

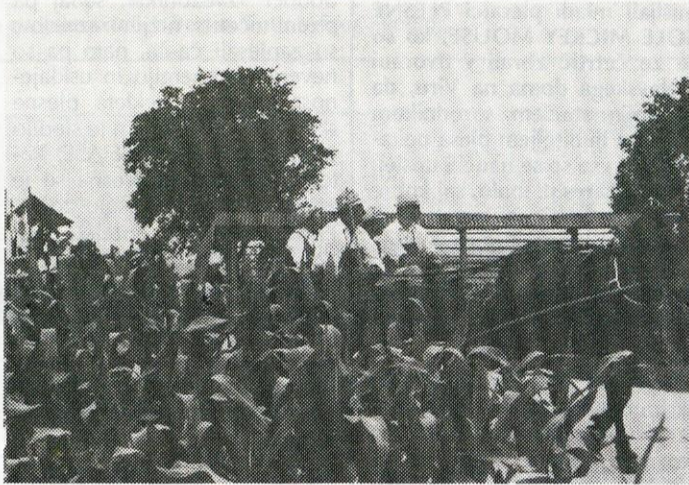
Takole slovesno s sprevodom konjenikov, narodnih noš ljudskih običajev in domačih opravil na dvajsetih vozovih smo v naši občini zaključili osrednjo slovesnost ob 400-letnici zmage nad Turki pri Sisku in ob prazniku slovenske državnosti

Ljudski običaji

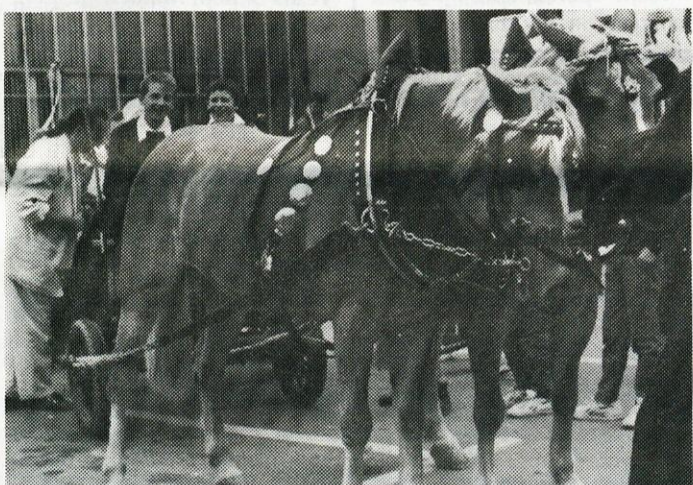
Ob zaključku slovesnosti ob 400-letnici zmage nad Turki pri Sisku še ljudski običaj in narodne noše na vozovih

Simon Hribar iz Ihana z damama v narodni noši na kočiji 27. junija 93

Takole po domače oblečeni so se z dobro voljo in konjem na dan ljudskih običajev pripeljali Majarjevi s Količevega

David s prijateljem in narodnimi nošami na vozu in parom konj pred Halo komunalnega centra v Domžalah.

Med zbiranjem vozov z ljudskimi običaji in narodnimi nošami je bilo na parkirišču v Domžalah živahno

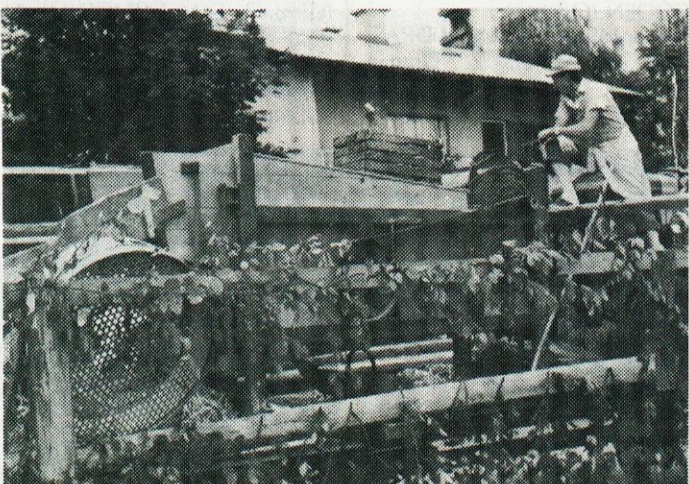
Ihanske narodne noše na vozu v sprevodu ljudskih običajev iz Domžal na Gorjušo

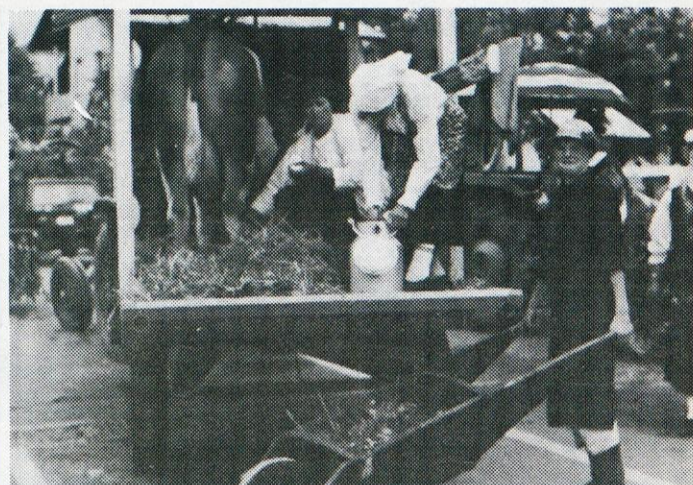
Dobski fantje in perice s starinskim vodnjakom z vedrom na vreteno pri Blagovnici VELE v Domžalah

Tile fantje so v sprevodu 27. junija letos zastopali Spodnje Koseze in Dvorje

Tu je šlo zares. Mlatilnico za žito s trosili, ki jih je na naših kmetijah vedno manj, je v povorki poganjal traktor

Molža krave v živo. S tem vozom in še dveh drugim se je ob zaključku praznovanja 400-letnice zmage nad Turki pri Sisku in ob prazniku slovenske državnosti postavilo Turistično društvo Konfin Sv. Trojica

Turistično društvo Rača se je v sprevodu iz Domžal skozi Zaboršt, Prelog, Podrečje, Dob in Gorjušo predstavilo z več vozovi. Javorščani so prikazali žaganje hlodov z rokami in tesanje tramov.

Kosci in grabljice na poti v travnik. Na klepici sedi gospodar, ki še zna sklepati koso

Krtinski Matičkovi kovači z nakovali in kovaškim orodjem ter mehoma za podpih na vozu so nastopili tudi na predstavi TOD BODO ŽIVELI VESELI LJUDJE - ADAM RAVBAR 25. junija na Gorjuši

Še ena vesela skupina narodnih noš pred Halo v Domžalah pred odhodom na Gorjušo

Vse posnetke je naredil in jih dovolil uporabiti gospod Evstahij Moder

Hvala

15 LET ATLETSKEGA KLUBA DOMŽALE

Vsi zmagovalci olimpijskega teka

Več kot 400 tekačev, športnikov in rekreativcev je v soboto, 26. junija 1993, s starta v Športnem parku Domžale odšlo na 4 oziroma 11 kilometrov dolg OLIMPIJSKI TEK. Med njimi so bili najmlajši, ki so na progo odšli v spremstvu staršev, pa pravi športniki in rekreativci, med katerimi smo lahko pozdravili tudi Janeza Kocjančiča, predsednika Olimpijskega komiteja Slovenije, in mag. Tomaža Štebeta, predsednika Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale. Zmagovalci so bili vsi, ki so pritekli na start, kjer so podpisali Cousteaujevo listino o varovanju narave in pomagali Atletskemu klubu Domžale vpihniti eno izmed 15 svečk ob njegovem rojstnem dnevu.

Uspešnih 15 let dela

Atletika je kraljica športov. Njeni začetki v občini Domžale segajo v čase po vojni, kasneje pa se je zanimanje zanjo zmanjšalo, dokler se ni pred petnajstimi leti zbrala skupina ljubiteljev atletskega športa, med njimi je bila večina nekdanjih uspešnih atletov, in tudi v občini Domžale ustanovila ATLETSKI KLUB DOMŽALE. Po začetnih korakih, ki pa niso bili prav nič omahujoči, se je atletski klub razvil v uspešen športni kolektiv, katerega člani dosegajo uspehe predvsem v mlajših kategorijah, zlasti so ponosni na uspehe v tekih na srednje proge, leto za letom pa se dokazujejo tudi kot uspešni organizatorji velikih množičnih atletskih prireditiv. Posebno skrb Atletski klub Domžale, ki ga vodi Marjan Gorza, namenja delu z mladimi, ki jih uspešno vključuje v delo kluba. Atletski klub ob sodelovanju z Zvezo telesnokulturnih organizacij občine Domžale uspešno organizira vsa šolska tekmovanja v atletiki, obenem pa je nosilec občinske reprezentance v krosih, ki je že dosegla

Atletski klub Domžale se vsem sponzorjem Olimpijskega teka v Domžalah: Stol Kamnik, Helios Domžale, Repovž Domžale, Induplati Jarše, Slovenske novice, Varnost Mengeš, Ljubljanska banka Banka Domžale, Olimpijski komitej Slovenije, Atletska zveza Slovenije, ter vsem drugim ISKRENO ZAHVALJUJE!

vidnejše uvrstitve tudi v okviru naše države. V svojih vrstah ima klub tudi nekaj državnih prvakov, ki pod skrbnim vodstvom trenerjev obetajo, da bo klub v prihodnje še uspešnejši.

Uspešni organizatorji

Atletski klub je doslej organiziral vrsto krosov DELA in DNEVNICA, ki se jih je udeležilo več tisoč mladih tekmovalcev. Kroso so za večino mladih prvo srečanje s tekom, z atletiko, veliko jih je, ki jim zmagovalna stopnička na krosu pomeni prvi korak v atletiko in ji kasneje namenijo veliko prostora v svojem življenju. Atletski klub se ob vsakem tekmovanju potrudil, da bi bili mladi zadovoljni, da bi radi prihajali na tekmovanja in se tudi vključevali v atletske klube. Pri izvedbi različnih športnih tekmovanj atletski klub vedno najde veliko razumevanja tako pri podjetjih, kot tudi vodstvu občine Domžale. Iskrena hvala vsem!

Olimpijski tek

Petnajstletnica uspešnega dela bo v letošnjem letu zaznamovana z vrsto tekom, od katerih je bil OLIMPIJSKI TEK zanesljivo ena od pomembnejših. Prijetno razpoloženje na stadionu, ki so ga popestrili GODBA DOMŽALE, MAŽORETKE iz MORAVČ, duet AMADEUS ter mladi metalci Atletskega kluba Domžale ter VARIPISTI iz KRAŠNJE in dobra organizacija OLIMPIJSKEGA TEKA, ki so jo pohvalili vsi, sta prispevala k prijetnemu športnemu dopoldnevu v Domžalah.

Domžale so bile 26. junija prestolnica kraljice športa – atletike. Lepo progo, speljano v okolici stadiona, katero so pomagali urejati člani obeh smučarskih klubov iz Ihan, so pretekli vsi: od najmlajših, Matica Gorza, Žige Špacapana in Nine Vašelj, do najstarejših, Franca Rozine in Ane Lavrač, in najbolj znanih, Braneta Oblaka, Toneta Jagodica, Janeza Aljančiča in drugih.

Ob petnajstletnici Atletskega kluba Domžale, to je le kratek svečan postanek na poti uspešnega dela z mladimi in za mlade, ki bo v naslednjih letih pod vodstvom strokovnega sveta in vodstva kluba še hitreje, višje in uspešneje, iskrene čestitke! **VERA VOJSKA**

PET MINUT S ŠPORTNICO

Atletinja Mojca Krnc

Mojca Krnc je prijetno devetnajstletno dekle, ki jo največkrat srečaš na športnem stadionu v Domžalah. Prizadevna in redkobesedna dijakinja Srednje šole v Domžalah največ pove, ko dobro vrže svoj športni rekvizit – kopje.

Doma je iz Zaboršta, z atletiko se je srečala že v osnovni šoli, za metanje kopja pa se je odločila ob koncu osmega razreda. Spominov na tekme je veliko, prijateljskih in manj veseljih. Prva je bila že leta 1990, in sicer je kopje metala v kvalifikacijah za mladinsko prvenstvo. 31 metrov je bilo dovolj za finale, ne pa za Mojco, saj je še isto leto napredovala in dosegla tretje mesto med članicami v Celju z osebnim rekordom, ki je njen najboljši rezultat še danes – 40,40 m.

Občutki so vedno lepi, pripoveduje mlada športnica, za katero je let kopja nekaj najlepšega in se ga iz leta v leto veseli. Vsak met je malce drugačen, v vsakem pa je delček Mojčinega treninga, velike volje, da njeno kopje poleti daleč, daleč. Navdušilo jo je gledanje leta kopja, pa njena prijateljica Daniela, ki je tedaj suvala kroglo. Ne pozabi omeniti trenerja Toneta Založnika; zanj pravi, da je dober trener in svetovalec ter mu je za tisoče nasvetov in spodbudnih besed zelo hvaležna. Je članica Atletskega kluba Domžale in dvakrat tedensko trenira med kopja, dva dni v tednu namenja fitnesu, potem pa je še pridobivanje kondicije v obliki kolesarjenja ali le prostih atletskih vaj. Ob šoli ji za njenega konjička – izdelovanje galanterije, ne ostane prav veliko časa. Če ga je že kaj, potem sta tu nečak in nečakinja, za katera vedno najde čas. Letos je kopje že vrgla 39,80 metra. Tega meta je bila zelo vesela, saj ji pomeni veliko spodbudo, da morda še letos popravi svoj osebni rekord in kopje vrže več kot 40,40 metra. Ko jo sprašujemo o njenih željah v atletiki, je hitra. Veliko uspešnih metov kopja in dobrega, prijateljskega odnosa med atleti, pa da bi se še več mladih ukvarjalo s športom, saj Mojca v njem ne vidi le merjenja moči, temveč tudi priložnost za boljše zdravje in prijetnejše življenje. Veliko dobrih in dolgih letov kopja, Mojca!

EN, DVA, TRI...

Vir – naš plesni center

Kako hitro teče čas, so razmišljali mladi plesalci PLESNE ŠOLE MICKEY MOUSE, ko so se že četrty zbrali v dvorani Delavskega doma na Viru, da bi svojim staršem, sorodnikom in vsem ljubiteljem plesa pokazali, kaj vse so se naučili doslej. In tega zares ni malo, saj kot je rekel Pavle Gros, predsednik Sveta KS Toma Brejca Vir, ki vedno najde razumevanje za mlade plesalce, Vir postaja plesno središče občine in vsem prinaša veliko radosti.

Več kot 200 plesalcev pod skrbnim vodstvom Saše Kosten, ki je vodja plesne šole, Špele Rozman, Katje Cedilnik in Vesne Humar redno vadi tako klasične kot moderne plesne in prav skupina najmlajših je skupaj z manekinkama Polono in Majjo nastopila prva. Pristrčno so zaplesali nam vsem znane krokodilčke. Posebno plesno tehniko so pokazali mladi mornarčki iz Krašnje, ki poleg športnega kraja postaja tudi pravi plesni kraj, v ritmu kavbojske polke pa so se zavrtela zeleno-bela dekleta. S Katjinimi eksotičnimi plesalkami smo zaplesali v sončne kraje ter nato glasno zaploskali petim dekletom iz Krašnje, ki kljub udeležbi na regijskem tekmo-

vanju še malo niso »važne«. Bodoči »zvezdniki«, sedaj pa pridni učenci nižjih razredov, so zaplesali ča-ča, nato pa so neverjetno energijo in usklajenost pokazala dekleta plesne skupine SPIRIT, ki jim je sledilo ogrevanje skupine SHASE, katere koreografinja Vesna se je predstavila tudi v solo točki. Pristrčno so bili sprejeti tudi gostje: brat in sestra Prosen, pionirska državna prava v rock and rollu, pa kamniške Čveke, ki med čvekanjem vedno najdejo dovolj časa za pravo plesno predstavo pod vodstvom plesalke in koreografinke Mojce Zemva. Še en moderni ples skupine SHASE, nato pa smo vsi skupaj obudili spomin na domžalske slavnike ter se pod njimi z mladimi plesalkami zavrteli v ritmu znanega kabareta New York, New York.

Brez sponzorjev tudi tokrat ne bi šlo. Bilo jih je veliko, omenimo pa le Elektroinstalaterstvo SKOČAJ, UNIVERSALE, trgovina MA in Gostišče RIBIČ. Vsem iskrena hvala!

Medtem so se mladi plesalci že vrnili iz zasluženih izletov v Minimundus in Gardalend, mi pa jim želimo prijetne počitnice in veliko veselja pri plesanju. **VERA VOJSKA**
FOTO: ROK KRALJ

Tekmovanje za domžalski Slamnik – še enkrat

V prejšnji številki Slamnika smo že poročali o šestem mednarodnem tekmovanju v umetniškem kotalkanju za domžalski Slamnik v hali Komunalnega centra v Domžalah 15. in 16. maja letos.

V tej številki objavljamo dosežene uspehe po posameznih kategorijah.

Cicibani: 1. Matjaž IVANČIČ (Pirueta), 2. Giovanni FEDEL (Pieris).

Cicibanke: 1. Silvia MARANGONI (Oderzo), 2. Nina FURLAN (Renče), 3. Maruša RAVNIKAR (Pirueta), ... 6. Špela TAVČAR (Pirueta), 7. Iva LIPOVŠEK (Domžale), ..., 9. Petra DEMŠAR (Domžale).

Pionirji »C«: 1. Samo KRIŽNAR (Domžale)

Pionirke »C«: 1. Tamara STANKOVIČ (Olimpija), 2. Teja RUS (Domžale), 3. Katia CODEN (Oderzo).

Pionirji »B«: 1. Matej DRAŠČEK (Domžale), 2. Dragan IVANČIČ (Skating), 3. Matjaž ŠPACAPAN (Renče).

Pionirke »B«: 1. Tanja ROMANO (Polet), 2. Urška KODRČIČ (Olimpija), 3. Sanda VIDMAR (Olimpija), 4. Aleksandra MOHAR (Pirueta), 5. Alenka IVANČIČ (Pirueta), ... 8. Andreja RUČMAN (Pirueta), 10. Ivana VUJOVIČ (Domžale).

Pionirji »A«: 1. Leo PLIŠKO (Skating)

Pionirke »A«: 1. Cristiana MERLA (Polet), 2. Saška SLANC (Domžale), 3. Tatjana VRHOVŠEK (Domžale), ... 6. Saša ROBAR (Domžale)

Kadetinje: 1. Silvia MEDEOT (Pieris), 2. Nina GRILJ (Pirueta), 3. Katja LUMBAR (Olimpija), 4. Dragana VUJOVIČ (Domžale), 6. Tina DEMŠAR (Domžale)

Skupina »jeunesse«: 1. Uroš STIBILJ (Renče)

ženske: 1. Elena ZORZIN (Pieris), 2. Eleonora VIEZZER (Gim), 3. Saša GRMEK (Olimpija)

Skupina »juniorke«: ženske: 1. Nataša GLIHA (Olimpija)

Najboljši tekmovalci so prejeli pokale in medalje, predstavniki klubov pa so bili nagradjeni s simbolom našega mesta – slamnikom.

ŠOLSKA ŠPORTNA DRUŠTVA

Najboljši športniki

Kot vsa leta doslej je Športna zveza Domžale tudi v pravkar končanem šolskem letu organizirala in zbirala rezultate posameznih športnih tekmovanj, v katerih so sodelovala šolska športna društva z vseh osnovnih šol v občini.

Učenci so se pod skrbnim vodstvom svojim mentorjev pomerili v teku na jesenskem krosu (najboljše tekače imajo na OŠ Domžale), v košarki, kjer so v ospredju vse tri domžalske šole, OŠ Mengeš, dobre pa so tudi košarkarice z OŠ Preserje pri Radomljah, kjer imajo tudi najboljše rokometarje. V odbojki so najboljši Mengšani, OŠ Domžale je bila prva v nogometu. V gimnastiki so zmagale učence OŠ Rodica, učenci z OŠ Vencija Perka pa so najboljši strelci. Mengšani so skupaj z učenci OŠ Janko Kersnik Brdo najboljši v namiznem tenisu, pri atletiki pa so ekipno vsa prva mesta pobrali učenci z OŠ Domžale, ki so bili najboljši tudi v troboju. Najboljši šah igrajo v Trzinu in Dobu. V vseh športnih panogah je sodelovalo več kot 2000 športnikov.

Seštevek vseh točk je pokazal, da so letošnje leto v športu najuspešnejše učenke in učenci z OŠ Mengeš, vendar le 6 točk pred OŠ Domžale, tretji so mladi z OŠ Rodica, četrto mesto je pripadlo OŠ Vencija Perka.

Vsem športnikom, njihovim trenerjem in vodstvom šol is-

krene čestitke in prijetne počitnice!

Zaključek šolskega leta je tudi priložnost za čestitke za dosežene uspehe na različnih področjih življenja in dela naših šolarjev. Športna zveza Domžale je pripravila prisrčen sprejem za vse športnike, ki so jih na osnovi doseženih rezultatov v različnih športnih panogah izbrali na posameznih osnovnih šolah.

Po uvodnih spodbudnih besedah Mira Ukmarja, predsednika Športne zveze Domžale, ki se je za prizadevanja zahvalil tudi vsem mentorjem športne vzgoje, in kratkih obrazložitvah uspeha posameznega športnika so priznanja prejeli naslednji najboljši športniki s posameznih osnovnih šol:

OŠ Vencija Perka:
Urša Jančigaj, Uroš Kovačič
OŠ Roje:
Nevenka Verbančič, Metod Zobavnik
OŠ Trzin:
Irena Stopar, Primož Glavica
OŠ Preserje pri Rad.:
Polona Grešak, Roman Volmajer
OŠ Rodica:
Bojana Hostnik, Jernej Ladinik
OŠ Mengeš:
Damjana Lavrič, Marko Janežič
OP Janko Kersnik Brdo:
Franja Močnik, Klemen Avbelj
OŠ Dob:
Bojana Vojska, Matej Vojska
OŠ Domžale:
Vesna Simon, Mindek Gašper V.

VI. ŠPORTNO SREČANJE VDC GORENJSKE

Pridružite se zmagovalcem

Društvo za pomoč duševno prizadetim Domžale-Kamnik je sredi junija 1993 v Športnem parku v Domžalah pripravilo 6. športno srečanje varstveno delovnih centrov Gorenjske, na katerem so sodelovali: VDC Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in domačini iz društva. Skupaj je v treh disciplinah: tek na 50m, met žogice in skok z mesta, sodelovalo 87 športnikov, ki so del velikega specialnega olimpijskega gibanja, katerega polnopravna članica je tudi Slovenija.

To gibanje poteka pod geslom »PRIDRUŽITE SE ZMAGOVALCEM« in vsi, ki se teh tekmovanj udeležujejo, so svojevrstni zmagovalci, saj so premagali vrsto ovir, ki se včasih zdijo nepremagljive. Obenem so taka tekmovanja tudi priložnost, da okolje, v katerem duševno prizadeti živijo, spoznava, da v prirejenih razmerah in pod posebnimi pogoji, tudi ti lahko živijo polno življenje, če je le pripravljeno okolje, predvsem pa strokovnjakov, da jim vsaj malce pomagajo. Srečanje v Domžalah in nato v Mengšu, katerega pokrovitelj je bil mag. Ervin Anton Schwartzbartl, domžalski župan, je pokazalo, da je v našem okolju razumevanje za pomoč duševno prizadetim na zelo visokem nivoju.

Tekmovanje je lepo uspelo. Pripravljani odbor v sestavi Pavle Kallišnik, Ele Košir, Marije Vreš, Danila Peterca in Jožeta Mlakarja se je vestransko potrudil, da so bili zadovoljni vsi. Moravska godba in mažoretke so ob začetku pospremile vse udeležence, ki so po zaigrani himni in dvigu državne zastave prislunhili pozdravu Pavle Kallišnik, predsednice društva, ter besedam pokrovitelja, ki jih je zaradi njegove odsotnosti prebral Marjan Gorza, uradni napovedovalec. Tekmovanje je potekalo lepo in v zadovoljstvo vseh, k čemur so veliko prispevali člani Atletskega kluba Domžale pod vodstvom neumorne Ele Košir.

Zmagovalci so bili vsi, pa vendarle naštejmo najuspešnejše iz naše občine: Štefan Blatnik je bil tretji v metu žogice, kjer je bila Jana Kavčič druga, v skoku z mesta je med fanti zmagal Danilo Kregar, med dekletji pa je bila Jana Kavčič tretja, Silvo Drčar je zmagal v teku na 50 m med fanti, Jana Kavčič pa med dekletji in postala najboljša

športnica 6. športnega srečanja. Najuspešnejša je bila tudi domača ekipa, ki je zmagala pred Kranjem I. in Radovljico.

Družabnejši del srečanja je bil v INCE v Mengšu, kjer so pripravili tradicionalni društveni piknik. Že petič je igral priznani ansambel KRT, kateremu se iskreno zahvaljujemo. Medalje in pokale je v veliko veselje vseh sodelujočih podelil smučar Jure Košir in se z njimi tudi slikal. Udeleženci se bodo srečanja in prijetnega klepeta s njim še dolgo spominjali. K vsilemu popoldnevu so prispevali vsi prisotni, majhen delček pa tudi dober ciganski golaž, dobri e z žara, glasba Krtov in odločenost vseh, da veselja pred večerom ne bo konec. Petek, 16. junij 1993, je bil za vse udeležence lep dan. Brez neumornih aktivistov Društva za pomoč duševno prizadetih Domžale-Kamnik, brez vseh, ki so kakorkoli prispevali, da je prireditev uspela, pa tudi brez sponzorjev, ki so darovali denar ali svoje proizvode, ne bi šlo. Zato vsem iskrena hvala!

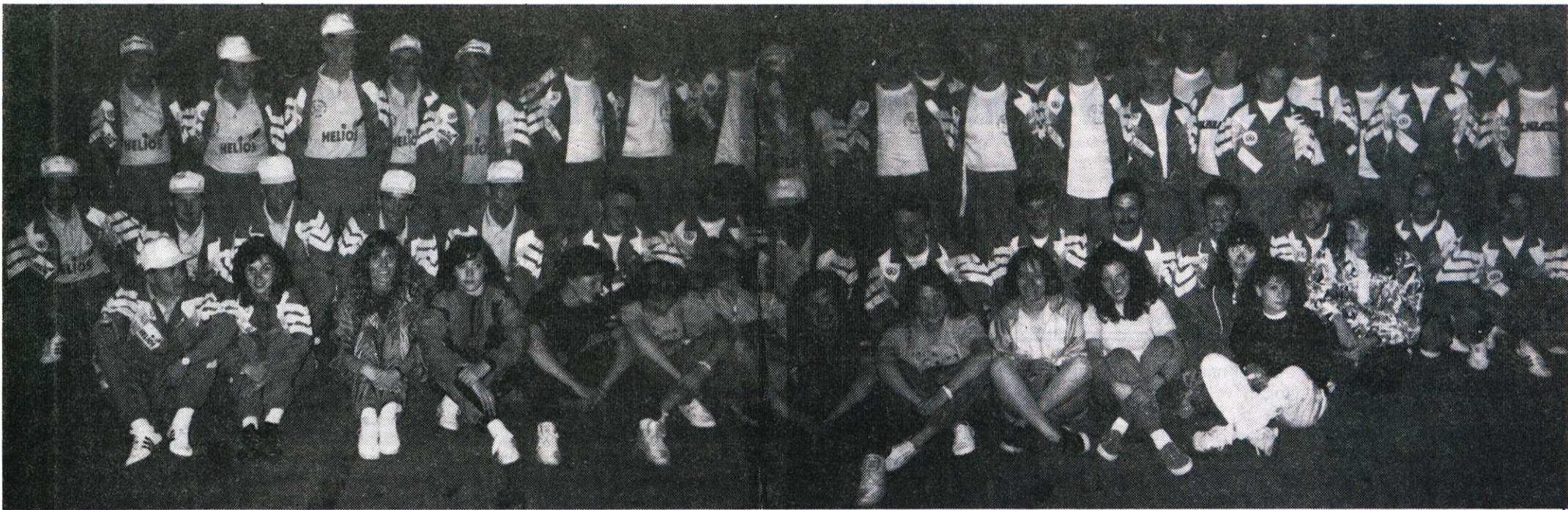
Namesto ocene pa besede in sporočila mag. Ervina Antona Schwartzbartla, domžalskega župana: »Dokazali so, da ni pomembno zmagati, ampak sodelovati in da uspeh ni edino merilo, zakaj vložen trud in srčnost ter ljubezen do bližnjega so vrednote, ki jih ni moč nagraditi ne plačati, ampak v svoje zadovoljstvo preprosto sprejeti kot dar milosti.«

Pozdrav s kolesarske turneje

V petek, 2. julija ob 8. uri zjutraj so se izpred tovarne HELIOS na Količevem Bojan Kos, Franci Ravninar in Franci Rotar odpravili na turnejo s kolesi po Evropi. Vsi trije so Moravčani, dva: Ravnik in Kos pa sta zaposlena v HELIOSU, ki jim je poleg drugih sponzorjev turnejo tudi omogočil. Pred tovarno se je zbralo kar precej Ravnikarjevih in Kosovih sodelavcev, ki so korajžne fante ob odhodu na 4.500 km dolgo pot spodbujali in jim zaželeli srečno pot.

Fantje se kdaj pa kdaj oglasijo po telefonu. Nazadnje so se oglasili pred nekaj dnevi in povedali, da poteka turneja po programu. Zaželim jim srečno vožnjo brez padcev in »gumidefektov«.

Gasilke in gasilci Občinske gasilske zveze Domžale pred odhodom na olimpiado v Berlin. Foto Viktor Svetlin

Naši olimpijci

V prejšnji številki Slamnika smo že pisali o pripravah naših gasilcev na olimpiado v Berlinu, ki je bila med 11. in 17. julijem. Iz Slovenije se je olimpiade udeležilo 14 desetini, ki so na vajah dosegle zahtevne kriterije. Od teh 14 desetini jih je bilo kar pet iz Občinske Gasilske zveze Domžale, to je dobra tretjina. Tako lahko že po

udeležbi na olimpiadi sklepamo, da so naši gasilci izurjeni. Še več pa seveda povedo uspehi, ki so jih dosegli v Berlinu. Vseh pet desetini se je vrnilo z medaljami.

Ko so se gasilci v nedeljo, 18. julija, okrog desete ure dopoldne vrnili, jim je Občinska gasilska zveza Domžale pred

tovarno HELIOS v Domžalah pripravila prisrčen sprejem. Več kot pol ure prej je že igrala domžalska godba in Domžalce opozarjala na uspehe, ki so jih naši olimpijci dosegli v Berlinu. Pozdravil jih je predsednik Občinske gasilske zveze domžale gospod Marjan Slatnar. V govoru je poudaril, da so uspehi, ki so jih dosegli, izjemni. Povedal je še, da se še ni zgodilo, da bi se iz občine Domžale na tekmovalje na olimpiadi uvrstilo pet desetini. Gasilkam in gasilcem se je za njihovo prizadevanje zahvalil. Hkrati se je zahvalil operativnemu vodstvu gasilske zveze za sodelovanje pri strokovnem usposabljanju desetini in tudi družinam nastopajočih gasilk in gasilcev, ki so jih pri

tem z razumevanjem podpirale. Seveda je nastop petih desetini na olimpijadi povzročil veliko skrb in dela vodstvu Občinske gasilske zveze Domžale, Občinski skupščini Domžale in sponzorjem, saj je bilo treba za nastop v Berlinu zbrati precej sredstev. In če ga ocenjujemo po doseženih uspehih, so zanj porabljenih sredstev dobra nalozba v požarno varnost v občini.

Desetina Gasilskega društva Dob je v A skupini – do 30 let, tekmovalo je 65 desetini, uvrstilo na 15. mesto in prejela zlate medalje.

Desetina Gasilskega društva Topole je bila v isti skupini 23. in je prejela srebrne medalje.

Gasilci Gasilskega društva Domžale so bili v isti – A skupini 29. in so prav tako prejeli srebrne medalje.

Ženska gasilska desetina Gasilskega društva Loka je v skupini A – do 25 let, tekmovalo je 15 desetini, osvojila 5. mesto in prejela zlate medalje.

Na olimpiadi je v A skupini – do 30 let tekmovalo osem

poklicnih desetini med njimi tudi iz Papirnice Količevo. Papirniški poklicni gasilci so bili šesti in so prejeli srebrne medalje.

Prizadevnim gasilkam in gasilcem za uspehe, ki so jih dosegli s trdim in vztrajnim delom na vajah čestitamo tudi v imenu bralcev Slamnika.

STRAŽAR

Ženska desetina Gasilskega društva Loka

Člani Gasilskega društva Dob

Tako kot v šoli, se tudi pri tabornikih bliža konec šolskega oziroma taborniškega leta. Ob tej priložnosti smo se od preteklega leta poslovili na več načinov in v več krajih. Tako so si taborniki Čete letеčega Gamsa organizirali piknik na Krumpkeru, kjer je bilo veliko smeha, iger in tudi nekaj pečenin hrenovk. Otroci so uživali

vodniki tudi, vsem pa je bil cilj srečanje v Bohinju na letnem taborjenju v mesecu juliju.

Taborniki iz Doba smo na travniku v Želodniku postavili nekaj šotorov in s sobote na nedeljo v njih celo prespali. V soboto popoldne smo povabili še tabornike in tabornice iz Domžal, da so se nam pridružili.

Člani Gasilskega društva Domžale

Desetina Gasilskega društva Topole

Razglednico z gasilskim domom v Berlinu so za bralce Slamnika z olimpiade poslali domžalski gasilci

Hauptfeuerwache der Berliner Feuerwehr
Nikolaus-Groß-Weg 2, 1000 Berlin 13

LEP DOZDRAV OD
DOMŽALSKIH GASILCEV
Z OLIMPIJADE V
BERLINU!

80
1871-1991
100 JAHRE BERLINER FEUERWEHR
HERAUSGEGEBEN VZUSAMMENARBEITUNG MIT DER
BERLINER FEUERWEHR
30. JULI 1991
BERLIN Nr. 7, 43

OBCINSKO GLASILO
SLAMNIK - DOMŽALE
LJUBLJANSKA 69
61230 DOMŽALE
SLOVENIJA

Handwritten signatures and names are visible on the postcard.

Anton Šubelj je že s petimi leti začel peti

S sedmimi leti je začel peti v grobeljski cerkvi, kjer je v duetu s svojo mamo, ki je pela sopran, pel alt. Pozneje je nastopal kot pevec in igralec na okoliških odrih, v društvenem in sokolskem domu v Domžalah, Radomljah in drugod.

Medtem je obiskoval konservatorij in dramaturško šolo v Ljubljani. Solo petje je študiral pri Hubadu in se izpopolnjeval na višji glasbeni šoli v Berlinu, hkrati pa

Operni in koncertni pevec ter glasbenik

Rojen je bil 26. aprila 1899 na Rodici pri Domžalah. Osnovno šolo je obiskoval v Jaršah in Mengšu, nato se je zaposlil v tovarni slamnikov v Domžalah.

je začel nastopati v manjših vlogah v ljubljanski Operi. Dne 27. januarja 1928 se je z ladjo Mauretania podal v Ameriko. Od Atlantika do Pacifika je imel številne koncerte; prepeval je Slovencem in Amerikancem. Samo v Clevelandu je imel trinajst koncertov, dvorana pa je bila vsakokrat polna. Na plošče je posnel štiriindevetdeset pesmi, med katerimi so bile najbolj priljubljene Kje je moj mili dom, Gor čez

Anton Šubelj z nečakinjo in spremljevalko gospo Franciško Cerar, poročena Bolsinger

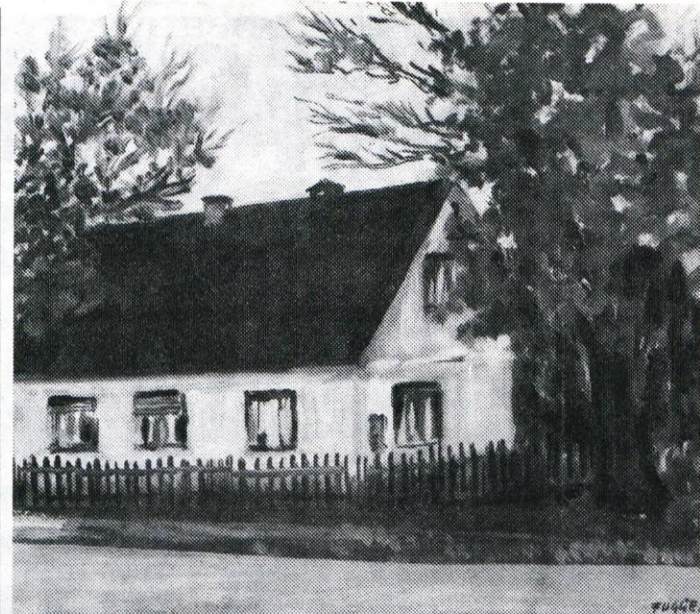
izaro. Daj, daj srček nazaj in Mamica moja. Veliko je pel tudi na radiu. V letu 1929 se je vrnil v Evropo. Nekaj časa je v Milanu študiral petje, nato pa je pel na turneji po Nemčiji. Ker se mu je Cleveland tako priljubilo, se je leta 1930 v njem za stalno naselil in tam s pianistko Hall prirejal popularne šolske komorne koncerte, največ za Amerikance.

Leta 1932 je bil sprejet v Metropolitansko opero v New Yorku. V tej operni hiši je pel štirinajst let v zboru, v manjših vlogah pa tudi kot solist. V tem času je veliko potoval in pel v Južni Ameriki in Kanadi.

V Washingtonu na univerzi je leta 1949 ustanovil svojo operno šolo. Pozneje je tako šolo odprl tudi v Clevelandu, tako da je tri dni v tednu učil v New Yorku in

tri v Clevelandu. Zaradi prevelikega napora je po treh letih šolo v New Yorku opustil, v Clevelandu pa ustanovil še šolo za solo petje.

Po letu 1951 se je povsem posvetil glasbenemu delu Slovencev v Clevelandu in vodil osem zborov. Dolga leta je deloval kot dirigent in organizator opernih predstav v operni skupini pri Glasbeni matici v Clevelandu. Vsako leto so naštudirali po eno opero v slovenskem jeziku. Uprizorili so opere Carmen, Rigoletto, Traviata, Trubadur, Mignon, Cavaleria rusticana, Sestra Angelika, Figarova svatba,

Rojstna hiša Antona Šublja na Rodici po reprodukciji slikarja Danila Fuggerja. Pozneje je bila hiša povsem predelana

Seviljski brivec, Netopir in Cigan baron. Teh predstav so se Slovenci udeležili od blizu in daleč.

Slike so iz knjige dr. Edija Gobca o delu Antona Šublja v Ameriki

Seveda so pod njegovo taktirko pripravili še vrsto koncertov slovenskih narodnih in umetnih pesmi. Po drugem in zadnjem obisku rojstne hiše na Rodici leta

1964 je bil posebej navdušen nad mladinskim pevskim zborom v Clevelandu, kjer je učil peti 32 otrok tretje ali celo četrte generacije naših izseljencev.

Ves čas bivanja v ZDA je skrbel za uveljavitev slovenske pesmi v tem delu sveta, posebej pa si je prizadeval za rast glasbene kulture med ameriškimi Slovenci. Umrli je v Clevelandu, 9. junija 1965.

STRAŽAR

Famous Opera Star

ANTON ŠUBELJ

Baritone of the Royal Opera in Ljubljana, Jugoslavia, will give a concert Sunday Night, December 2nd, 1928, at 7:30 at the City Auditorium, Eveleth, Minnesota

ANTON ŠUBELJ, Baritone

Mr. Šubelj spellbound every audience in numerous places all over America. It is a treat and inspiration to hear him sing. Different organizations of America have endorsed his singing. Among those are Western Reserve University of Cleveland and the International Institute of New York, etc.

Admission: Advance Sale Adults 75c, at door \$1.00. Children 25c

--Program--

1. Kje je moj mili dom? Where is my dear home?
2. Gerbil: Priglasit na prejo. Going to the Spiceries.
3. Rossini: Aria "Figaro" from opera "Barber of Seville."
4. Missouški: Evening Prayer.
5. Libretto: By the Waters of Minnesota. In English: Honor Sweet Home.
6. Missouški: Kikiri, from opera "Boris Godunov."

INTERMISSION

- Slovene Folk Songs in National Costume.
1. Zagrebški Zvonovi. Matuzina's Chorus.
  2. Magla u Jezero. The Mist.
  3. Zaspanski. Laubir.
  4. Vsi so Prijatelji. They Were All Coming.
  5. Se Kikarju Prodati Bom. I'll Sell My Skirt.
  6. Gor Čez Jezero. Over the Lake.
  7. Dekle to Mi Povej. Girlie Tell Me.
  8. Sv. Jozef in Marjin.
  9. Stepe. The Blind Man's Prayer.
  10. Daj, Daj Srček Mami. Be Mine, Be Mine.

Plakat z značilnimi izbranimi pesmimi Antona Šublja za gostovanje po Ameriki leta 1928 in 1929

Grad Krumperk

(nadaljevanje)

Grad Krumperk stoji na prijetnem hribčku med Dobom in Taborom, obdan je s smrekovimi gozdovi. Pripada vasi Gorjuša, ki je od Doba oddaljena nekaj manj kot 2 kilometra.

Janez Vajkard Valvasor poroča v XI. knjigi Slave vojvodine Kranjske, da so krumperški gospodje ne-

kako v 13. stoletju prišli sem z opuščene gradu Koprivnik med Sv. Trojico in Zgornjo Javoršico, kjer so še vidne razvaline. Po njegovem poročilu je bil v letu 1338 lastnik Krumperka Herkules Kreutberg. Tako je grad dobil svoje ime po njem. Valvasor omenja Turen pod Krumperkom (Thurn unter Kre-

utberg) in Turn pri Krumperku (Thurn zu Kreutberg). Po imenu »turn« moremo soditi, da je prvotno tu stal le utrjen obrambni stolp. Za Herkulesom je po Valvasorju tu gospodaril Udalrik ali Ulrik Krumperški.

Po krumperškem graščinskem arhivu, hrani ga Arhiv Slovenije v Ljubljani, povzemamo, da so Kristina, Ana – obe poročeni Libensteiner, Marjeta in Gundel, hčerke pokojnega Seibota Reusbacha iz Sajevca na Dolenjskem 26. avgusta 1410 grad Krumperk (turn Chrawperg) z vsem, kar je zraven spadalo, za 232 mark beneških šilingov prodale Engelhardu Zellenbergerju. Poleg stolpa so h Krumperku spadali bližnji domci, polja, travniki in razne hube. Od hriba sv. Kunigunde na Taboru je meja krumperške posesti

potekala do dveh praznih ali pustih hub – opuščeni kmetij na Zgornji Gorjuši na hribu Kosmač, nato navzdol do Polčevega gozda in do gozda Hansa, od Sv. Petra ter navzdol v ravnino do studenca Zdravjek (pri smučarski skakalnici), na hrib Golek in Dobravo proti Viru do Klanca, po barju do cerkve v Dobu, do gozda Zewentendorff in travnika Rewttenberger, do njiv Spodnje Gorjuše in hriba, kjer stoji jelka, po cesti do Spodnje Gorjuše in do Rapovca pri Brdu do gozda Gorjuša, ob poti proti Jankovi hiši na Brdu in prazni hubi Treblene. To premoženje in hubo v Spodnji Gorjuši ter hubo na Viru in mlin v Trnjavi je njihov pokojni oče zastavil Ostermanu iz Kamnika. Vse premoženje je bilo v župniji Dob razen ene hube, ki je bila v župniji Ihan, en mlin in mlinški domec pa v Trnjavi v župniji Krašnja. Premoženje je bilo njihova dedščina po materi.

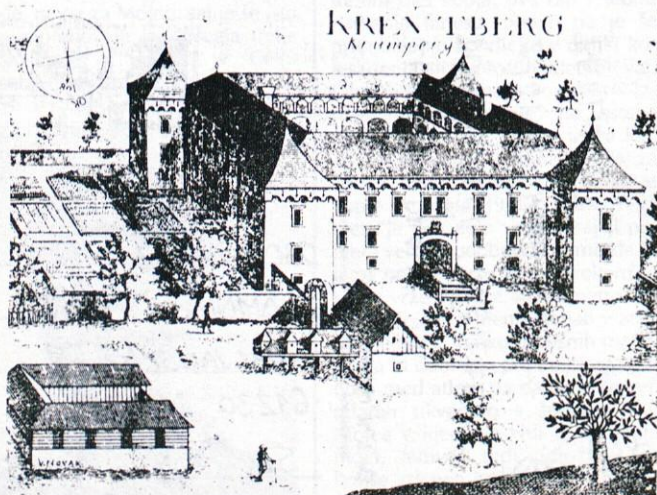
Hkrati so vrhovnega fevdnega lastnika grofa Hermana Celjskega prosile, da grad podeli v fevd kupcu.

Se bolj podrobno je opisana v pismu Pirs iz Doba in Ulrika Limberskega v pismu 8. junija 1414.

Iz opisane meje krumperške posesti so posebej zanimiva ledinska imena. Meja je potekala, kot je opisano v drugem pismu, od njive pri studencu, čez hrib pri istem studencu, mimo smreke, po poti od Spodnje Gorjuše proti Jami in opuščeni domačiji Treblene v smeri Brdo, mimo njiv na Rapovcih pod potjo proti Svidrig, ki spadajo k opuščeni kmetiji Treblene, po hribu pri Brdu, ki spada k Jankovi domačiji na Brdu in po gozdu Werius na hrib sv. Kunigunde. Od tu je meja pote-

kala proti Polcznu in gozdu Janeza od sv. Petra, proti Veliki Gorjuši in Kosmaču ter studencu Zdravjek, po ravnini do hriba Golek in naprej do Klanca ter gozda pri Viru, po Dobravi in Barju po robu gozda škocjanske vaše posesti proti cerkvi v Dobu in travnika Reytnbergerja proti gorjuškim njivam. V pismu je navedenih nekaj še sedaj znanih imen: Svidri, Jama – najbrž sedaj Babja jama, vas Spodnja Gorjuša, zaselek Rapovca nad Gorjušo, Brdo nad Ihanom, hrib sv. Kunigunde, hrib Velika Gorjuša in Kosmač, studenec Zdravjek blizu sedanje smučarske skakalnice.

Druga imena niso več znana.

USPEŠNO SODELOVANJE

Naj tradicija ostane

Društvo invalidov Domžale združuje invalide širom po naši občini. V njegovem okrilju najdejo veliko priložnosti, da je njihovo življenje lepše in pestrejšo. Ob prizadevanjih, da si v naši družbi v okviru možnosti zagotovijo primerne življenjske razmere, so zelo pomembne njihove aktivnosti, ki zapolnjujejo njihov prosti čas. Veliko jih je, raznovrstne so in v vse je vključenih veliko članov Društva invalidov Domžale, ki jih že nekaj časa uspešno vodi Edvard Završnik.

Invalidi občin Domžale, Izola in Laško so tradicionalno dobri prijatelji, ki so s pobratanjem v letu postavili temelje sodelovanja. Tega krepijo z vsakoletnimi srečanji zdaj v Domžalah, zdaj v Laškem, vsako leto pa se dobijo tudi v Izoli. Srečanja so namenjena dogovorom o sodelovanju, športnim tekmovanjem, pa tudi druženju invalidov, ki medsebojnih srečanjih pozabijo na vsakodnevne težave in tako laže prenašajo posledice svoje invalidnosti.

V začetku julija je bilo Društvo invalidov Domžale gostitelj tradicionalnega srečanja. Po prisrčnem pozdravu na parkirnem prostoru v Domžalah so se vsi skupaj napolnili na Bogenšperk; tu so si ogledali znamenito knjižnico ter zgodovinske zbirke, ki jih v gradu ni malo. Radovednost so potešili ob Valvazorjevih pripovedih in risbah o zgodovini čarovništva, nato pa se vsi skupaj odpeljali v središče Slovenije Spodnjo Slivno, kjer je bilo pri turisitčni

kmetiji Kimovec pripravljeno odlično kosilo. Po pozdravu Edvarda Završnika, predsednika Društva invalidov Domžale, ki je gostom zaželel prijeten dan, so invalidi iz Izole gostitelje presenetili z veliko lutko mornarja Bepa, prijatelj iz Laškega pa so jim v spomin na srečanje podarili monografijo o svojem lepem mestu. Sledilo je družabno srečanje, med katerim so izmenjali izkušnje iz dosedanjega dela, se dogovorili, kako naprej, mimogrede pa obiskali še geometrijsko središče Slovenije in se zavrteli ob glasbi ANSAMBLA, ki je veliko prispeval k prijetnemu dnevu. Vsi obiskovalci so bili navdušeni, predsedniki društev pa so povedali:

VLADO SAJOVIC – predsednik DI Laško – naše društvo združuje več kot

Vlado Sajovic, DI Laško, Edvard Završnik, DI Domžale, Božidar Šmalcelj, DI Izola – skupaj tudi prihodnjih 10 let

1000 članov. Pomagati jim skušamo na vseh področjih njihovega življenja in dela. Pripravljamo razstave, hodimo na izlete, obiskujemo težke invalide ipd. Naše sodelovanje z društvom iz Domžal je uspešno, vedno radi pridemo, saj so srečanja prijetna, vtisi pa lepi in največkrat nepozabni. Letošnji kraj srečanja je dobro izbran, saj nas večina v tem koncu Slovenije še ni bila in lahko rečem, da smo zelo zadovoljni.

BOŽIDAR ŠMALCELJ – predsednik DI Izola – današnje srečanje, s katerim pravzaprav praznujemo desetletnico uspešnega dela, je enkratno, enako kot dosedanje sodelovanje pobratenih društev. Delo našega društva je uspešno, pogrešamo pa večjo skrb družbe za vse invalide, saj je ta skrb zelo razdrobljena, majhna in je delo v društvu, ki je izključno volontersko, za nas zelo naporeno. V Domžale vedno radi pridemo in že sedaj kličemo: Domžalčani, dobrodošli v Izoli konec septembra.

EDVARD ZAVRŠNIK – predsednik DI Domžale – z današnjim srečanjem smo zelo zadovoljni, saj naše prijatelje iz Izole in Laškega vedno težko čakamo. Naše sodelovanje je uspešno, koristno za vsa tri društva, saj izmenjujemo izkušnje, med seboj tekmujemo, predvsem pa so naša skupna srečanja in akcije priložnost za polepšanje življenja vseh nas. Povezujemo se v dobrem in slabem in vedno skušamo v vsem uresničevati cilj, ki je skupen vsem trem društvom: narediti čim več za prijetnejše življenje invalidov. Hvala obema društvoma za darila, hvala turistični kmetiji KIMOVEC za dobro postrežbo in prijeten dan, h kateremu je veliko prispeval tudi ansambel, vsem skupaj pa NASVIDENJE NA NASLEDNJEM SREČANJU!

VERA VOJSKA

Alpinistični odsek Mengeš

Že leta 1950 so v Kamniku plezali Mengešani: J. Mulej, P. Jenčič, J. Hrovat, T. Kopitar in M. Habjan. Leta 1956 so začeli plezati T. Škarja, P. Šimenc in P. Lavrič. Preplezali so prvenstvene smeri v Koglu, Skuti, Štruci, v francoskih Alpah, severno steno Grand Charmoza. Škarja in Šimenc sta bila člana odprave na Kavkaz in Kangbačen.

Na pobudo AO Kamnik so Mengešani leta 1974 ustanovili alpinistično sekcijo. Prvi načelnik je bil J. Kosec. Leta 1976 sta se F. Vrankar in M. Šuštaršič udeležila odprave na Nošak (7492m) ter se povzpela na vrh. J. Šuštaršič in M. Štebe leto pozneje preplezala po novi smeri na Tirič Mir (7706m). Vanda Šuštaršič se je udeležila mednarodnega srečanja alpinistk v Dauphineju. Leta 1981 je bilo v znamenju dveh odprav. M. Šuštaršič je bil član odprave na Lhotse, Vrankar in Štebe pa na Grenlandijo. Leta 1985 se je v Mengešu začelo obdobje prostega plezanja. Škarja je preplezal tri smeri z oceno VIII. M. Škarja in C. Jagodic sta se odpravila v Yosemite. Leta 1986 je M. Škarja preplezal smer z oceno IX. Tri leta pozneje sta J. Kešner in M. Kovač v Yosemiteh v steni El. Capitanu preplezala smer Nos. 1992. leta J. Kešner s soplezalcem pozimi v Marmoladi preplezal smer Ribla

(VII,A₃). Kovač in Kešner sta bila tudi v Indiji.

Odkar je bil ustanovljen 1973 AO, so mengeški alpinisti opravili že nekaj lepih vzponov. Vsako leto pripravljajo na Gobavici sankaško tekmovanje za Mulejev memorial. Alpinisti pa so dejavni tudi v Planinskem društvu.

DARE BOŽIČ

Naši taborniki praznujejo

40. obletnico delovanja je domžalski RST (Rod skalnih taborov) zaznamoval tako, da je svojim zvestim članom omogočil 10 dnevno taborjenje v Bohinju, in to je že njihov 30. jubilejni tabor – poslanstvo in tradicija, ki je globoko vsidrana med mladimi in tudi malo manj mladimi – vsi pa so si edini, da bo tako ostalo še vnaprej.

Porok za to je vse številčnejše članstvo v rodu, ki je letos v svoje vrste vključil toliko najmlajših, da so presegli vse rekorde zadnjih let, kar je zelo spodbudno, a tudi obvezujoče. Pa jim številke sploh niso tako zelo pomembne, kot bi morda kdo pomislil ob tem zapisu. Priznati morate, da je v teh letih marsikatera dejavnost, ki združuje mlade, povsem zamrla in jih prepustila »cesti« ali gostinskim lokalom, ob preprostem izgovoru, da pač ni denarja, taborniki pa so vse bolj dejavni, pa ne zgolj ob jubilejih ampak čez vse leto. Prav zaradi tega bi si ob odhodu, dne 5. 7. 93 ob 8.00 izpred blagovnice Vele zaslužili lepo spremno besedo za popotnico, pa se tega, žal ni nihče domislil. Po vrvežu in dobri volji vseh 400 udeležencev sočeli, sami tega niti niso pričakovali in tudi ne preveč pogrešali.

Zdravnica Breda Šušteršič in medicinska sestra Mihaela Trček bosta poskrbeli, da se bodo vsi udeleženci tabora zdravi vrnili domov, kuharice pod vodstvom Cilke Habat bodo imele dovolj opravka s pripravo hrane po vnaprej določenem, kalorično prilagojenem jedilniku, dela pa zagotovo ne bo zmanjkalo niti Francu Ramovšu in Janezu Trčku, ki bosta s pomočniki skrbela za ekonomat in okrmbe.

Vsak dan od 8.00 pa do 22.30, ko bodo pogasili večerne taborne ognje, se bo v naslednjih 10 dneh vrstilo obilo rednih in ustaljenih taborniških dejavnosti, ob tem pa so v svoj program uvrstili še kopico večšin in znanj, ki jih bodo mladi spoznali in se jih naučili skozi igro, ostali pa bodo svoja znanja še bolj utrdili in izpopolnili – vse pa z nasmehom na ustih in dobro voljo.

Teh dejavnosti je toliko, da vam jih niti naštetih ne moremo, udeležence tabora pa so s programom seznanili kar sami z brošuro, ki so jo za to priložnost izdali.

Organizacija tabora je, kot že vseh 30. let doslej, brezhibna in vsakdo ima svojo vlogo in zadolžitev že vnaprej opredeljeno. Starešini tabora, Darku Jenku bodo pomagali taborvodje: Tanja Vojska (MC), Miha Škofic (GG) in

Edo Bogataj

Boštjan Krašovic (PP) ter člani štaba: Valja Sokler, Tomaž Cej, Primož Jarc, Štefka Ramovš, Greta Grošelj in Srečko Kovač – sami prekaljeni taborniški mački. Ob tem ne morem mimo neverjetnega, toda tabornikom povsem samoumevnega podatka, da vsi vodniki, mentorji in vodje svoje naporno, zahtevno in odgovorno delo opravljajo brez kakršnegakoli nadomestila ali plačila, samo nujno potrebne spremljajoče tehnične službe bodo plačane. 30 mladih vodnikov bo tako ves čas pod budnim nadzorom vodstva tabora bedelo nad svojimi mlajšimi varovanci, jih seznanjalo z življenjem v naravi in z naravo, jim skušalo pričarati vse lepote taborniškega življenja, ob morebitnih težavah pa jim bodo dobrohotno priskočili na pomoč.

Zvedavi in še nekoliko pospani malčki, živahni, a vseeno zelo disciplinirani starejši taborniki in njihovi skrbni vodniki in mentorji so poskrbeli, da so se odpeljali skoraj točno ob napovedani uri in da na obrazih staršev ni bilo opaziti zaskrbljenosti, ko so jim pomahali v pozdrav. Tabora se udeležujejo 4 čete RST, od katerih je najštevilčnejša četa Letečih gamsov z osnovne šole Domžale, v Bohinju pa bodo razvrščeni v 3 tabore, ki so jih obarvali takole:

Modri: v njem bodo najmlajši – MČ (medvedki in čebelice)

Zeleni: tega bodo okupirali gozdovniki in gozdovnice (GG) in

Vijolični: v njem bodo najizkušenejši pohodniki in pohodnice (PP)

V ZŠAM novo vodstvo

Na letošnji volilni konferenci v domžalskem Združenju šoferjev in avtomehaničev je prišlo do zamenjave predsednika.

Dosedanji dolgoletni predsednik g. Slavko Petek je zaradi boleznih odstopil svoje mesto g. Janez Jegliču. G. Petek je bil

prvi predsednik ZŠAM že leta 1957 in nato od 1963 do 67 ter od leta 1969 nepretrgoma do letos.

Po predaji funkcije predsednika mu je skupščina dodelila naslov častnega člana zveze. Podeljena so bila tudi posebna priznanja ZZŠAM za

dolgoletno delo zaslužnim članom g. Slavku Petku, Rudiju Klemencu in Antonu Horjaku.

Skupščina je ugotovila, da je njihova avto šola zelo uspešna pri vzgoji novih voznikov B, C in E kategorije z najbolj izkušenimi inštruktorji, saj se nji-

hovo delo kaže na izpitih, kjer imajo že vrsto let najboljši uspeh pri medobčinskih izpitni komisiji v Domžalah. Novi predsednik se je zavzel tudi za pestrejšo društveno in družabno življenje v njem ob hkratnem pridobivanju novih članov med vozniki.

Dolga in naporena pot do vozniškega izpita

Gospod Slavko Petek, do nedavnega dolgoletni predsednik ZŠAM, lahko povsem upravičeno pove, kako dolgo in naporena pot je opravil, da je prišel do vozniškega izpita.

Ne bi mu verjeli, če se to ne bi bilo dogajalo med drugo svetovno vojno, ko je po dobrem letu partizanovanja, kot osemnajstletni fant odšel na neznano pot. Na sveti večer leta 1944 se

je skupina 70 vojakov odpravila iz Krasinca v Beli krajini peš v hudi zimi po snegu in mrazu v Beograd, kamor so pripeli vsi izmučeni prav na svečnico 1945 leta. Vozniško znanje si je g. Slavko nabiral kar s prevažanjem goriva iz Novoga Sada na sremsko fronto pod vodstvom ruskih vojakov.

Vozniški izpit pa je opravil maja 1945 v Zagrebu in od tam ga je pot vodila v Skopje, kjer je kot voznik moral ostati še do leta 1947.

G. Petek se zaradi te kalvarije, ki jo je prestal, rad pošali, da je bil kot šofer dvakrat kaznovan. Prvič zaradi dolge pešpote in drugič zaradi podaljšanja vozniškega roka.

Po dokončni vrnitvi v Slovenijo se je g. Petek zaposlil kot voznik najprej v Rudniku Zagorje, nato je odšel v KZ Vače, od tod pa je prispeval v domžalsko podjetje VINO ter se leta 1956 ustalil v Termitu, kjer je varno privozil vse do upokojitve pred petimi leti.

S. B.

Nogometašice so zdržale

Prvo žensko nogometno prvenstvo Slovenije, v katerem so nastopala tudi naša dekleta in žene, je za nami. Tekmovanje je bilo zelo naporno, a kljub temu so mlade igralke zdržale do konca. Osem ekip je odigralo dvokrožni sistem, torej v dveh mesecih kar 14 prvenstvenih tekem. Ženske tekme so le 10 minut krajše od članskih in v drugem delu so bile kar dvakrat tedensko, poleg tega pa jih je ovirala še precejšnja vročina.

Ekipa, sestavljena iz igralok domžalske ter kamniške občine, je bila v začetku še precej neobgljena, a se je skozi prvenstvo vse bolj oblikovala in se v drugem krogu povsem enakovredno spopadla z najboljšimi. Žal, športna sreča ni bila njihov zaveznik. Prav v zadnji tekmi v boju za peto mesto so zaradi preutrujenosti izgubile na domačem terenu.

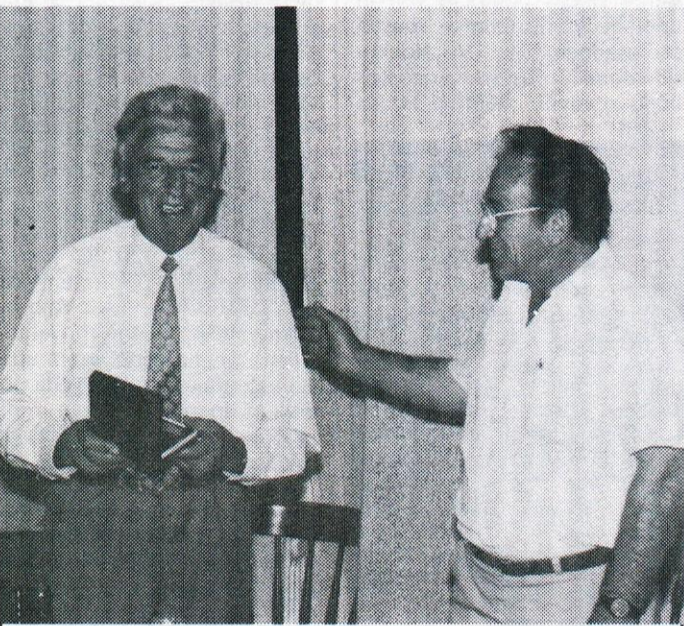
Pred zaključkom prvenstva je ekipa odšla na prvo mednarodno srečanje v avstrijsko Koroško, na turnir v Galicijo, kjer

so premagale domačinke s 3:0, in izgubile od Sant Poltna z 0:2 ter tako osvojile drugo mesto.

Žal, dekleta niso imele sreče pri izbiri kluba, saj so morale med prvenstvom celo zamenjati ime, poleg tega so bile še finančno oškodovane, da ne govorimo o psihičnih stresih. Večino stroškov s prevozi na gostovanja so si krile same z lastnimi avtomobili. Nekaj več razumevanja in podpore pa so jim še nudili: Modni salon Samanta iz Ježice, Domača pekarna Čemažar iz Lukovice, rent a car Jan-Son in menjalnica Dom-caffè iz Domžal, Trgovina s premogom KGM iz Vodič, kabeljska TV Impulz iz Kamnika ter nogometna kluba Ihan in Virtus iz Duplice ter ZTKO Domžale.

Nogometašice so trdno odločene nadaljevati na zastavljeni poti predvsem zato, ker se je zbrala že dovolj dobra ekipa, ki bo ob pomoči družbe in posameznikov lahko dostojno zastopala naš kraj.

STANE BENKOVIČ

Dosedanji predsednik g. Slavko Petek in novi predsednik g. Janez Jeglič

Mi gremo na izlet

Kočevsko tudi v prihodnje skrivnost

Pomembno mesto v programu Društva invalidov Domžale ima organizacija in izvedba različnih izletov, na katerih invalidi spoznavajo našo domovino, pokukali pa so že tudi čez njene meje. Radi imajo obiske toplic, kjer je vedno dovolj časa za kopanje v termalni vodi, kot obiske različnih, manj znanih turističnih krajev. So redni obiskovalci turističnih kmetij, veliko pa se jih udeleži tudi krajših kolesarskih izletov in piknikov. Eden zadnjih zelo obiskanih izletov je bil obisk Kočevskega, tega do nedavno skritega bisera naše domovine.

Prijazni šofer je pobral nekaj več kot 50 popotnikov skoraj na vseh postajah nižinskega dela naše občine. Po avtocesti smo kar hitro pripeljali do Turjaka in se mimogrede spomnili večerne svečanosti ob 400-letnici zmage nad Turki pri Sisku. Pri zgodovini smo ostali tudi ob obisku muzeja v Ribnici, kjer nam je prijazna kustusinja razkrila skrivnosti izdelave in prodaje suhe robe, občudovali pa smo tudi lončarske izdelke, saj so ena od značilnosti tega dela Slovenije. Od tu do Kočevja ni bilo daleč. Tam nas je že čakal prijazen vodič in nas je popeljal po muzeju NOB, v katerem imajo posebno mesto spomini na ZBOR ODPOSILANCEV

SLOVENSKEGA NARODA, od katerega mineva letos 50 let. Pred odhodom v Kočevsko Reko smo obiskali še cerkveno na bližnjem gričku in že smo pod velikim kostanjem ob vhodu v Kočevsko Reko prisluhnili zgodovinski uri o preteklosti tega dela Kočevske.

Zvedeli smo prav vse, kar doslej še nismo vedeli o tem območju, pri tem pa ne zanemarili uvodne besede prijaznega vodiča, da nam ne bo pripovedoval pravljic za lahko noč, ker tega ni počel nikoli, temveč le zgodovinska dejstva, ki jih dobro pozna, saj je tu preživel dober del svojega življenja. Pripoved je bila zanimiva, v njej pa skrita dolgo zataje-

vana čustva domačina, ki nas je opozoril, da pravzaprav ne bomo videli ničesar, kar še nismo. In res ta del Kočevske za nas še vedno ostaja skrivnost. Postanek pred rampo v Gotebici, skale, pod katerimi naj bi bila razpita zaklonišča, smo videli le v daljavi in prav nič drugačne niso, kot nekatere naše. Malce razočarani nad odkrito skrivnostjo smo se ustavili v gostišču Jelen, kjer nas je čakalo dobro kosilo, ki ga je s svojimi pesmimi obogatil znani harmonikar France Flere, čigar zvoki so nas spremljali ves dan.

Ker je bilo sonce še visoko, mi pa zaradi kratkega obiska Kočevskega neutrujeni, smo sklenili: ogledali si bomo še Belo Krajino, se ustavili na Gornjih, mimogrede obiskali turistično kmetijo na Viru pri Stični, potem pa domov. Načrt smo uresničili, le da se vseh prijetnih sobotnih uric ne da popisati.

Bilo je prijetno, zanimivo in poučno ter za večino udeležencev tudi ne zadnje.

v. v.

Vsem sodelavcem se lepo zahvaljujemo za sodelovanje. Hkrati jih obveščamo, da zaradi tehničnih razlogov sprejemamo le prispevke v tipkopisu. Članki naj bi praviloma ne bili daljši od 40 tipkanih vrstic, izjemoma so dolgi lahko tudi 50 vrstic.

Uredništvo glasila Slamnik

DRUŠTVO ZA VARSTVO OKOLJA

10 let dela

V Mengšu so se 29. junija zbrali člani Društva za varstvo okolja Domžale-Kamnik na rednem letnem običnem zboru. Prišlo je trideset članov in gostje z Zveze društev za varstvo okolja Slovenije.

Greta Štifter, predsednica Izvršnega odbora, je v uvodnem poročilu povedala, da je društvo v zadnjem času delovalo predvsem prek posameznikov, ki so se vključevali v dejavnosti za varovanje okolja v občinah Domžale in Kamnik. Po njenem mnenju sta bila glavna vzroka za slabše društveno življenje nedelavnost predsednika in številni člani, ki so se pred tremi leti včlanili v stranke in preusmerili svojo aktivnost vanje. Dotaknila se je tudi političnih strank, ki pred volitvami veliko govorijo o varovanju okolja, ko pa pridejo na oblast, na obljube pozabijo. Ob koncu se je prisrčno zahvalila Alojzu Jagodicu za njegovo nesebično delo.

V razpravi so se lotili predvsem problematike trase avtoceste med Celjem in Ljubljano. Ugotovili so, da se občani premalo zavedajo kvarnih posledic avtocest na okolje, država pa se ni pripravljena pogovarjati o različnih variantah.

Ob koncu triurnega sestanka so sprejeli program dela in spremenjena pravila društva ter izvolili disciplinsko komisijo, nadzorni in izvršni odbor. Predsednik izvršnega odbora je soglasno postal Franc Zajc.

Novi izvršni odbor DVO Kamnik-Domžale:

Franc Zajc (predsednik),
Preserje
Andreja Kračman, Mengeš
Jože Nemeč, Domžale
Ivan Zupan, Mengeš
Janez Škofic, Domžale
Janez Kuhar, Županje
Njive
Maks Lah, Suhadole
Jože Ogrinc, Podgorje
Dušan Lipovec, Kamnik

Besedilo in fotografija: IGOR LIPOVŠEK

Mednarodna vaja enot reševalnih psov »Celje 93«

V počastitev dneva državnosti je Komisija za reševalne pse pri Kinološki zvezi Slovenije, ob pomoči Ministrstva za obrambo in pod pokroviteljstvom IS Celje, skupaj z enoto Civilne zaščite in Kinološkega društva Celje, od 25. do 27. junija organizirala mednarodno vajo reševalnih psov »CELJE 93«. Vaja, ki je potekala pod predpostavko, da je Celje zajel katastrofalen potres, se je udeležilo več kot 100 članov reševalnih enot, od tega kar 70 iz tujine in sicer iz Avstrije, Italije, Švice, Nemčije, Slovaške in Češke ter Slovenije.

Prireditelj je za domače udeležence vaje, 25. 6. organiziral iskalno orientacijsko kondicijsko vajo na Sv. Kunigundo, kar je bilo povezano z iskanjem v graščini Prešnik. Naslednji dan je bil namenjen 24 urni preizkušnji tujih in domačih vodnikov reševalnih psov. V skladu z dogovorom so se vsi udeleženci vaje namestili v šotorskem naselju na prostoru KD Celje, kjer so po sklicnem preplahu organizirali tudi bazno taborišče in poveljstvo vaje. Takoj po opozorilu, da je Celje zajel katastrofalen potres, se je ostalo vodstvo vaje in po pomoči radio zvez določilo in ugotovilo vse lokacije, kjer naj se išče možne pogrešance in lokacije za iskanje. Od prisotnih vodnikov so organizirali 13 iskalnih skupin slovenskih vodnikov reševalnih psov, to pa zaradi usklajevanja reševalne akcije z vodji iskanja na terenu ter zaradi poznavanja lokalnih razmer, kar je v skladu s konceptom zaščite in reševanja. Ker so bile lokacije, kjer naj bi se iskalo ponesrečence, precej oddaljene ena od druge, se je vodstvo vaje odločilo, da se bodo reševalne enote skušale prebiti do enih prizorišč peš, do drugih pa jih bodo prepeljali z ustreznimi vozili oz. sredstvi. Ker društvo samo nima ustreznih vozil in čolnov, je na pomoč pristopila TO in CZ, le ta pa je aktivirala poleg radioamaterjev še celjske potapljače in

gorske reševalce. Skupine, ki so se 26. 6. ob 12. uri zbrale s popolno opremo in hrano in pijačo za 24 ur, so s strani vodstva dobile najprej ustrezne informacije o tem, kakšne morebitne nesreče jim na različnih deloviščih pretijo. Sledil je pregled opreme. Skupine so odšle na odrejena mesta. Naloga vsake skupine je bila, da na odrejeno lokacijo po prejemu informacije s strani predstavnika KS in vodje reševanja skušajo čimprej poiskati zasute ponesrečence in ustrezno ukrepati glede na njihovo zdravstveno stanje. Posamezne lokacije so bile precej oddaljene med seboj, saj je bila od ene do druge največja oddaljenost kar 15 km. Predpostavka je bila, da so zveze prekinjene in cestne komunikacije porušene, tako so bile skupine prepuščene same sebi. Zato so vodje posameznih skupin glede na dane možnosti sami odredili smeri pristopa do mesta nesreče in vodili skupine skozi gozdove po bližnjicah, ki so jih našli na dobljenih specialkah. Če pogledamo seznam lokacij, kjer so združene reševalne enote posredovale vidimo, da so morali iskati ponesrečence v ruševinah podrtih zgradb med razsutim gradbenim materialom, v skladišču hlobovine, v skladišču gradbenega materiala, v gozdu med stanovanjskimi objekti, v razvalinah stavb, kamnolomu, peskokopu, stari opekarni, v livarni cinka.

Še posebej težko nalogo so imele skupine, ki so morale iz baznega taborišča skozi gozd prenesti opremo do Špartinskega jezera, jo ob pomoči potapljačev prepeljati čez jezero, poiskati ponesrečence, jim nuditi prvo pomoč in jih transportirati do vode, kjer so jih prevzele sanitetne enote. Vse to, ter prah, vročina in več urni napori, so zahtevali od vodnikov in psov obilo naporov, ki so jih zmogli samo dobro telesno pripravljene vodniki in psi, ker pes ni stroj, pa tudi človek ne zdrži veliko več, je bilo treba skupine začasno vrčati nazaj v taborišče in jim pustiti čas za odmor in počitek, nato pa so odšli na drugo delovišče. Ker so pristopi na različne ruševine zahtevali tudi dobro poznavanje vrhne tehnike in transporta psov po zračni poti, je bila v bazi formirana posamezna skupina, ki je pse in vodnike preizkušala in preverjala, koliko so usposobljeni v teh veččinah. Tako se je vodstvo vaje šele na podlagi dobljenih rezultatov odločilo, koga naj pošlje na tako zahtevne ruševine. Naj opišem to vajo: Pes in vodnik sta morala po gasilski lestvi splezati v drugo nadstropje, od tam so psa v posebni vreči spustili nazaj na tla, vodnik pa se je moral samostojno s pomočjo vrvi in uporabe vrhne tehnike spustiti po fasadnem zidu. Vsi slovenski vodniki in psi so nalogo odlično opravili, medtem ko so

tujimi precej težav, saj v tujih državah teh veččin ne vadijo toliko kot v Sloveniji. Vaja je potekala polnih devet ur, potem pa je bila zaradi teme in utrujenosti udeležencev začasno prekinjena. Po enournem premoru, ki so ga vodniki v bazi izkoristili za večerjo, (nahrnili so tudi pse), je sledil drugi potresni sunek. Tokrat akcija ni potekala več na lokacijah v mestu, temveč se je celotno reševanje preselilo v kraško jamo Pekel pri Šempetru, kjer naj bi v jami izginila skupina izletnikov. Od 23. ure do 5. ure zjutraj so se v jami vrstile vse reševalne skupine, ki so teamsko preiskale celotni pohodni del jame in obenem je bil tujim vodnikom omogočen ogled lepote kraškega podzemlja. Po končani nočni vaji so skupine odšle nazaj na Lokrovec, kjer je vsak skušal ujeti vsaj kakšno urico spanja. Že takoj s prvim svitom se je, z znakom za preplah, akcija nadaljevala. Lokacije iskanja so ostale iste, le skupine so se zamenjale. Akcijski del vaje je trajal do 11. ure, nato so ekipe odšle nazaj v bazo, kjer je zbrane pozdravil minister za obrambo, Janez Janša, sledila je prikazna vaja v centru mesta, kjer je združena ekipa (iz vsake države po eden) na visoki resnični ruševini pokazala iskanje ponesrečencev, nudenje prve pomoči in transport ponesrečencev iz zgradbe. V tem delu vaje, katere se je ogledalo ca. 1000 gledalcev, so sodelovali poleg že omenjenih radioamaterjev, pripadnikov CZ in TO Celje, tudi celjski gasilci s svojimi vozili, magirus lestvo in veliko zračno blazino, kamor so lahko skakali prestrašeni prebivalci porušene hiše. Vajo na Lokrovcu je sklenil poveljnik vaje z njeno oceno, vsem udeležencem pa so bila seveda podeljena spominska darila in diplome.

Vaje se je udeležilo devet vodnikov reševalnih psov specialne enote CZ Domžale ter Kinološkega reševalnega društva Domžale, kar je za občino Domžale velik uspeh.

BOJAN BEŠTER

Domžalski taborniki na Javi

Od 26. 7. do 8. 8. 1993 bo na otoku Java v Indoneziji organiziran tabor pod nazivom COMDECA 93. Udeleženci tega tabora se bodo posvetili družbenim problemom v svetu, razvijali prijateljstvo in solidarnost, preizkušali pa se bodo v najrazličnejših veščinah. Na tabor so vabljeni delegacije iz vseh držav sveta, vsaka delegacija pa se bo na otvoritvi tabora predstavila z raznimi običaji svojega naroda.

Zveza tabornikov Slovenije se je odločila na Javo poslati 8 člansko delegacijo, v kateri smo kar trije udeleženci iz Domžal. Ker je otok Java dokaj daleč, pot pa je zelo dolga, zato so tudi stroški previsoki za naš študentski žep. V preteklem mesecu smo se trudili in iskali sponzorje ter jih nekaj, ki verjamejo v taborništvo, tudi našli. Naj jih naštejemo in povem, da se jim vsi trije najlepše zahvaljujemo, saj nam bodo omogočili, da bomo Slovenijo predstavili vsem tabornikom in skavtom po svetu.

Občina Domžale, Tosama, Obrtna zbornica, bistro Podkev, Florida bar, discoteka Life, trgovina, Lila, Kimi, Helios.

Nekaj finančnih sredstev smo si s pomočjo naštetih že zagotovili, še vedno pa nam jih še primanjkuje, zato naprošamo vse, ki bi radi pomagali, naj sredstva nakažejo na ž.r. 50120-678-55349 s pripisom ZA JAVO. Informacije pa lahko dobite na tel.: 711-994 - Greta ali 724-395 - Tanja. Imena vseh, ki nam boste finančno pomagali, bodo objavljena v časopisih delo, Republika in Slamnik. Imena tistih, ki se bodo pa še posebno potrudili, bodo objavljena oziroma omenjena tudi na Radiu in Televiziji, saj bomo na svoji poti poslali tudi daljšo reportažo. Vsem se že vnaprej zahvaljujemo in pričakujemo, da je ljubiteljev tabornikov več, kot pa smo jih lahko sami našli.

Z naravo k človeku! G. G.

B badex

Radio c. 1/a
Telefon: 713-001
Fax: 713-001

Nudimo vam vse materiale in opremo za:

- vodovodno inštalacijo
- centralno kurjavo

Delovni čas:
od 7. do 12. in od 14.
do 19. ure, ob sobotah
od 7. do 12. ure.

Potohodec vabi na piknik

S predavanjem o Irski, ki je bilo v četrtek, 24. junija v domžalski knjižnici, je klub Potohodec sklenil spomladanski ciklus predavanj.

Vendar poleti ne bo miroval. Zadnji vikend v juliju bo v Kamniški Bistrici organiziral piknik, ki bo namenjen tudi nečlanom.

Seveda pa je obilica članov na počitniških potepanjih in se lahko nadejamo jesenskih predavanj, ki bodo vsaj tako zanimiva kot pomladna (na fotogra-

fiji je Aleš Černič, ki je predstavil Indijo). IGOR LIPOVŠEK

Zaradi obilice gradiva smo morali v prejšnji številki tik pred tiskom skrajšati nekatere članke in izpustiti več fotografij. Avtorjem se opravičujemo. Uredništvo

Domžale

V počastitev dneva slovenske državnosti

Združenje borcev in udeležencev NOB občine Domžale je v počastitev dneva slovenske državnosti, dne 26. junija 1993, organizirala izlet na Gosposvetsko polje – Koroška. Zanimivega izleta se je udeležilo 105 izletnikov.

Kar dva avtobusa nas je bilo. Odpeljali smo se z avtobusne postaje v Domžalah, proti Ljubelju, in Borovljami, ter vojvodskemu prestolu – Knežji kamen. Zgodovino o tem nam je povedal gospod Rajko HAF-NAR. Obiskali smo še zgodovinsko cerkev Gospe svete, kjer so bili »obredi ustoličenja vojvod«. Potovanje smo nadaljevali po dolini Podjune – Velikovec – Pliberk. Na Holmecu smo se spomnili bojev v junijski vojni 1991. Leta. Potem smo se ustavili na Poljani.

Predstavnika organizacije GRIL in GOSAR sta položila venec pred spomenikom padlih v drugi svetovni vojni. V prijetni vasi Šentanel pri Prevaljah, na višini 750m, na kmečki kmetiji Anice SENICA nas je čakalo koslo.

Kot spomin na srečanje je nastala še spominska slika. Po dobrem kosilu in počitku smo se poslovili od prijaznih domačinov, se mimo Raven na Koroškem – popeljali v Kotlje (rojstni kraj Prežihovega Vrancana-pisatelja).

Ogledali smo si muzej in se vpisali v knjigo vtisov. Ustavili smo se ob njegovem spomeniku na Prežihovem vrhu ter

prislunili vodniku o življenju in delu pokojnega pisatelja Lovra. Od tu smo se skozi Slovenj

Gradec in Velenje vrnili v Domžale. Zahvaljujem se v imenu vseh izletnikov organizatorjem, ki so nam omogočili čudoviti izlet, posebno pa voz-

nikoma avtobusov, da sta nas varno pripeljala nazaj.

Besedilo in slika
Jože Novak

Na Krku je naš dom

Učenci 4. razredov Osnovne šole Mengeš so letošnje šolsko leto zaključili s ŠOLO V NARAVI. Po lanskoletnem razočaranju v Pacugu (slabi bivalni pogoji), smo začeli razmišljati, da bi iz dveletnega spanja prebudili naš dom na Krku, točneje v Malinski.

Po prvomajskih praznikih smo na roditeljskem sestanku skušali pridobiti soglasje staršev. Moram priznati, da so se mnenja precej razhajala. Eni so trdili, da je to nevarno območje, drugi so bili mnenja, da lahko brez skrbi odidem tja, tretji pa so bili tihi in niso ne soglašali in ne nasprotovali.

Po številnih informacijah, zbranih pri gospe Gričarjevi na Občini Domžale, in pri gospodu Mušiču, ki je duhovni oče tega prijaznega letovišča, smo dobili tudi zagotovilo, da

nam bivanja v domu ne bodo zaračunali in bo zato strošek te šole v naravi manjši kot kjerkoli na slovenski obali.

Vemo, da vedno več družin težko omogoči svojemu otroku udeležbo v šoli v naravi, zato je bila cena tudi eden od dejavnikov, ki so prevladali pri odločitvi za Krk.

Po temeljitih pripravah smo se 15. 6. 1993 polni pričakovanj odpeljali na Krk. Žal je doma ostalo okoli 20 otrok, katerih starši se niso ojunčili, čeprav smo jim ponudili možnost, da letujejo skupaj z otrokom, saj so kapacitete doma to omogočale. Vseh 55 otrok je sedem dni pridno vadilo različne plavalne tehnike in postopno so postajali vse boljši plavalci.

Ob koncu nismo mogli prezreti zadovoljnih obrazov

otrok, ko so prejeli različne značke delfinčkov.

Otroci so ob igri, plavanju in druženju spoznavali rastlinstvo in živalstvo obmorskega sveta, spoznavali so jezik in navade prebivalstva, turistične znamenitosti in geografske značilnosti tega dela Hrvaške.

Ker smo imeli na Krku svoj avtobus, smo si ogledali tudi otok in večje kraje na njem. Marsikomu bo dolgo ostal v spominu celodnevni izlet v Baško in kopanje ob čudoviti pešeni plaži.

Dnevi polni veselja, razigranosti in sproščenega pouka so minili tako hitro, da nam je bilo ob odhodu kar malo žal, da zapuščamo morje in lepo okolje.

Že ob povratku v Mengeš smo sklenili, da septembra izvedemo še šolo v naravi za »nove« četrtšolce. Upamo, da se je bodo udeležili vsi učenci, njihove starše pa vabimo, da se nam pridružijo.

MILICA TOMŠIČ
Slamnikarska 12
61234 – Mengeš

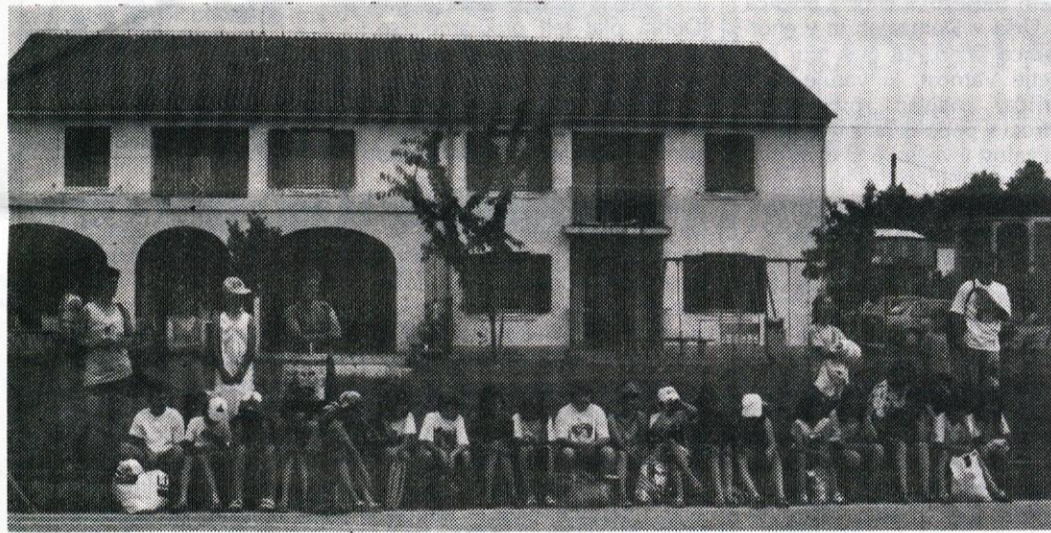
Na Krku

Na Krku je lepo,
tam se vsak dan kopamo,
»natakamo« se s Coca Colo
in včasih »hodimo« v šolo.

Krk se mi prav čeden zdi,
tu uživamo le mi,
čez dan plavanje preizkušamo
in morski zrak okušamo.

Na plaži kamenčke nabiramo,
se po okolici oziram.
Rastline mi spoznavamo
in veselo se zabavamo.

David Žuran
4. razred
OŠ Mengeš

Zakaj tako?

Brez denarja, zastave in svojega drevesa narod nima svoje identitete. Slovenci smo ponosni na svoj denar, ki nekaj velja, radi imamo svojo zastavo, grb, marsikdo med nami pa ne ve, katero je naše drevo. To je lipa. Z veliko vnemo smo jih sadili ob osamosvojitvi. Kako pa je z njimi danes? Slabo in klavrno, bi rekli, če ta naš simbol onečastimo, lomimo še komaj ozelenelne vejice, brstičke... Bodimo odrasli in dajajmo mladim zgled, da tega ne bodo počeli, mlade pa celo opozarjamo na nepravilnost...

Polona Komparetova je slikala Mulavčevo znamenje (letnica na kamnitem podstavku je 1899) na Muljavi pri Mengšu, kjer sta dobro vidni obe poškodovani in odlomljeni lipi.

Ob glavnih cestah, ki vodijo v Mengeš, so bile 24. maja letos nameščene table, na katerih je pisalo, ob katerih urah so v župniji maše. Nekomu je šlo to toliko na živce, da je za marsikoga pomembno obvestilo položil na tla, z vso ihto, se razume. Če nismo istega mišljenja, to še ne pomeni, da drugi dela napak. Torej, pustimo svobodo drugače verujočim in ne vdirajmo v njihovo kulturo. Tudi to je del naše kulture!

Tatjana Sivec Strmšek, foto: Polona Kompare

MED ROJAKI PO SVETU

Pogovor s kanadskim izseljencem Jožetom Vojskom iz Domžal

Jože Vojska

Od kje izhaja Vojskov rod?

Rodil sem se 8. marca 1928 v Domžalah, sem sta se starša preselila iz Doba. Oče Franc je bil Kovačev, mama pa Goltnarjeva. Imela sta pet otrok. Oče je bil pleskarski in soboslikarski mojster.

Za kakšen poklic si se ti odločil?

V letih 1943–1945 sem se doma pri očetu izučil pleskarske in soboslikarske obrti. Ker je bilo po drugi svetovni vojni vse manj možnosti za razvoj zasebne obrti doma, sem v septembru 1956 odšel v Kanado. S pomočjo brata Franca, ki je potem, ko je v Ljubljani ušel iz zapora in je v Kanado prišel pol leta pred menoj, sem hitro dobil delo. Nato sem kmalu začel na svoje. Tako imam še sedaj obrt. Pozneje je v Kanado prišla še sestra Ida; ta ima v Torontu fotoatelj.

In kako si se vključil v življenje v Kanadi?

Ker sem že doma pel v zboru in nastopal v solističnih vlogah pri spevoigrah, sem se tudi v Torontu v Kanadi pri župniji Marije pomagaj tako vključil v pevski zbor. V prvi številki Slamnika sem bral spomine Toneta Juvana o izvajanju Tomčevega Slovenskega božiča v Domžalah. Naj dodam, da sem leta 1957 tudi v Torontu organiziral uprizoritev tega veličastnega dela. Hkrati sem pel in igral vlogo sv. Jožefa. Za predstavo sem izdelal tudi kulise. Pozneje smo Slovenski božič ponovili tudi v novem Torontu. Kulise sem izdeloval za vse slovenske predstave v Torontu (Slehernik, Ta veseli dan ali Matiček se ženi idr.). Doma sem včasih veliko igral in pel pri veseloigri Planinska roža in Rokovnjači, v Lazarjevi režiji v Ihanu pa vlogo Aleša v spevoigri Oj, to lectovo srce.

Vem, da si doma pel v zboru. Ali si se tudi v Kanadi vključil v pevski zbor?

Kot sem že omenil, sem v Torontu takoj stopil v župnijski zbor, kjer še sedaj pojem. Na mojo pobudo se je v Torontu osnoval oktet Fantje na vasi, kjer smo peli tudi cerkveni pevci. Nekako deset let sem pri oktetu pel prvi tenor. Veliko smo nastopali pri raznih slovesnostih v slovenskem letovišču in drugod. Obiskali smo tudi Slovence v Clevelandu. Tam smo imeli s tamkajšnjim zborom skupen koncert. Oktet še nastopa, a jaz pojem samo še v cerkvenem zboru.

STRAŽAR

Izgnanci, dober dan!

Društvo izgnancev Slovenije, v katerega okvir spada tudi naša organizacija v občini Domžale, je 11. julija v Dobovi pripravilo vseslovensko manifestacijo, na kateri je bila sprejeta tudi spomenica izgnancev; v njej je bilo zapisano, da je Evropa civilne žrtve vojnega nasilja obravnavala enako kot borce in vojaške invalide, le v Jugoslaviji in Sloveniji so bile žrtve fašizma rangirane, izgnanci in večina internirancev pa so bili v celoti zapostavljeni. Izgnanci zahtevajo enakopravno obravnavo in zagotovljene pravice ter odškodnino, ki po mednarodnem pravu pripadajo žrtvam vojne, Nemčiji pa odločno postaviti vprašanje neporavnane vojne škode.

Organizacija izgnancev v občini Domžale vabi vse naročnike ZBORNIKA in VESTNIKA, da se oglasijo in v času od 26. julija do 6. avgusta 1993 pri Veri Vojska, občina Domžale, in prevzamejo tako ZBORNIK kot VESTNIK.

Vsem izgnancem in njihovim sorodnikom želimo prijetne počitnice!

V.

KARO, d.o.o. DOMŽALE in SGP GRADBINEC KRANJ PRIČENJATA Z GRADNJO POSLOVNO STANOVANJSKEGA KOMPLEKSA V STROGEM CENTRU MENGŠA

NA RAZPOLAGO SO LOKALI, POSLOVNI PROSTORI
IN STANOVANJA VISOKEGA STANDARDA
Z ZADOSTNIM ŠTEVILOM PARKIRNIH MEST

Informacije in prodaja: AGENCIJA KARO, VIR - ŠARANOVIČEVA 21a
☎ 061/711-671, 713-743
SGP GRADBINEC KRANJ, NAZORJEVA 1
☎ 064/216-361, 064/215-578
P.E. KAMNIK, ☎ 061/811-220, 812-347

Pisma bralcev • Pisma bralcev • Pisma bralcev • Pisma bralcev

Humoreska

Prepričevanje

Glede na okoliščine in spricho dejstva, da bomo, oziraje se na svojo preteklost in na neizogibno prihodnost, predvsem pa v luči prizadevanja in zalaganja za kar najboljše sodelovanje, ne meneč se za razne pripombe, ki nikakor niso utemeljene, saj naše smernice niso ne leve in ne desne, zato smo lahko prepričani, da bomo združeni v naprednih idejah in računajoč na vse dobromislečce, ki so vedno pripravljeni priskočiti na pomoč ali pa vsaj na dogovorjeno sodelovanje v okviru medsebojnega razumevanja uspeli doseči vse tiste cilje, za katere se zavzema naše ljudstvo z dušo in srcem, s preudarno glavo in jasnimi mislimi ter z vestnim, vzornim in pridnim delom, obenem pa je poklicano pred izziv časa, ki nas z vseh strani vsakodnevno oblega in nas zasipa z dolžnostmi, ki se jim nikakor nismo pripravljeno izogibati se, ampak izkoriščajoč svojo dobronamernost in čuteč utripajočo domovino, se ji dajemo na razpolago vsak trenutek in v kakršnikoli težavah, obenem pa zavedajoč se, da vseh korenin le ne moremo kar spodsekati, saj kdor ljubi in spoštuje prenovljeno in osamosvojeno domovino in ne skrivajoč svojega domovinstva, ne šteje ur, ki jih dobrovoljno žrtvuje za nove čase, ne seštevaja kilometrov in ne razglašča, koliko zvezkov je popisal, ko je nabiral prostovoljne prispevke za srečelov gasilske veselice ali za begunce ter ne beleži, koliko čevljev je strgal za delo, ki ga v svoji vsestranski prizadevnosti in ob splošnem razumevanju do drugače mislečih, ob tem pa prezirajoč brezkončno godrnjanje, tarnanje in jadikovanje raznih zakompleksanih ljudi, torej za delo, ki ga dan za dnem z izjemno skromnostjo polaga na oltar domovine, saj sem končno le vesel, da smo enakih misli in da nas topogledno združujejo napor za doseg svetlejših bodočnosti, ki nam edini kažejo pravo smer, zato pa hvala, da sem vas prepričal z jasnimi, preprostimi in konkretnimi besedami.

FRANCE CERAR

Ceno plačujemo tisti, ki smo najmanj krivi!

Z veseljem sem prebral vrstice, ki jih je v prejšnji številki SLAMNIKA napisal g. JANEZ STIBRIČ in se z njim popolnoma strinjam. Precej nas je, ki menimo, da je bil celo premalo direkten. Za danes bi ga dopolnil le v temi, ki je trenutno zelo aktualna, in sicer, kdo je upravičen do borčevskih dodatkov.

Prva napaka je, da je moral biti borec tudi komunist, da je naredil sovražniku pa tudi tistim, ki se niso strinjali s komunizmom, čimveč škode (poškodoval ali uničil ljudsko imovino ali cerkvene objekte). Heroji so imeli precej težje delo, odločati so morali, kateri duhovniki, kmetje, kajzarji bi jim bili lahko nevarni. Te so morali odstraniti oz. dati ukaz za njihovo likvidacijo brez razloga. Najbolj nerazumljivi pa so poboji po končani vojni leta 1945. Bolj ko je imel kdo krvave roke, bolj je bil (je še!) nagrajen.

Da mi ne bo očitano, da sem pristranski, vam povem: vsi partizani niso bili slabi. Imeli smo tudi prave partizane, tiste, ki so se borili v prvih vojnih vrstah. Seveda do takrat, ko jih ni kdo ubil ali težko ranil (ni važno, s katere strani fronte). To so bili res branitelji domovine.

Velik problem je bila tudi hrana. Za prave borce je bila edina jed pomije s krompirjem ali čorba, za heroje, borce pa v bunkerjih ali skrivališčih meso in kruh, pri čemer bi še dodal, da je bilo več mesa kot kruha. Tako so naši borci s polnimi trebuhmi in opitimi glavami lahko diktirali nemočnim in ponižanim, ki pa jih po vojni sploh niso sprejeli v zvezo borcev.

Naši mladini je zato potrebno razložiti, kdo je kriv za današnje težke razmere in brezposelnost. Tovariš TITO se je prekomerno zadolževal, zgoraj navedeni pa so zapravljali, zato sedaj plačujemo ceno tisti, ki smo najmanj krivi za težke razmere, kamor so nas pripeljali komunisti. Zato se čudim, da toliko ljudi še vedno

podpira Kučana in Drnovška, ki sta Titova učenca.

Če bo kdo od borcev ugovarjal tem mojim mislim, naj to javno vpraša v Slamniku. Naslednjič bom na to javno objavil oz. navedel kraje in osebe, kjer se je to dogajalo.

ANDREJ NOVAK, Domžale

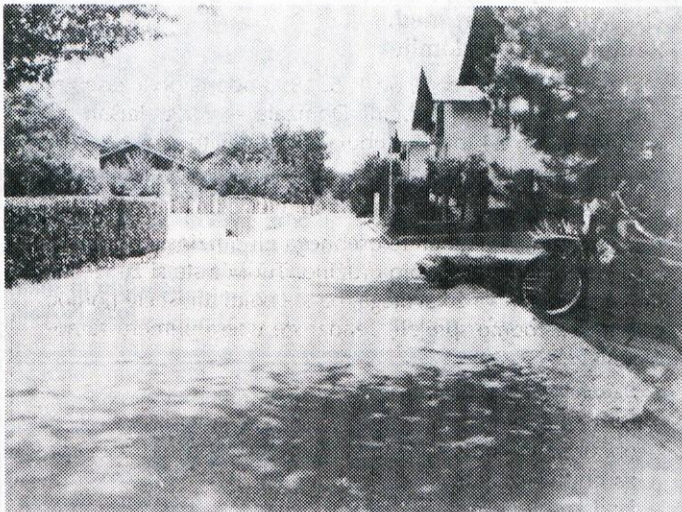
Društvo nekadilcev

Do generacije brez tobaka

S strokovnimi raziskavami je bilo že ugotovljeno, da je med vsemi ljudmi le ena tretjina kadilcev, drugi dve tretjini sicer ne kadita, sta pa žrtvi prve tretjine, zato bo zelo dobrodošel zakon, ki bo tudi v naši državi uredil to področje.

Društvo nekadilcev Domžale, ki že vrsto let spremlja to področje, se zaveda, da uspehov ne bo čez noč, žal pa največkrat ni odmeva, ki ga pričakuje. Zakon, ki je v nekaterih sredinah naletel na nerazumevanje, bo le delno uredil to področje, bo pa pomemben korak na poti do uresničitve gesla GENERACIJA 2000 – GENERACIJA BREZ TOBAKA. To pomeni izrivanje tobaka iz človeškega življenja, najkasneje do leta 2020, postopno ukinjanje vira napajanja državnega proračuna iz tega naslova, obenem pa tudi postopno ukinjanje izdatkov proračuna za posledice iz naslova kajenja v zdravstvu, socialni in gospodarstvu, višja produktivnost dela, čisti zrak mikroklimi, lepše življenje za vse.

NE KADIMO, ZDRAVO ŽIVIMO!

Stanovalce že 18 let z nasipom preprečuje vdore vode s ceste v garažo.

Predlog za Guinnessovo knjigo rekordov

Vprašanje KS Preserje:

Kdaj bo že dokončno urejeno odtekanje meteoritnih voda in kloake na Kajuhovi ulici? Zaželeno je v tem stoletju. P. S. Imena ne navajam, ker me poznate.

Starši, stanovalci, sosede, na pomoč!!

Vsak si želi urejeno okolje in urejen zunanji bivalni prostor. Zato marsikakšno podjetje najame celo vrtnarja, da jim ureja estetski videz podjetja in da se ljudje, ki v tako stavbo hodijo, dobro počutijo.

Domžalski otroci, ki dobro polovico dne preživijo v vrtcih, nimajo te sreče. Ne samo da videz domžalskih igrišč nima estetske visoke vrednosti, najbolj nas moti uničevanje igral in vprašljivost higienske neoporečnosti. Štirinajstletniki kadijo, zažigajo stikala za zvonce in na igrišča in v peskovnike odmetavajo steklenice, štirinožni prijatelji pa svoje potrebe opravljajo kar na zelenici in v peskovniku. Prav zaradi higienskih težav smo se v VVZ Domžale odločili za zaklepanje vrtčevskih igrišč v vseh enotah. Tu nastopijo največje težave.

Otroci – mlajši, predvsem pa starejši ne spoštujejo zaklenjenih vrat in izberejo pot čez ograje, če ne gre čez, pa kar skozi ograje. Tu jim precej prav pridejo škjarje za rezanje kovine in drugo pripravno orodje. Tako naš vzdrževalec dan za dnem popravlja meter za metrom uničene ograje v vseh enajstih enotah VVZ, popravlja uničena igrala, vzgojiteljice pa morajo igrišča dnevno čistiti, preden malčke odpeljejo na ze-

lenice, ker veljajo za predšolske otroke pač višje sanitarne zahteve. Najbolj pereč problem so vrtčevska igrišča v zadnjem mesecu v enoti Čebelica in Urša v Domžalah in v enoti Žabica Trzin. Tu ima tudi podjetje Varnost, ki varuje naša igrišča, največ problemov. Otroci v popoldanskem času so na žalost v večini primerov prepuščeni sami sebi in ne upoštevajo navodil vzgojiteljic in varnostnikov. Zato PROSIMO ZA POMOČ VSE STARŠE, SOSEDE, STANOVALCE IN MI-MOIDOČE – POMAGAJTE NAM, DA OTROCI NE BODO UNIČEVALI IGRISČ.

Otroci potrebujejo igro in prostor zanjo, zato ne morem mimo razmišljanja, kje naj se otroci igrajo v centru Domžal. Prav pred vrtcem Čebelica je igrišče, kjer bi se z malo denarja in prizadevanja KS ter z malo truda in domiselnosti stanovalcev dal urediti prijeten igralni prostor. Zavedati se moramo, da so otroci naše največje bogastvo in da je njih vzgoja in organizacija prostora za igro dolžnost nas vseh – družbe in staršev. Le s skupnimi močmi bomo vzgojili moralno dobre in pokončne osebnosti.

Pedagoško-organizacijski vodja VVZ Domžale
Marija Jerina

ŠLANDROVCI, DOBIMO SE V NEDELJO, 22. AVGUSTA, V MOTNIKU!

Pred 50. leti je bila 6. avgusta 1943 na Šipku nad Blagovico iz borcev Kamniškega, Zasavskega in Savinjskega bataljona oz. Zasavskega odreda ustanovljena VI. slovenska narodnoosvobodilna udarna brigada Slavka Šlandra. Ustanovitev Šlandrove brigade je bila pomembna prelomnica v razvoju NOV na območju IV. (Štajerske) operativne cone. Bila je dolgo časa njena poglavitna udarna sila in z njeno kadrovske pomočjo so se okrepile skoraj vse enote na Štajerskem, veliko borcev pa je poslala tudi na Dolenjsko. S svojo uspešno dejavnostjo je odločilno pripomogla zlasti k razmahu NOB na zahodnih območjih Štajerske ter na domžalskem in kamniškem območju.

Velik prispevek brigade je bil tudi pri osvoboditvi Moravske in Zgornjesavinjske doline.

Vse Šlandrovce, njihove prijatelje, borce in vse, ki želijo počastiti spomin na petdesetletnico ustanovitve brigade,

v a b i m o

na slovesnost v nedeljo, 22. avgusta 1993, in sicer:

ob 11. uri svečanost ob 50-letnici ustanovitve brigade kulturni program tovariško srečanje skupaj s prebivalci Motnika in Špitaliča, ki praznujejo krajevni praznik

DOBRODOŠLI!

ODBOR SKUPNOSTI
VI. SNOUB SLAVKO ŠLANDER

ŠOPEK DOMOVINI

Hej! Ljuba moja, k tebi jaz hitim,
na rožnik dan, cvetlice ti zročim,
nabranih v gredah in na vrh planin,
z rožami ljubezni, ti srce zročim.

O tebi sanjal sem jaz mnogo let,
zdaj končno uživava poetov cvet,
kar mogel uživati ni očak ne ded,
svobodno jadрати v lepi svet.

Ti Slave hči si naša vseh planin,
potokov, rek ter gričev in nižin,
zato te ljubim bom kot mater sin,
zakličem tebi v slavnostni spomin.

Emilijan Pevec

ZA VSE, KI IMAJO POKLIC

Brezplačno nadaljevalno šolanje

Srednji šoli Domžale je uspelo pridobiti redni nadaljevalni program za pridobitev 5. stopnje izobrazbe. Zanj je v Sloveniji kandidiralo 160 srednjih šol, dobilo pa ga je le blizu 20. Šolanje je namenjeno tistim, ki so uspešno zaključili triletno strojno ali usnjarske programe. Poglavitni prednosti takega šolanja pred »večernimi šolami« sta: vsakodnevno obiskovanje pouka in brezplačnost.

Pri nadaljevalnih programih gre za oblike izobraževanja potrjene v praksi. Še najdlje so z njihovim razvojem prišli Nemci na Bavarskem – njihove izkušnje prevzame vsa Evropa. Dobra plat teh programov so delovne spretnosti in navade, ki jih učenec pridobi med poklicnim izobraževanjem in nadgrajevanjem s teoretičnimi ter strokovnimi vsebinami. Tako imajo učenci širše možnosti za zaposlitev in tudi za samozaposlovanje; med nadaljevanjem šolanja ne pridobijo le tistih znanj, ki jih potrebujejo, da dosežejo strokovno raven tehnika, ampak tudi OSNOVE PODJETNIŠTVA, KORESPONDENCE, v strojnem programu CNC TEHNOLOGIJO, RAČUNALNIŠKO KONSTRUIRANJE, v usnjarskem programu pa RAČUNALNIŠKO KROJNO RISANJE, ZGODOVINO MODE, OBLIKOVANJE (DIZAJNIRANJE) IN MODELIRANJE. Takšni programi so tudi perspektiva

poklicnih šol, ker se bodo tehnične srednje šole počasi spremenile v tehnične gimnazije.

Ministrstvo za šolstvo in šport je za vpis v nadaljevalni program postavilo nekaj pogojev: predhodni uspeh mora biti vsaj dober in direktno se lahko vpišejo le tisti, ki so poklicno izobraževanje zaključili v zadnjih dveh letih (drugi imajo možnost opravljati diferencialni izpit).

Sicer pa na šoli, počitnicam navkljub, delo ni zavrlo. Vrstijo se sestanki o perspektivah šole, Ministrstvo za šolstvo in šport ter Obrtna zbornica sta zainteresirani, da se ta edina srednješolska institucija v občini še aktivneje vključi v izobraževanje za obrt. Občinski izvršni svet je tudi sklicatelj sestanka, na katerem naj bi se dogovorili o ureditvi okolice šole, varnosti ob vse bolj prometni cesti in pomoči, ki bi jo občina lahko nudila šoli.

IGOR LIPOVŠEK

Pouk ročne obdelave v učilnicah strojnega programa.

SREDNJA ŠOLA DOMŽALE

razpisuje v šolskem letu 1993/94

Redni nadaljevalni program za pridobitev V. stopnje izobrazbe

– STROJNI TEHNIK
– USNJARSKO PREDELOVALNI TEHNIK

Pogoji za vpis:

- zaključeno 3-letno šolanje
  - najmanj dober uspeh v zaključnem letniku
  - najmanj dober uspeh na zaključnem izpitu
  - najmanj dobra ocena iz slovenskega jezika in praktičnega pouka
  - šolanje zaključeno v zadnjih dveh letih
- Šolanje traja dve leti. Prijave z dokazili sprejema šola vsak dan od 8.–12. ure do napolnitve oddelka, v Domžalah, Cesta talcev 6. Informacije na tel. 713 613.

Mali oglasi

POŠTENEGA najditelja zlate zapestnice prosim, da mi jo proti nagradi vrne.
Naslov: Milica Remšak, Zoranina 8a, Domžale.
Telefon: 715-984

DNE 27. JUNIJA okrog 10. ure sem na domžalskem pokopališču izgubila zlat medaljon z dvema fotografijama. Poštenega najditelja prosim, da pokliče tel. št. 722-930.

POCENI prodam brezhiben pralni stroj.
Telefon: 722-629, ves dan

V GOZDU Rjavi hribi pri Moravčah smo našli očala z močno dioptrijo.
Telefon: 714-329

PRODAM namizni vrtni stroj Konus M-2 (Čakovec) za 800DEM.
Telefon: 724-323

USPEŠNO inštruiram matematiko za osnovne in srednje šole.
Telefon: (061) 813-624

Po 25. 7. NUDIMO v Domžalah inštrukcije in priprave na popravne ter sprejemne izpite iz matematike in fizike.
Telefon: (061) 722-225, Mihelčič.

UGODNO PRODAM 2.220 kosov novega bobrovca Križevci.
Naslov: Ciril Cerar, st., C. Radomeljske čete 1, Radomlje.

IŠČEMO varstvo za triletnega fantka na našem domu.
Telefon: 738-716

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike.
Telefon: 738-662

PREVAJAM iz nemščine v slovenščino in obratno vse vrste besedil ter nudim inštrukcije za osnovno in srednjo šolo.
Telefon: (061) 737-027, zvečer

SERVIS šivalnih strojev Klančar – Preserje, Kajuhova n. h. (v bližini Kemisa), telefon 723-324, 727-897, odprto od 10. do 12. in od 15. do 17. ure.

SPLOŠNA AMBULANTA ZGORNJE JARŠE OLGA LOŽAR dr. med. Kamniška 24, Radomlje

Sporočamo vam, da je od 1. 6. 1993 odprta prva zasebna splošna ambulanta v občini Domžale – v Zg. Jaršah na Kamniški cesti 24 (bivša ambulanta Induplati).

Imamo sklenjeno pogodbo z zdravstvenim zavarovanjem, zato sprejemamo tudi občane z zdravstveno izkaznico.

Pri nas si lahko izberete osebne ali družinskega zdravnika zase ali za celo svojo družino. Tudi če ste si že izbrali drugega zdravnika za svojega, pa ste bolni ali iščete pomoč pri nas, vas bomo sprejeli, vendar ste v tem primeru samoplačnik.

- Za vas opravljamo tudi:
- preglede pred nastopom prve ali nove zaposlitve,
  - obdodne (sistematske) preventivne zdravstvene preglede za obrtnike, podjetja ali zavode,
  - živilske preglede,
  - za samoplačnike pa tudi preventivne zdravstvene preglede odraslih.

Za našete preventivne zdravstvene preglede priporočamo, da se prej naročite na tel.: **061/721-911 int. 388.**

ORDINACIJSKI ČAS:

tedenski turnus izmenoma
8–13 ali 10–16. ure vsak dan
in vsako soboto 8–9. ure za nujne primere

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b; 61230 Domžale
tel.: (061) 721-730 in 712-059
tel./fax: 713-288

UGODNO! GRADBENI MATERIALI

Tudi v poletnem času vam nudimo ugodne cene gradbenih materialov.

Nekaj cen naših prodajnih artiklov:

STREŠNIK BRAMAC vseh vrst 81,40 SIT/kos
za količino nad 1700 kosov,
v ceni vračunan prevoz do kupca
BOBROVEC nudimo po ceni 35,80 SIT/kos
KOMBI PLOŠČE 5 cm 865,80 SIT/m²
CEMENT ANHOVO PC 450 472,00 SIT/vreča
APNO VREČA 357,00 SIT
STIROPOR 5667,00 SIT/m³

Cene so s prometnim davkom.

Poleg navedenega vam nudimo vse vrste betonskega železa, armaturnih mrež, izolacij, opečnih izdelkov, salonit kritine...

OGLASITE SE V NAŠI TRGOVINI,
SE PRIPOROČAMO!

Naprošam prebivalce Doba in sosednjih vasi, da bi vrnili slike, svečnike, pohištvo, kipe, ki so bili last Apfaltrnov iz Črnela. Zelo sem hvaležna vsem, ki so začasno shranili vrednosti iz graščine in kapele.

Grajsko kapelo sedaj obnavljamo in bi jo radi čim bolj in kmalu opremili s prvotnimi predmeti, ki so že prej bili v njej. Znano nam je, kje imajo luster-svečnik iz kapele, zvonec in slike – križevega pota.

Shranjene predmete prosim izročite g. Peregrinu Stegnarju, Turnše 5, Dob.

Lea Čmark – Apfaltrn

DIJAKI, ŠTUDENTJE!

Strokovna služba Urada za delo Domžale
opozarja

vse štipendiste, da obnovijo vlogo za pridobitev republiške štipendije na obrazcu DZS 1,51, ki ga kupijo v knjigarni. Zahtevano dokumentacijo sprejema naša strokovna služba **do 5. 9. 1993 za dijake in do 30. 9. 1993 za študente.** NAPROŠAMO VSE ŠTIPENDISTE, DA Z ODDAJO VLOG POHITIJO IN NE ČAKAJO NA ZADNJE DNI POČITNIC.

STOB d.o.o. Domžale

Ljubljanska 51

Tel. (061) 711-415

TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM

nudi po ugodnih cenah vse vrste gradbenega materiala:

- apno
- cement
- salonit plošče
- ker. ploščice – uvoz od 1000,00 SIT dalje za m²
- termo in hidro izolacije
- opečni izdelki
- armaturne mreže in bet. železo
- okenske police
- schiedel dimnik
- in drugi gradbeni material.

Obiščite nas!

R LIP RADOMLJE

Pelechova 15, Preserje
61235 Radomlje

Oddaja v najem

PROSTORE OBRATNE AMBULANTE s pripadajočimi prostori

- skupna površina prostorov 40 m² (ali 53 m², 60 m²)
- prostori so primerni za zdravstveno dejavnost (splošno, fizioterapijo, akupunkturo itd.), ali druge namene (npr. kozmetični salon)
- prostori so opremljeni
- cena po dogovoru

Podrobne informacije lahko dobite v splošno kadrovskem sektorju podjetja, tel. 727-122, 727-099.

Preserje pri Radomljah
Kamniška 21

ALTERNATIVNA MEDICINA

REFLEKSNA TERAPIJA
AKUPUNKTURA
MANUELNA TERAPIJA – HIROPRAKTIKA
AKUPRESURA
SHIATSU
NAVADNA IN ŠPORTNA MASAŽA

V izvedbi priznanih zdravnikov – nevropatologov:

dr. med. Igorja Kuzjakina in
dr. med. Maksima Krylova

oba iz centralne univerzitetne klinike v Moskvi.

Spekter terapij je zelo širok, in sicer od terapij za hujšanje, proticelulitne masaže, odprave krčnih žil... itd., pa do zdravljenja nepravilnosti hrbteničnega sistema.

Kolikor imate take ali podobne zdravstvene težave, vas vabimo na

BREZPLAČEN ZDRAVNIŠKI PREGLED

Skupaj bomo ugotovili vaše zdravstveno stanje in vam svetovali, kako in koliko vam lahko pomagamo.

Informacije in naročila:
vsak delavnik od 15. ure dalje
po tel.: 727-818.

S E R V I S

M i l a n K R U L C

C. Heroja Vasja 8, 61252 Moravče

Telefon: 061 731 143, Telefax: 061 731 143

* ugodni kreditni pogoji
za nakup vozil NISSAN

* ob nakupu novega
vozila – lepo darilo

* dodatna oprema in
rezervni deli

* prodaja gum GOOD
YEAR

* pooblaščen servis

gorenjemaloprodaja

POOBLAŠČENA PRODAJALNA

Prešernova 1a, 61230 Domžale
telefon: (061) 722-107

IZREDNA PONUDBA

PRALNI STROJI Gorenje že od 43.200 SIT naprej

HLADILNIKI 30% POPUSTA

BTV – ekran 40 cm 39.600 SIT

Prodaja na 1 + 7 obrokov brez obresti

BTV – ekran 51 cm 41.760 SIT

Prodaja na 1 + 6 obrokov brez obresti

VIDEOREKORDER 65.520 SIT

Prodaja na 1 + 8 obrokov brez obresti

Pri plačilu z gotovino še dodatnih 5% popusta

POSODA IZ NERJAVEČE PLOČEVINE (ROSTFREI)

– komplet 5 posod 13.824 SIT

– komplet 8 posod 15.990 SIT

– komplet 12 posod 17.990 SIT

– komplet nožev (lasersko obdelana ostrina) 5.990 SIT

– SATELITSKE ANTENE že od 37.051 SIT

– GLASBENI STOLPI že od 29.900 SIT

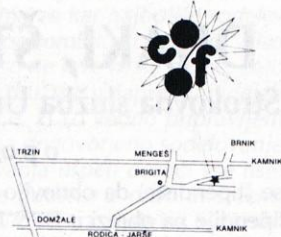
Prodajni pogoji 1+ 5 obrokov brez obresti

Gospodinjski servis

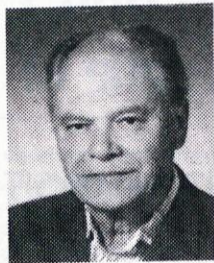
»Deklica za vse«

Nuša DOLAR

Domžale, Kosovelova ul. 5
Telefon: 061/715-544Trgovina
COF
v Mengšu
na Kersnikovi 27
Telefon: 739-580ORGANIZIRA RAZPRODAJO PESTRE IZBIRE
KVALITETNE POLETNE KONFEKCIJE
OD 20 % DO 30 % POPUSTIbodyjev, kopalk, pajkic, streč oblek,
mikic in še in še...

O ugodnih cenah se lahko prepričate:

- viskozne ženske hlače ~~2.900 SIT~~ 2.200 SIT
- moške svilene srajce ~~1.900 SIT~~ 1.660 SIT
- otroški kompleti ~~1.300 SIT~~ 1.070 SIT

Pričakujemo vas vsak dan od 9. do 12.
in od 14. do 19. ure, ob sobotah od 8.
do 12. ure.Solze, žalost, bolečina
te zbudila ni,
tiha, nema je gomila
kjer počivaš ti.

ZAHVALA

Za vedno smo se poslovili od ljubega

Martina Rojca
s Količevega

Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, hvala vsem sorodnikom, sosedom, sovaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, prineseno cvetje, sveče in darove za cerkev. Hvala g. župniku Vladimirju Pečniku za ganljive besede slovesa, pevcem Okteta Tosame za lepe pesmi, g. Stoparju za odigrano Tišino ter zdravstvenemu osebju v Domžalah in Ljubljani. Še enkrat iskrena hvala vsem za izkazano pozornost in podporo v najtežjih trenutkih. Hvala vsem, ki ste ga spoštovali in imeli radi.

Vsi njegovi

ZAHVALA

sorodnikom, sosedom, bivšim sodelavcem in vsem, ki so pospremili na zadnjo pot našo

Anico Cerar
z Vira pri Domžalah

na pokopališče na Brdo pri Lukovici.

Vsi njeni

Tvoje življenje
je bilo eno samo trpljenje!

ZAHVALA

V dvainosemdesetem letu nas je zapustila draga mama, babica in prababica

Ivanka Bevk
– Micarojena Per, nosilka partizanske
spomenice iz leta 1941, z Vira,
Ipravčeva 12

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala Domžalski godbi, številnim praproščakom, ZB Vir, ZB Domžale ter gospodu Hafnerju in gospe Mariji Sasso za prelepe besede, izgovorjene ob grobu.

Vsi njeni

Trgovina s tehničnim, lesnim in
gradbenim materialom
Groblje 3A, Rodica, 61230 Domžale
Telefon: (061) 711-655Na prodajni površini ca. 2000 m²
vam nudimo:

- gradbeni material
- stavbno pohištvo
- sanitarno keramiko
- ogrevalno tehniko (radiatorji Apollo)
- vodovodni material
- belo tehniko proizvajalcev Miele, Candy, Blanko

Ugodnosti, ki vam jih nudimo:

- 5% popust pri gotovinskem plačilu nad 10.000,00 SIT
- prodaja na 3 čeke – brezobrestno
- pri nakupu nad 30.000,00 SIT brezplačen prevoz do 30 km

Pričakujemo vaš obisk – se priporočamo!

Delovni čas: delavnik od 7. do 19. ure,
sobota od 7. do 13. ure.POGREBNA SLUŽBA
DOMŽALE

Konrad Vrbančič, Dob, Vegova 4

OBVEŠČA

Kompletne pogrebne storitve za področje domžalske občine lahko naročite od 6. do 14. ure na sedežu službe – Slamnikarska 14, Domžale (za Zdravstvenim domom), telefon 721-328 oziroma avtotelefon 0609 611 491.

Popoldan, ponoči, ob sobotah, nedeljah in praznikih pa pokličite Konrada Vrbančiča, Vegova 4, Dob, telefon 712-074, s katerim se dogovorite o vseh pogrebnih storitvah.

Pogrebna služba Domžale vam nudi naslednje pogrebne storitve:

1. Celotno pogrebno opremo: krste z opremo, križe in piramide za grob, žarne školjke in niše, lesene okvire za grobove, beli in barvni pesek, katerega dostavimo na pokopališče.
2. Vse vrste prevozov – ne glede na to, kje je pokojnik umrl (iz bolnic v Ljubljani, na Golniku ali v kateremkoli drugem kraju)
3. Ureditev kremiranja pokojnika
4. Ureditev dokumentacije za pogreb v domžalski občini in za povrnitev stroškov pogrebnih storitev – sedaj tudi za kmečke zavarovance.

Vse pogrebne storitve so bistveno cenejše od drugih pogrebnih služb; nudimo tudi kratkoročni kredit.

Minila je že prva pomlad,
odkar Tebe, dragi, krije groba hlad.
Zdaj v grobu, temnem za vedno spiš,
bolečin hudih več ne trpiš.
Najin dom brez Tebe tih in prazen je,
žalost in samota vedno težja je.
Misel, da Te ni, zelo boli.

V SPOMIN

Dvajsetega julija bo minilo leto žalosti,
odkar me je po nečloveškem trpljenju za
vedno zapustil moj dragi mož in brat

Nande Umar

Iskrena hvala vsem, ki se ga kakorkoli spominjate, prižigate sveče in postojite ob njegovem grobu.

Žena Fani

Vsak dan nas kraj gomile tvoje vodi
pot,
vsak dan za hip presahne govorica,
kot plaha ptica plane od nekod
spomin in trpko leže v lica.
(Kajetan Kovič)

V SPOMIN

Četrtega julija je minilo pet let, odkar je
za vedno prenehalo biti dobro srce naše
ljube mami, žene, taščeHilde Kos
z Vira

Tudi minula leta ne morejo izbrisati žalosti, ki je prišla v nas z dnevom tvojega odhoda. Vedno boš ostala v naših srcih. Hvala vsem, ki se je spominjate in postojite ob njenem preranem grobu.

Vsi njeni

Utihnil je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce,
ostali so sledovi pridnih rok
in kruto spoznanje, da te več ni.

V SPOMIN

Petega avgusta bo minilo pet let,
odkar nas je zapustil dobri mož, oče
brat in stricLojze Smerkolj
iz Učaka pri Trojanah

Hvala vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov prerani grob.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Dvajsetega julija letos mineva
leto dni, odkar ste zaspali v Bogu

Marija Markuš

Velnova mama,
Hribi 4, Trojanje

Vsem, ki se jih spominjate in prižigate sveče na njihovem grobu – iskrena hvala.

Velnovi in drugo sorodstvo

V SPOMIN

Trajani
Vučko

Misel, da si preveč trpela, da bi še živela, nam je v tolažbo.

Miha, Sebastjan in vsi tvoji

Bolečino da se skriti,
tudi solze zatajiti,
a kako srce boli,
ker tebe več med nami ni.

V SPOMIN

Sedemnajstega junija sta minili dve
leti, odkar nas je zapustil naš dragi
mož, ata, stari ata, brat in stricFranc Volčini
iz Štude pri Domžalah

Hvala vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov prerani grob.

Vsi njegovi

*Mar res je tu konec življenja?
Ne, tukaj življenje šele se začinja!*
(Gregorčič)

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega
ljubljenega sina in brata

Branka Srebotnjaka, ml., roj. 16. 2. 1974

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sošolcem, sosedom in znancem za darovano cvetje, ustna in pisna sožalja, darovane maše in vsem, ki ste ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Marti Rižnar-Bregar za njen trud ob njegovi težki bolezni, g. župniku Mihi Znidarju za poslovljeni obred in tolažbo, zahvala Alešu, Janezu, Boštjanu, Simoni, Alešu, družini Župan, Marini Cvetko ter pevcem.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga boste ohranili v lepem spominu.

mami, ati, sestri Milena in Martina

ZAHVALA

V maju nas je po dolgi bolezni za
večno zapustil

Francišek Pevc

upokojenec, Podrečje 62

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za maše. Hvala kolektivu Papirnice Količevo, Oktetu bratov Pirnat, Krajevni skupnosti Toma Brejca Vir in g. župniku za pogrebni obred. Posebno pa se želimo zahvaliti dr. Milanu Banku, medicinski sestri Bredi Kavka in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Delo, skrb, trpljenje,
tvoje je bilo življenje.

ZAHVALA

Tretjega julija 1993 smo se na farnem
pokopališču na Rovah poslovili od naše
drage mamice, sestre in tete

Nade Osolin

z Rov

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in svete maše. Iskrena hvala kolektivu Univerzale in njenim sodelavcem za podarjeno cvetje in denarno pomoč. Posebno se zahvaljujemo družinam Francija in Branka Urbanija, gospodu župniku za lep cerkveni obred in pevcem Zvona iz Mengša. Vsem skupaj in vsakomur posebej še enkrat izrekamo iskreno zahvalo.

Vsi njeni

*Tvoje srce mirno spi,
spočiti se hoče za vse težke dni.*

Po dolgi bolezni nas je zapustil dragi
mož, oče, dedek, brat in stric

Franc Kušar

iz Doba

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za sočustvovanje, darovano cvetje, sveče, maše ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala številnim gasilcem, posebno članom gasilskih društev Dob in Trojane, hvala Oljarni Domžale, podjetju TOSAMA ter Zvezi borcev. Iskrena hvala pevcem Okteta TOSAMA za žalostinke, g. župniku Vladimiru Pečniku za skrbno opravljeno pogrebno opravilo in lep govor, zahvaljujemo pa se tudi g. Slavku Juteršku za besede slovesa. Posebna zahvala dr. Farkašu za dolgoletno zdravljenje ter g. Petru Završku za vso pomoč. Vsem in vsakomur posebej, ki ste bili v dneh slovesa z nami, iskrena hvala!

Vsi njegovi!

*Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je praznina,
ki močno boli.*

ZAHVALA

V cvetu mladosti je nerazumljiva usoda
pretregala življenje našemu zlatemu očiju,
sinu, bratu, stricu in nečaku

Slobodanu Dolencu

(Bokelnu)

Ob hudi izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem in vsakomur posebej, ki ste s svojo pozornostjo, cvetjem, svečami in spremstvom na njegovi zadnji poti pokazali, kako radi ste ga imeli. Hvala družini Farič in Slobodanovim kolegom za vse dobro, kar ste naredili zanj. Hvala g. župniku za pogrebni obred, godbenikom, pevcem ter trobentaču za Tišino in sošolcu g. Petru Križnarju za poslovljene besede.

Neutolažljivi: mami in brata

*Ljubil je polje,
družino in dom,
prekmalu odzvonil
mu blagovski je zvon!*

ZAHVALA

Sedmega junija 1993 smo se na pokopališču
v Blagovici poslovili od našega dragega očeta

Janeza Hrovata

z Velikega Jelnika pri Blagovici

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, krajanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, sv. maše, darovom namesto cvetja ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti, pevcem za zapete pesmi slovesa, dr. Farkašu za obiske in zdravljenje. Iskrena hvala župnikom gospodu Vrtošku in gospodu Trdinu za besede slovesa in pogrebni obred. Hvala novomašniku gospodu Gorjupu. Vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, in vsem, ki ste karkoli dobrega storili za našega očeta, iskrena hvala.

Žaljuči vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega

Alojza Dimca

iz Ihana

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno lepo se zahvaljujemo g. župniku za pogrebni obred, gasilcem za spremstvo in poslovljene besede ter pevcem za zapete žalostinke.

Vsi njegovi

*Polje, kdo bo tebe ljubil,
ko bom jaz v grobu spal...*

ZAHVALA

Prvega junija 1993 smo se na pokopališču
Zlato polje poslovili od dobrega
moža, skrbnega očeta, deda in pradedu

Lovrenca Pavliča

iz Obrš pri Zlatem polju

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove za cerkev in maše. Zahvaljujemo se dr. Farkašu, patronažni sestri Irmii, pevcem Tosame, govorniku, g. župniku za pogrebni obred. Hvala vozniku za prevoz in vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Šestega junija 1993 smo se poslovili od
naše dobre mame, sestre in babice

Jožefe Zavašnik

rojene Hribar
iz Domžal, Slamnikarska 29

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, stanovalcem v hiši, krajanom Vira in Domžal za izrečena pisna in ustna sožalja. Vsem lepa hvala za darovano prelepo cvetje, vence in sveče. Prisrčna hvala Oktetu bratov Pirnat za lepe poslovljene pesmi. Zahvaljujemo se tudi g. župniku iz Doba za lep poslovljeni govor o pokojnici in pogrebni obred. Hvala vsem in še vsakomur posebej.

Vsi njeni

*Vsako jutro, ko se dan zbudi,
mi solze zalijejo oči,
ker tebe med nami ni.*

Pogrešamo tvojo besedo, smeh in
tvoj nasvet.

ZAHVALA

V triinpetdesetem letu starosti nas je ne-
pričakovano zapustil naš dragi mož in
oče

Franc Sajevec

iz Domžal

Vsem, ki ste ga v življenju spoštovali in imeli radi ter ga pospremili na
zadnji poti – iskrena hvala.

Njegovi: žena Alojzija in sin Robert z ženo Renato

*Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
smrt te vzela je prerano,
v srcih naših boš ostal.*

ZAHVALA

V dva in dvajsetem letu nas je nepričako-
vano zapustil naš dragi mož, brat, svak,
stric in zet

Peter Vode

iz Zaloga pri Moravčah 19

Iskrena hvala sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter darove za maše. Zahvaljujemo se zdravstvenemu osebju Kliničnega centra v Ljubljani, župniku g. Primožiču za pogrebni obred, govorniku iz Osredka za poslovljeni govor, Moravškemu pevskemu zboru za zapete žalostinke in g. Stoparju za zaigrano Tišino. Iskrena hvala kolektivoma Rašica Moravče in Izolacije Zorman iz Šmarce za vso pomoč. Še enkrat vsem iskrena hvala!

Vsi njegovi

*Praznina, moreča samota
povsod, kjer te išče srce!
A kamor pogledam, me
spremljajo tvoje pridne roke.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, atija in
ata

Vida Repanška

s Homca

se zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem za sožalja, cvetje, sveče in svete maše. Posebna zahvala župniku g. Alojzu Golobu za lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenim pevcem, gasilcem, g. Antonu Pavliču za poslovljene besede, pevcem Okteta bratov Pirnat in g. Stoparju za zaigrano Tišino. Hvala vsem, ki ste ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti do preranega groba.

Vsi njegovi

*Ne jokajte na mojem grobu,
le tihó k njemu pristopite,
spomnite se, kako trpel sem
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

Mnogo prežgodaj nas je zapustil dragi mož,
ati, stari ata, brat in stric

Alojz Bizjak

s Turnš pri Dobu

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter številno spremstvo na njegovi prerani zadnji poti. Hvala Papirnici Količevo in sodelavcem za cvetje, sveče in denarno pomoč ter poslovljeni govor ob grobu. Iskrena hvala oddelku sanitetne konfekcije in sindikatu Tosame za cvetje in denarno pomoč. Najlepša hvala sosedu g. Maku Jeranu za poslovljene besede, dr. Milanu Banku, patronažni sestri g. Miri Savnik, kolektivu Zdravstvenega doma Domžale za podarjeno cvetje in sveče ter zdravstvenemu osebju Onkološkega inštituta v Ljubljani za zdravljenje, skrb in nego. Hvala pevcem Okteta bratov Pirnat za zapete žalostinke in g. župniku za pogrebni obred. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi!

*Kadar umre človek,
je človeštva manj.
Zatorej, kadar zvonji,
ne pošiljaj
spraševati, komu zvonji,
kajti... zvonji TEBI.*

John Donne

Memento vita

Spominjaj se življenja!

Ko sem umrl, se nisem oziral nazaj,
ker z vami že našel sem svoj raj.

Ferdo svojim prijateljem

ZAHVALA

Umril je naš dragi mož in oče

Maksimilijan Opeka

iz Domžal

Iskrena hvala dr. Farkašu za zdravniško skrb in obiske na domu in vsem, ki ste pokojnika pospremili na njegovi zadnji poti.

Žaljuči: žena Vida, hči Heda in sin Milan z družinama

Poroka Vinka in Angele Blažič leta 1929 v gostilni Smrkolj v Sentožboltu (Črni graben)

Če se nekomu cedijo sline...

Kakšni časi, kakšne nravi! V komunističnem sistemu smo vsaj bili vsi enaki, razen avantgarde, ki nam je prala možgane, v novem sistemu pa eni kotirajo više, drugi pa niže... in prav tu se začenja naša zgodba. Pri ocenjevanju oz. vrednotenju tega kotiranja pa bi nadebudneži le morali vedeti, da ima vse svoje meje..., kar je vedel že rimski pesnik Horacij; nekateri pa tega očitno (še) danes ne vedo.

Ali ste že opravili intervju s kakšno prominentno osebo, da so zavoljo tega drugi imeli predsodke in jih je zbolela glava, začele so se jim cediti celo sline, ker določenega intervjuja niso sami opravili? Imen ne omenjamo; to je latinski pregovor, ki se ga bom le delno držal in osrednjo osebo pričujoče zgodbe imenoval z »gospod Z«, ki je briljanten prevajalec klasične latinščine, svetovno znani klasični filolog, le da pri svojem prevajanju izredno rad strelja mimo..., menda naj bi bila tudi to posebna literarna zvrst.

Gospod Z. namreč ne more skriti zavisti, da je intervju s Heleno opravil nekdo drug že po slovesnosti, ko pa bi ga on lahko naredil na mestu po njenem nastopu, ker ga kot takega ne bi vezal veliki petek in še bolj kvalificiran je za to, če malo pobrskamo po njegovi literarni zapuščini. Ker gospod Z. ni upal ugrizniti v to jabolko, niti komu drugemu se ni zdelo vredno, sem moral jaz opraviti to zahtevno nalogo, da sem ob pomisleku na ta zgodovinski intervju s Heleno, ki pomeni »pravo prelomnico« v zgodovini domžalske občine, še da-

nes..., ne najdem besede. In če se sedaj gospodu Z. cedijo sline, naj bi bil za to jaz kriv in mene naj bi pekla vest...? Ali ste že kdaj slišali kaj bolj nezaslišanega? Ali je bila tu res na delu slepa sreča, da je celo gospod Z. občutil svojo veliko krivdo in tako spoznal svojo zmoto? Če bi zavist gorela, pa res ne bi potrebovali drv... Pa predsodki... Ojoj!

Ako me spomin ne vara, je njega dni gospod Z. ponujal uvoženi pornozvezdi iz Italije Ciccioolini, ki je gostovala v Domžalah, celo devize, da bi jo lahko intervjuval, a ga je zavrnila..., tako da je gospod Z.

napisal samo poročilo o pornozvezdinem obsiku. Poročilo je bilo super sočno, ker je med prvimi prišel gledat Čičolino in spremljal vsak njen gib, pa ne samo iz firbca... Poročilo je z odprtimi rokami objavil takratni urednik domžalskega OP, prenašale pa so ga tudi vse televizijske mreže in satelitske postaje.

Zaradi slabih izkušenj z uvoženo Čičolino si gospod Z. ni upal opraviti intervjuja niti z domačim slovenskim dekletom Heleno in mi intervju sedaj »meče naprej« in jaz sem sedaj kriv, če gospod Z. obuja kesanje. Kam se je spustil on in kam sem se spustil jaz? **Kakšni časi, kakšne nravi!**

Za prevod v latinščino se, spoštovani bralci, obrnite na uradnega prevajalca gospoda Z.

IVAN KEPIC

Na skupščini je tudi veselo

Ob razpravi o odloku o lepšem videzu naselij je eden izmed delegatov z vsem srcem podprl odlok, saj se po njegovem v bližnji prihodnosti obeta, da bosta kazen plačala tudi oba najodgovornejša predsednika v občini – fasada ene izmed stavb na občinskem dvorišču namreč ni v skladu s 7.

alinea 2. člena – kazen pa je od 5 do 15 jurjev!

Pomanjkanje vode, ne vina

Ob razpravi o dodelitvi nekaj več denarja za izgradnjo vodovodnih sistemov smo slišali tudi naslednjo čisto resno izjavo: Pomanjkanje vode je velik problem, če zmanjka vina, sploh ni tak problem, zato podpiram predlog... Mi tudi, za vino bomo poskrbeli že sami...

Različni pozdravi

Medtem ko so bili udeleženci ob začetku seje pozdravljeni tako kot ponavadi, jim je temperaturo dvignil vroč pozdrav s čistilne naprave, ki jim ga je prinesla ga. Burica, njo pa je zanesljivo polepšal lep pozdrav delegata, ki je bil namenjen samo njej. Omenimo pa še nagovor enega izmed uvodničarjev: spoštovano predsedstvo, spoštovani poslanci in poslanke...

Kar tako naprej

S poročilom in vsem v zvezi s čistilno napravo so bili vsi zelo zadovoljni, le denarja menda ne bo dovolj za vse, kar so si zažrtali v programih. Brez skrbi, le na izjavo enega izmed delegatov se spomnite: Vi kar delajte tako naprej, da bo okolije čisto, gospod župan pa bo že zvrtil kje tisti denar...

Epigrami

Pridi, Adam Ravbar

Saj doma se širi nam duhovna kuga, skrit sovražnik vse pogosteje nam žuga, da ne znamo misliti – brez juga.

Vse več je reklame za cigarete

Nejasna – vsa zadimljena je domovina, od samih cigaret ne vidi se iz dima, kdo jo bo rešil iz objema – nikotina?!

Ob 4. Ekološko-raziskovalnem Taboru Bistrica 93

Prizadeven tabor je do tabora, Bistrica pa teče kot RJAVA »ŽAJFENCA«.

FRANCE CERAR

slamnik

Domžale

Slamnik je glasilo občine Domžale in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številka), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Glasilo izhaja mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno.

Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi:

Stane STRAŽAR, glavni in odgovorni urednik ● Jurij BERLOT, Slovenska ljudska stranka ● Franc CERAR, neodvisni ● Martin GROŠELJ, Liberalno demokratična stranka ● Janez HRIBAR, Slovenska ljudska stranka ● Igor LIPOVŠEK, Združena lista socialdemokratov ● Ada LOVŠE, Socialistična stranka ● Cveta ORAŽEM-ZALOKAR, Socialdemokratična prenova ● Bogdan OSOLIN, Slovenski krščanski demokrati ● Milan PIRMAN, Liberalno demokratična stranka ● Janez STIBRIČ, Narodna demokratična stranka ● Matjaž

VOVK, Narodna demokratična stranka. ● Glavni in odgovorni urednik Stane STRAŽAR, tel. 711-832. ● Uredništvo glasila na Ljubljanski c. 69, Domžale tel.: 721-022, Marija GUTNIK. ● Tehnični urednik Janez DEMŠAR. ● Glasilo izhaja v nakladi 16.000 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana.

Rokopise (osmrtnice, zahvale, oglase, razpise in objave) oddajte v tajništvo predsedstva Skupščine občine Domžale, Ljubljanska ul. 69/1. Rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.

Glasilo je na podlagi sklepa Izvršnega sveta Republike Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

NAPREDEK

DOMŽALE

NOVO V NAPREDKU SEZONSKO ZNIŽANJE UGODNE PRODAJE

- Poletni obutvi in oblačilom smo znižali cene do 40%
- V blagovnici Vele imamo bogat izbor šolskih knjig in drugih potrebščin za novo šolsko leto.
- Vsi oddelki v blagovnici Vele, Športu, Super N, Kovinarju, Kurivu, Zarji v Mengšu in v drugih naših trgovinah so bogato založeni z domačim in uvoženim blagom.
- V vseh naših živilskih trgovinah prodajamo določena živila po akcijskih cenah.

V teh vročih dneh prodajamo pivo po vabljivo nizki ceni.

- Prodajamo avtomobile Fiat Lancia.
- Na leasing prodajamo tudi druga vozila.

Kdor bi rad prihranil pri nakupu živil in gospodinjskih potrebščin – kupuje v Napredkovem Diskontu v Zg. Jaršah.